

Ο αστυνομικός μηχανισμός έκανε πλάτες στους νεοναζί

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Ανασχηματισμολογίας το ανάγνωσμα

Η μνημονιακή πολιτική
δεν αλλάζει

ΣΕΛΙΔΑ 13

Περισσότερη κινεζοποίηση
απαιτεί το κεφάλαιο

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τηλεοπτικές άδειες

Το Μαξίμου προσπαθεί
να διαχειριστεί την ήττα
του

ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 7

Μονίμως «ανοιχτό» το
Ασφαλιστικό

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ο Γολγοθάς του Brexit
τώρα αρχίζει

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 890 - 5 Νοέμβρη 2016

www.eksegersi.gr

99 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση

Δεν
υπάρχει
άλλος
δρόμος
για την
απαλλαγή
από τα
δεινά του
καπιταλισμού

21 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΟΝΤΡΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/11
ΣΤΙΣ 21.00

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65 & ΑΧΑΡΝΩΝ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
WWW.EKSEGERSI.GR

Μπήκαμε στον 21ο χρόνο
και σας περιμένουμε απόψε
να το γιορτάσουμε με τους
ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ

Scripta... Verba...

Είναι η ώρα να πέσουν οι τόνοι και να αναζητηθούν οι ευρύτερες δυνατές συναινέσεις.

Νίκος Παππάς

Με διατροφική βάση το καλαμπόκι οι κόττες κάνουν τα πιο θρεπτικά αυγά.

Εχουμε πόλεμο και η Αριστερά ξέρει να πολεμάει.

Παύλος Πολάκης

Προσοχή στα καλσόν, κορίτσια, μην σας φύγει κάνας πόντος.

Αντισυνταγματικό είναι το ΣτΕ. Πρωθυπουργέ Αλέξη Τσίπρα, πρόεδρε Πάνο Καμμένε, τσακίστε τους.

Αθανάσιος Μπέτσος

Απορούμε γιατί ο Καμμένος τον «παραίτησε» από αναπληρωτή γραμματέα των ΑΝΕΛ.

«Κι αν δεν μπορείς να κάμεις την ζωή σου όπως την θέλεις, τούτο προσπάθησε τουλάχιστον όσο μπορείς: μην την εξευτελίζεις...» Κ. Καβάφης.

Αννέτα Καββαδία

Τι απονέμει η συριζο-Πυθιά; Επαίνο στον Πολύδωρα ή ψόγο στους Τσιπραίους;

Ο Πολύδωρας δεν έγινε ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι σε γραμμή Πολύδωρα. Η πλειοψηφία επιβάλλει συζήτηση και με αντιπάλους.

Κώστας Ζαχαριάδης

(διευθυντής ΚΟ ΣΥΡΙΖΑ)

Καλά, αυτόν μόνο με διαφορά στήθους τον κερδίζει η Αυλωνίτου.

Αν η κυβέρνηση συνεχίσει να υλοποιεί τις μεταρρυθμίσεις που έχουν συμφωνηθεί στο πρόγραμμα, η ανάπτυξη στην Ελλάδα θα μπορούσε να επιταχυνθεί και το ελληνικό δημόσιο ενδέχεται να επιστρέψει στις αγορές ομολόγων το 2017.

Κλάους Ρέγκλινγκ

Σκληρή λιτότητα, κινεζοποίηση και νέα δάνεια για να ξεπληρώνονται τα παλιά.

Ο ελληνικός λαός μας είπε πέρυσι τον Σεπτέμβριο να αναλάβουμε εμείς.

Θοδωρής Δρίτσας

Ποιος ελληνικός λαός, ρε; Με σκάρτο 22% των ψηφοφόρων κυβερνάνε οι ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ.

Οι αποφάσεις της Δικαιοσύνης είναι δεσμευτικές, αλλά όχι και σεβαστές.

Λευτέρης Κρέτσος

Λίγο το πρόβλημα με τα ελληνικά ως γλώσσα, λίγο η παραζάλη από την απόφαση του ΣτΕ, δε θέλει και πολύ να την πεις την παπάρα.

Εκτροπή; Ποια εκτροπή; Σαν να βγήκαν τα τανκς στη χώρα. Είδατε εσείς πουθενά τανκς;

Ολγα Γεροβασίλη

Σύμφωνα με την ανεπανάληπτη Ολγα, η καταγγελία του Τσίπρα περί «μιντιακού πραξικοπήματος» δεν είναι παρά πλάσμα της φαντασίας του.

ΡΙΠΕΣ

◆ Κύκλοι του Παππά είπαν ότι δεν ήταν δική του ιδέα ο Πολύδωρας ◆ Κύκλοι του Βούτση δήλωσαν ότι δεν ήταν δική του ιδέα ο Πολύδωρας ◆ Ο Καμμένος βγήκε και το είπε μόνος του ότι δεν ήταν δική του πρόταση ο Πολύδωρας ◆ Τον κυρ-Αλέκο «δίνετε» στεγνά, ρε καθάρματα; ◆ Και τι να πούμε για τους συριζαίους που ενοχλήθηκαν από την πρόταση για Πολύδωρα; ◆ Ο εναγκαλισμός του Τσίπρα με τον Καμμένο στα Προπύλαια δεν τους ενόχλησε ◆ Τα σούρτα-φέρτα του Νικολόπουλου στο Μαξίμου, όχι ◆ Ο Πολύδωρας τους μάρανε ◆ Ξέρετε γιατί; ◆ Γιατί είναι άλλο να βρίσκεσαι στην άνοδο και άλλο να βρίσκεσαι στην πτώση ◆ Τώρα, όλοι θα σπεύδουν να αποστασιοποιηθούν από κάθε γκάφα του Μαξίμου ◆ Ο σώζων εαυτόν σωθήτω ◆ Εν πάση περιπτώσει, άμα δεν τους κάνει ο Πολύδωρας, γιατί δεν προτείνουν τον Πανίκα-Ζορό;

◆ Δεν μπορεί να πει και σ' αυτόν όχι ο Κούλης ◆ Κι αν δεν τους κάνει ούτε ο Πανίκας-Ζορό, προτείνουμε τον Μιχελογιαννάκη, τον γιατρό ◆ «Μη μιλάτε πάνω από την φωνή μου. Αυτά που ξέρετε, να τα κάνετε στον κύριο Παππά» ◆ Το είπε ο Μένιος στην Αυλωνίτου ◆ Η οποία Αυλωνίτου είναι η νέα καλτ φιγούρα της τηλεόρασης μας ◆ Εμφανίζεται παντού με το νέο πλατινέ μαλλί που έφτιαξε ◆ Και δε θα μπορούσε να λείψει από το μεσημεριανάδικο του Μένιου, φυσικά ◆ Δυστυχώς, αυτά συμβαίνουν όταν απουσιάζουν οι γνήσιες καλτ περσόνες ◆ Ενας Πανίκας, ένας Μιχελογιαννάκης, ένας Ζουράρις ◆ Μας αφήνουν με την ατάλαντη Αυλωνίτου με την εκνευριστική τσιρίδα ◆ Να το σοβαρέψουμε; ◆ Πότε ακριβώς ανακάλυψαν συριζαίοι τινές ότι έχουν αλλεργία στην ακροδεξιά; ◆ Η συγκυβέρνηση επί διετία με τον

Καμμένο και τους ΑΝΕΛ σε τι διαφέρει από την υποψηφιότητα Πολύδωρα; ◆ Ελεος, ρε παπαγαλάκια του Ψυχάρη ◆ Οχι και «πραιτωριανός με κομβικό ρόλο στη συνολική κυβερνητική στρατηγική» ο Μιχαλάκης ο Καλογήρου ◆ Να τον λέγατε «αυτοφωράκια» του Παππά θα το καταλαβαίναμε ◆ Αν ο Παππάς παραμείνει στο ίδιο πόστο μετά τον ανασχηματισμό, θα έχει κάνει ρεκόρ ιστορίας ελληνικού κοινοβουλευτισμού ◆ Αυτός είναι δυο κλάσεις πάνω από τον Ιωάννη Μελισσανίδη ◆ Για την Ολγάρα δεν το συζητάμε ◆ Μια κλάση πάνω από την Κομανέτσι ◆ Ο Καλογρίτσας την έκανε (ή τον «έκαναν») νωρίς ◆ Κι ο χοντρός κλαίει τη σφυρίδα με την οποία τραπέζωσε Παππά και Κρέτσο ◆ Εντάξει, το καταλάβαμε: ο Παππάς πήγε στη Βενεζουέλα για δουλειές ◆ Ο Αρτεμίου για τι ακριβώς πήγε; ◆ Γιατί -όπως είπε ο ίδιος- δεν πήγε για αρακά

και φασολάκια ◆ Πάντως, πλέον έχουμε δυο διακριτά στρατόπεδα ◆ Από τη μια «το κόμμα του Παπασταύρου» ◆ Από την άλλη «το κόμμα του δικηγόρου των offshore και των Panama papers» ◆ Μια ωραία ατμόσφαιρα ◆ Κυρα-Ολγα, τι θα γίνει με τα 15.000 νήπια και με τους 4.000 νοσηλευτές; ◆ Δε σας ακούσαμε να το επαναλαμβάνετε και ανησυχούμε ◆ Σε πελάγη ευτυχίας πλέει η Ζωή ◆ Όσο οι Τσιπροπαππάδες παθαίνουν νίκες τόσο μεγαλώνουν οι ρωγμές δημοσιότητας για την ίδια ◆ «Ο κ. Παππάς έπρεπε να παραιτηθεί, ο κ. Τσίπρας έπρεπε να παραιτηθεί, όπως και η κυβέρνηση συνολικά, έπειτα από αυτό το φιάσκο το οποίο ήταν προεξοφλημένο» ◆ «Τους το είχα πει εγώ από τον Αύγουστο του 2015 από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής» ◆ Η Ζωή βρίσκει βήμα, ο Λαφαζάνης τίποτα ◆ Αναμένονται μετακινήσεις ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο Καμμένος πήγε στη Σύνοδο των υπουργών Αμυνας του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες και ζήτησε από τους ομολόγους του ευρωπαϊκών χωρών μελών του ΝΑΤΟ να περάσουν στις κυβερνήσεις τους το μήνυμα ότι δεν μπορεί από τη μία το ΝΑΤΟ να ζητά από τις χώρες-μέλη του να δαπανούν για την άμυνα το 2% του ΑΕΠ, και να συγχάριε την Ελλάδα για το γεγονός ότι τα καταφέρνει, και από την άλλη οι «θεσμοί» να ζητούν 20% περικοπές στον προϋπολογισμό του υπουργείου Εθνικής Αμυνας. Όπως καταλάβατε, η κυβέρνηση Τσίπρα ζητά να παραμείνουν οι νατοϊκές πολεμικές δαπάνες στο ψηλότερο δυνατό επίπεδο. Α, όλα κι όλα, αυτή η κυβέρνηση κάνει... αριστερή πολιτική.

αγοράς αγροτικών προϊόντων από τα κρατικά σούπερ μάρκετ της Βενεζουέλας. Για την ταμπακίερα, όμως, τα μάρσση, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ήταν μαζί με τον Αρτεμίου. Τι γύρευε ένας κύριος δικηγόρος, ειδικευμένος ως σύμβουλος επιχειρήσεων (κατά δήλωσή του) με το δεξί χέρι του μελλοντικού πρωθυπουργού; Ο ΣΥΡΙΖΑ και δικηγόρους έχει και οικονομολόγους. Ο Αρτεμίου τι σόι διασυνδέσεις έχει με τον Παππά; Όσο δεν απαντιούνται τέτοια ερωτήματα τόσο θα... οργιάζει η φαντασία μας.

Κ Και μετά ήρθε το «τιτίβισμα» του Αρτεμίου, που βλέπετε στη φωτογραφία: «Σιγά να μην πήγαμε στα supermarket της Βενεζουέλας για να αγοράσουμε πιπεριές

και φασόλια». Δεν ξέρουμε τι θέλησε να πει ο «ποιητής», αν έστειλε μήνυμα στον Παππά ή απλώς ειρωνεύτηκε κάποιους άλλους. Η υπόθεση, όμως, βρομάει. Πριν από δύο εβδομάδες, όταν οι δεξιοί παπαράτσι συνέλαβαν τον Αρτεμίου να πηγαίνει στο Μαξίμου, αυτός απείλησε με μηνύσεις, δηλώνοντας ότι εκπροσωπεί πελάτες που έχουν σημαντικά επενδυτικά σχέδια. Τώρα, αποδεικνύεται ότι ο Αρτεμίου έχει στενή κομματική σχέση με το «παρεάκι» του Μαξίμου (ας μην ξεχνάμε ότι ο ίδιος, εκτός από νομικός σύμβουλος «επενδυτών», είναι και μεγαλοστέλεχος του ΑΚΕΛ). Αρα, μιλάμε για ομολογημένη διαπλοκή. Ο άνθρωπος που «σύστηνε» τον ΣΥΡΙΖΑ στο καθεστώς Τσάβες, πάει στους «κολλητούς» του στο Μαξίμου

για να προωθήσει επενδυτικά σχέδια καπιταλιστών.

Κ Η διοίκηση του Πράσινου Ταμείου και το ΥΠΕΝ με δελτίο Τύπου ανακοίνωσαν «την ίδρυση και λειτουργία της ομάδας “Greek LIFE Task Force”». Το έργο εντάσσεται στο Πρόγραμμα LIFE Οικοδόμησης Δυναμικού (LIFE Capacity Building) και θα διαρκέσει από την 1η Ιανουαρίου 2016 έως την 30η Απριλίου 2019» κτλ. κτλ. Αν σχολιάζουμε την είδηση είναι γιατί το δελτίο Τύπου συνοδεύεται από φωτογραφία της ανακαίνισμένης Βίλλας Καζούλη, στην οποία στεγάζονται

οι ολιγομελείς υπηρεσίες του Πράσινου Ταμείου. Καμαρώνουν για το παλάτι όπου έχουν εγκατασταθεί.

Κ Μια ώρα «πίτσι-πίτσι» είχαν το περασμένο Σάββατο Φίλης και Παπαδημούλης σε γνωστό καφέ-εστιατόριο στο «τρίεθνές» Φιλοθέης-Ψυχικού-Χαλανδρίου. Μπήκαν στο μαγαζί χωρίς τους «γορίλλες» τους και εντύπωση έκανε το γεγονός ότι δεν έφυγαν μαζί αλλά ένας-ένας, όπως έκαναν οι παράνομοι σε άλλες εποχές. Γιατί άραγε να μη θέλουν να γίνει αντιληπτή η συνάντησή τους;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν υπάρχει κανένας υπουργός που να λείπει τη δική του άποψη για τις ιδιωτικοποιήσεις. Δημιουργήθηκε τεχνητός θόρυβος γύρω από τη θέση που διατύπωσα ότι δεν ήταν στην προγραμματική φαρέτρα του ΣΥΡΙΖΑ οι αποκρατικοποιήσεις (...) Δεν συμφωνούμε με τις ιδιωτικοποιήσεις γιατί δεν είναι στο ιδεολογικό, πολιτικό, στρατηγικό και αναπτυξιακό οπλοστάσιο του ΣΥΡΙΖΑ.

Θοδωρής Δρίτσας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

5/11: Αγγλία: Ημέρα Guy Fawkes 5/11/1938: Ναζί πυρπολούν συναγωγές, καταστρέφουν εβραϊκά μαγαζιά και συλλαμβάνουν χιλιάδες Εβραίους («νύχτα κρυστάλλων») 5/11/2007: Πακιστανός κρατούμενος αγροτικών φυλακών Κασσάνδρας βρίσκεται απαγχονισμένος στο κελί του 6/11: Ημέρα παρεμπόδισης εκμετάλλευσης περιβάλλοντος σε πόλεμο και ένοπλες συγκρούσεις 6/11/1967: Σύλληψη διακοσίων Κρητικών, εξάρθρωση ΔΑΚ 6/11/1987: Θάνατος Αγί Στίνα 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο διαδίκτυο 7/11/1917: Ρωσική επανάσταση 7/11/1967: Πανό για πεννηντάχρονα ρωσικής επανάστασης απέναντι από δημαρχείο Αθηνών, τριάντα συλλήψεις 7/11/1967: Πρώτη βόμβα ΔΑ (οδός Αδμήτου) 8/11: Ημέρα ακτινολογίας, ημέρα πολεοδομίας-χωροταξίας 8/11/1901: «Ευαγγελικά», έντεκα νεκροί, ογδόντα τραυματίες, πυροβολείται και

ο πρωθυπουργός Θεοτόκης 8/11/1903: «Ορεσטיακά», δύο νεκροί, δέκα τραυματίες 8/11/1985: Εκατό νεκροί σε πολιορκία Μεγάρου Δικαιοσύνης (Κολομβία) από αντάρτικη ομάδα Μ-19 8/11/2007: Ο 45χρονος Αλβανός, πατέρας πέντε παιδιών, Ιλμι Λατές, δολοφονείται πισώπλατα -σχεδόν εξ επαφής- από συνοριοφύλακες 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού 9/11/1921: Γενική απεργία (Ρώμη), συγκρούσεις εργατών σιδηροδρόμων με φασίστες 9/11/1923: «Πραξικόπημα μπιραρίας» (Χίτλερ) 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας 10/11: Ημέρα επιστήμης για ειρήνη-ανάπτυξη, Ευρωπαϊκή ημέρα οινoturισμού, Ινδονησία: Ημέρα ηρώων-νεολαίας, Ινδία: Ημέρα γκουρού Nanak (Σιχ) 10/11/1918: Ίδρυση ΣΕ-

ΚΕ (πρόδρομος ΚΚΕ) 10/11/1924: Συγκρούσεις καπνεργατών με στρατό-χωροφυλακή (Καβάλα), νεκροί εργάτρια και αξιωματικός χωροφυλακής 10/11/1967: Βόμβες (ΔΕΑ) σε δρόμους Καλλιθέας 10/11/1975: Βόμβα καταστρέφει τμήμα αποθήκης ΡΧ Συγγρού (ΕΛΑ) 10/11/1989: Πτώση τείχους Βερολίνου 10/11/1996: Ο αστυνόμος τροχαίας Δημ. Τρίμης σκοτώνει τον ακινητοποιημένο στο έδαφος τσιγγάνο Τάσο Μουράτη 11/11: Ημέρα ιδιωτικής ασφάλισης, Ανγκόλα, Ρωδεσία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων 11/11/1887: Εκτελούνται δι' απαγχονισμού τέσσερις «πρωταίτιοι» γεγονότων πρωτομαγιάς (Σικάγο) παρά την παγκόσμια κατακραυγή 11/11/1918: Τέλος Α' παγκοσμίου πολέμου.

Τηλεοπτικές άδειες

Το Μαξίμου προσπαθεί να διαχειριστεί την ήττα του

«**Ε**νόψει της επικείμενης έκδοσης της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας επί των αιτήσεων ακυρώσεων κατά των υπ' αριθμ. 4297/2016 (Β' 518), 7984/2016 (Β' 1009) και 7230/2016 (Β' 930) αποφάσεων του Υπουργού Επικρατείας και της υπ' αριθμ. 7577/2016 απόφασης των Υπουργών Επικρατείας, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων (Β' 985), όπως ισχύει, οι οποίες έχουν εκδοθεί σε εφαρμογή και κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 2Α του ν. 4339/2015, όπως προστέθηκε με το άρθρο τρίτο του ν. 4367/2016 (Α' 19), **κρίνεται σκόπιμη η αναστολή της εφαρμογής των διατάξεων του εν λόγω άρθρου μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, οπότε και θα γίνει γνωστό το σκεπτικό της**» (Τροπολογία Παππά, Αιτιολογική Εκθεση, 31.10.2016).

Η στρυφνή νομική γλώσσα δεν μπορεί να κρύψει την άνευ όρων παράδοση της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων και του «βαρύμαγκα» υπουργού Ν. Παππά στους νικητές της «μάχης των συχνοτήτων», που δεν είναι άλλοι από τους περιβόητους «βαρόνους της ενημέρωσης» και τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι), που συνταχθηκαν μαζί τους και υπηρέτησαν πιστά τα συμφέρόντά τους.

Τι λέει το σκεπτικό της τροπολογίας Παππά, όπως την κατέθεσε στη Βουλή; Παραδέχεται ότι κακώς έσπευσε να εφαρμόσει το νόμο του και να πραγματοποιήσει το διαγωνισμό, πριν από την έκδοση της απόφασης του ΣτΕ. Εμείς δε θυμόμαστε άλλη νομοθετική διάταξη που να κατατίθεται προς ψήφιση στη Βουλή «ενόψει μιας δικαστικής απόφασης» και να ακυρώνει διάταξη νόμου, εν ονόματι της οποίας εκδόθηκαν οι προσβληθείσες στο δικαστήριο υπουργικές αποφάσεις. Η απόφαση του ΣτΕ επισήμως δεν υπάρχει (θα υπάρξει μόνο όταν δημοσιευτεί). Υπάρχουν μόνο πληροφορίες (εγκυρότατες, φυσικά, αλλά νομικά ανυπαρκτές) για το περιεχόμενο αυτής της απόφασης. Γι' αυτό και ο υπουργός δεν αναφέρει στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας του τίποτα για το περιεχόμενο της απόφασης του ΣτΕ. Τι λέει; Λέει: επειδή εκκρεμεί η απόφαση του ΣτΕ, αναστέλλω την εφαρμογή του νόμου (δηλαδή, ακυρώνω όλες τις υπουργικές αποφάσεις), μέχρι να δημοσιευτεί η απόφαση του ΣτΕ.

Αυτό, όμως, έπρεπε να γίνει πριν από μερικούς μήνες. Δη-

λαδή, τότε που κατατέθηκαν οι προσφυγές στο ΣτΕ, να πει ο υπουργός ότι αναστέλλει την εφαρμογή του νόμου του, μέχρι να αποφασίσει το ΣτΕ. Αυτός, όμως, με ύφος χιλίων καρδινάλιων, προεξόφλησε ότι η απόφαση του ΣτΕ θα είναι υπέρ του νόμου του (το ίδιο και ο Τσίπρας, με τη γνωστή παπάρα που εκτόξευσε στη Θεσσαλονίκη) και εφάρμοσε τις υπουργικές αποφάσεις. Εκανε το διαγωνισμό (καμάρωνε κιόλας για το big brother, όπως και ο Τσίπρας που απολάμβανε να λέει ότι όλοι αυτοί οι λεφτάδες κουβάλησαν τα βαλιτσάκια τους και κλείστηκαν για τρεις μέρες σ' ένα κυβερνητικό κτίριο) και εισέπραξε τις προκαταβολές. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά κατέθεσε και μια τροπολογία που πρόβλεπε ότι μόλις εκδοθεί η υπουργική απόφαση για τις νέες άδειες, σε πέντε μέρες όλα τα κανάλια που δεν έχουν άδεια πρέπει να κλείσουν. Ευτυχώς για το δίδυμο του Μαξίμου που βρέθηκε ο Βούτσης και τους είπε να αποσύρουν αυτή την τροπολογία, κρατώντας μια πιονιή ενόψει των δύο τελικών συνεδριάσεων της Ολομέλειας του ΣτΕ. Αν δεν το είχαν κάνει (μαύρα μεσάνυχτα, μάλιστα), τώρα θα αναγκάζονταν να πάρουν πίσω και αυτή την τροπολογία.

Τώρα, ο αλαζόνας και προκλητικός Παππάς βάζει σαν δαρμένο σκυλί την ουρά στα σκέλια, αναστέλλει την εφαρμογή του νόμου του μέχρι να εκδοθεί η απόφαση του ΣτΕ (άρα πετάει στα σκουπίδια τις αποφάσεις του, το big brother κτλ.) και εκλιπαρεί την αντιπολίτευση για συναίνεση.

Φυσικά, ο νόμος καταργείται, δεν αναστέλλεται. Ο Βούτσης, που ανέλαβε το ρόλο του κεντρικού διαπραγματευτή με τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης, δεσμεύτηκε δημόσια γι' αυτό. Ο Βούτσης εξήγησε ότι η αναστολή (και όχι κατάργηση) επιλέγεται προκειμένου οι «υπερθεματιστές» να μην εγείρουν αξιώσεις έναντι του ελληνικού Δημοσίου και εγγυήθηκε προσωπικά ότι δεν πρόκειται να γίνει κανένα κόλπο από μεριάς κυβέρνησης (δηλαδή, να ψηφίσει η αντιπολίτευση για τη συγκρότηση του ΕΣΡ και μετά ο Παππάς να κάνει τα δικά του). ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι δήλωσαν ότι δέχονται τη δέσμευση του Βούτση, στον οποίο έχουν εμπιστοσύνη (σε αντίθεση με τους Τσιπροπαππάδες), όμως η ΝΔ αποφάσισε να παίξει σκληρό παιχνίδι, σε μια προσπάθεια να απογυμνώσει ακόμα περισσότερο και να εξευτελίσει την κυβέρνηση.

Ανεξάρτητα, όμως, από την έκταση της ήττας της κυβερ-

νησης και της παρέας του Μαξίμου που πήρε πάνω της αυτή την υπόθεση και επένδυσε τόσα πολιτικά, η ήττα είναι γεγονός. Αρκεί και μόνο να προσέξουμε ότι πλέον δε γίνεται λόγος για το χτύπημα της διαπλοκής, το γέμισμα των κρατικών ταμείων με χρήμα καναλαρχών και όλες τις σχετικές μπουρδες των Τσιπραίων, αλλά γίνεται λόγος μόνο για το πώς θα συγκροτηθεί το ΕΣΡ και θ' αναλάβει αυτό να ρυθμίσει όλα τα θέματα που σχετίζονται με τις άδειες. Εχει σημασία να δούμε και τις τελευταίες φάσεις που πέρασε η μάχη, μέχρι οι Τσιπραίοι να καταγράψουν το Βατερλό τους.

◆ Την Παρασκευή 21 Οκτώβρη, γύρω στα μεσάνυχτα, ο Παππάς κατέθεσε στη Βουλή τροπολογία που υποχρέωνε σε κλείσιμο όλα τα χωρίς άδεια κανάλια, εντός πέντε ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης για τη χορήγηση των τεσσάρων αδειών. Με παρέμβαση του Βούτση η τροπολογία αποσύρθηκε, για να μη γίνουν χειρότερα τα πράγματα στην Ολομέλεια του ΣτΕ, όπου γίνονταν η τελευταία προσπάθεια να γυρίσει η πλειοψηφία προς τις κυβερνητικές θέσεις. Ο Παππάς πήρε πίσω την τροπολογία, αλλά με το γνωστό ύφος του «εγώ δεν μασάω» διέρρευσε ότι θα την καταθέσει τη Δευτέρα.

◆ Δευτέρα 24 και Τετάρτη 26 Οκτώβρη έγιναν οι δύο τελευταίες συνεδριάσεις της Ολομέλειας του ΣτΕ. Λίγο μετά τις 11 το βράδυ της Τετάρτης η κυρίως μάχη είχε τελειώσει. Έγινε γνωστό ότι με ψήφους 14 έναντι 11 η Ολομέλεια έκρινε το νόμο Παππά αντισυνταγματικό. Έχοντας χάσει εντελώς την ψυχραιμία της, η παρέα του Μαξίμου έβαλε τα μεσάνυχτα τη Γεροβασίλη να διαβάσει (με τρεμάμενη φωνή) μια δήλωση που πέρα από τη χοντρή επίθεση στο ΣτΕ, προανήγγειλε ότι τη Δευτέρα 31 Οκτώβρη (μεσολαβούσε τριήμερο αργιών) η κυβέρνηση θα κατέθετε νομοθετική ρύθμιση με την οποία θα έδινε προσωρινές βεβαιώσεις λειτουργίας στα υπάρχοντα κανάλια, επιβάλλοντας στους καναλάρχες να πληρώσουν συγκεκριμένο ποσό. Ήταν η περιβόητη ρύθμιση «γέφυρα».

◆ Το Σάββατο κιόλας το σκηνικό είχε αλλάξει. Μετά από μαραθώνιες συσκέψεις, με τη συμμετοχή και του Βούτση, ανακοίνωσαν ότι θα σπάσουν στα δύο τη νομοθετική πρωτοβουλία. Πρώτα θα καταθέσουν ρύθμιση για αναστολή του νόμου Παππά και μετά τη ρύθμιση «γέφυρα» για να πληρώσουν οι καναλάρχες που δεν έχουν άδεια. Την Κυριακή

έριξαν στην αρένα και το όνομα του Πολύδωρα, πιστεύοντας ότι θα κάνουν ζημιά στη ΝΔ.

◆ Τη Δευτέρα συνειδητοποίησαν ότι μόνο στο δικό τους κόμμα είχαν κάνει ζημιά. Το πρωί ο Πολύδωρας συναντήθηκε με τον Βούτση και ανακοίνωσε ότι θα είναι υποψήφιος, τιμώντας αυτούς που τον τίμησαν. Λίγο πριν γίνει ψηφοφορία και καταψηφιστεί απ' όλα τα κόμματα, ο Βούτσης έκανε την πρώτη... συνδικαλιστική υποχώρηση: επικαλούμενος ότι το πρωί ο Πολύδωρας του είχε πει ότι δε θα ήθελε η υποψηφιότητά του να είναι οριακή επιλογή (sic!), απέσυρε την υποψηφιότητά του και πρότεινε σχήμα με Μορώνη πρόεδρο, Μουλόπουλο αντιπρόεδρο και Κιάο μέλος (οι υπόλοιποι παρέμειναν όπως στην πρότασή του την προηγούμενη εβδομάδα). Μόλις ο Λοβέρδος του είπε ότι ο Μουλόπουλος είναι στέλεχος και πρώην βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο Βούτσης έκανε τη δεύτερη «συνδικαλιά», προτείνοντας τον Κιάο για αντιπρόεδρο και τον Μουλόπουλο για μέλος. ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι συμφώνησαν, αφήνοντας μόνη τη ΝΔ (μαζί με τον εκπρόσωπο του Λεβέντη που παραπονιόταν επειδή... δεν τον παίζουν), η οποία όμως σε κάθε περίπτωση μπορεί να μπλοκάρει τη διαδικασία (ο Περισσός θα ψήφιζε έτσι κι αλλιώς «παρών», ενώ ο νεοαζίζι φρόντισε να απουσιάσει).

◆ Λίγο πριν αρχίσει η διαδικασία που μόλις περιγράψαμε, ο Παππάς κατέθεσε την τροπολογία που προαναφέραμε. Ο Βούτσης, όχι μόνο εγγυήθηκε ότι δεν πρόκειται να υπάρξει υπαναχώρηση στο μέλλον, αλλά δεσμεύτηκε προσωπικά και ότι δεν πρόκειται να κατατεθεί η ρύθμιση «γέφυρα». Επομένως, οι παλιοί καναλάρχες θα εξακολουθήσουν να εκπέμπουν ελεύθερα (μέχρι να πάρει αποφάσεις το ΕΣΡ που θα συσταθεί), ενώ ο Μαρινάκης με τον Σαββίδη θα μείνουν με μια «πέτσινη» άδεια στο χέρι και με κάμποσα δικά τους εκατομμύρια στα κρατικά ταμεία, τα οποία φυσικά και θα διεκδικήσουν (και με τόκο).

Το έργο έχει και συνέχεια (γράφουμε σε άλλες στήλες), εδώ όμως μένουμε σε μια περιγραφή των όσων έγιναν από την Τετάρτη 26 μέχρι τη Δευτέρα 31 Οκτώβρη, που δείχνουν ότι οι Τσιπραίοι είναι παραζαλισμένοι από τη σφαλιάρα που τους έριξαν (μέσω ΣτΕ) οι καναλάρχες και κάνουν τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη, προσπαθώντας να κρατηθούν στην εξουσία, εγκαταλείποντας την προσπάθεια να στήσουν δικό τους μιντιακό σύστημα.

Ψεκασμοί

«Κέντησε» πάλι ο συγκυβερνών Π. Καμμένος, παίρνοντας για λίγο πάνω του το «ζήτημα Πολύδωρα». Με τον απαράμιλλο τρόπο που τον διακρίνει, αφού τόνισε ότι «ο Πολύδωρας επελέγη επειδή μπορεί να αποτελέσει τομή, να λάβει αποφάσεις», πέταξε και κάτι περί εκπροσώπου του καραμανλισμού. Όταν ήρθε η απανταχούσα από τους «κύκλους» του Καραμανλή, ατάραχος διευκρίνισε ότι αναφερόταν στον Κωνσταντίνο και όχι στον Κώστα Καραμανλή.

Μετά άρχισε να ονοματίζει αυτούς που διαγράφηκαν από τη ΝΔ επειδή «δε συμφωνούσαν με τα άκρα» και με τη «σύμπλευση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ». Όπως είπε, έξω από τη ΝΔ είναι ο Στυλιανίδης, ο Κалаμτζής, «νέα παιδιά από την ΟΝΝΕΔ» όπως ο Τζαμτζής και ο Μ. Παπαδόπουλος. Ο ένας μετά τον άλλο με δηλώσεις τους οι τέσσερις ονοματισθέντες (που δεν έφυγαν ποτέ από τη ΝΔ και φιλοδοξούν να επανέλθουν στη Βουλή) τον άδειασαν. Ο τελευταίος, μάλιστα, που είναι από την Κοζάνη, τον πήρε και στο ψιλό: «υπενθυμίζω ότι ο κρόκος Κοζάνης, εκτός των άλλων, βοηθά σημαντικά στη μνήμη!» Πάντα ατάραχος ο πρόεδρος και υπουργός Καμμένος έβαλε το γραφείο Τύπου των ΑΝΕΛ να διευκρινίζει ότι η συγκεκριμένη αποστροφή του προέδρου και υπουργού αφορά το γεγονός ότι βρίσκονται εκτός Βουλής! Εκτός Βουλής, βέβαια, τους άφησαν οι εκλογείς και όχι ο Σαμαράς, αλλά αυτά είναι... ψιλά γράμματα για έναν πολιτικό γίγαντα σαν τον Καμμένο.

Αποσυντονισμός

Πασχίζει ο Βούτσης να μαζέψει τα ασυμμάζευτα και να τους βγάλει από το αδιέξοδο, αλλά είναι πολλά τα απόνερα και δεν μαζεύονται εύκολα. Μεσολάβησε και το τριήμερο της 28ης Οκτώβρη και τα πράγματα έγιναν χειρότερα, καθώς εφημερίδες και κρατικές υπηρεσίες ήταν κλειστές. Κάπως έτσι την πάτησε και το δεξί χέρι του Παππά, ο γενικός γραμματέας Ενημέρωσης Λ. Κρέτσος. Μένοντας στη γραμμή της πρώτης οργισμένης αντίδρασης (αυτής που διάβασε με τρεμάμενη φωνή η Γεροβασίλη τα μεσάνυχτα της 26ης Οκτώβρη) έγραψε και παρέδωσε την άλλη κιόλας μέρα στην «Εφημερίδα των Συντακτών» άρθρο με τον... ηρωικό τίτλο «Ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο;» (να παραπέμπει στα προδικτατορικά χρόνια του Καραμανλή του πρεσβύτερου).

Ελα όμως που ήθελε και διεθνή δημοσιότητα. Έβαλε, λοιπόν, μια υφισταμένη του να στείλει (ανήμερα 28 του Οκτώβρη, στις 8:30 το βράδυ) ηλεκτρονικό μήνυμα προς όλα τα γραφεία Τύπου των ελληνικών πρεσβειών, με προτροπή να «αξιοποιήσουν» το περισπούδαστο άρθρο του Κρέτσου. Η φιλότιμη υπάλληλος παρέθετε και τη γαλλική μετάφραση του άρθρου Κρέτσου, που είχε κάνει το γραφείο Τύπου της πρεσβείας στο Παρίσι, «προς αξιοποίηση από τα γαλλόφωνα ΓΤΕ».

Στο μεταξύ, άλλαξε η «γραμμή», από τα καταγγελτικά και ηρωικά πέρασαν στα συναινετικά (με τον Βούτση να χειρίζεται τα παζάρια με την αντιπολίτευση), αλλά το μείλι της συνεργατίας του Κρέτσου διέρρευσε (δεν είναι όλοι δικοί τους στις πρεσβείες στο εξωτερικό). Το δημοσίευσε μια δεξιά ιστοσελίδα, η ΝΔ πήρε την πάσα (στην πραγματικότητα έκανε πάσα στον εαυτό της) και οι Τσιπραίοι βρέθηκαν κατηγορούμενοι ότι χρησιμοποιούν τα γραφεία Τύπου των πρεσβειών για να διεθνοποιήσουν την εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση. Οτι, δηλαδή, χρησιμοποιούν τον κρατικό μηχανισμό και μάλιστα ευαίσθητες υπηρεσίες του εξωτερικού, ως κομματικό μηχανισμό.

Ο Κρέτσος, αντί ν' απαντήσει επί της ουσίας, το γύρισε στο... τσάμικο, εκδίδοντας ανακοίνωση που κατήγγειλε τη ΝΔ για παιχνίδι με το συγκεκριμένο σάιτ: «το liberal.gr δημοσιεύει τάχα ανώνυμες αποκλειστικές πληροφορίες, οι οποίες ξεπερνούν τα όρια του κιτρινισμού και της δεξιάς προπαγάνδας, στις οποίες η ΝΔ σπεύδει ν' απαντήσει, τάχα κι αυτή ευαισθητοποιημένη», ανέφερε η ανακοίνωση. Και συνέχιζε: «Γιατί άραγε δεν ευαισθητοποιήθηκε ποτέ όταν η ΝΔ συστηματικά απαξίωνε τη Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και Επικοινωνίας, η οποία αντί να λειτουργεί ως μέσο άσκησης επικοινωνιακής διπλωματίας είχε υποβαθμιστεί σε κυβερνητική μονταζιέρα;». Το θέμα, όμως, δεν είναι οι σχέσεις της ΝΔ με το liberal.gr (δικό της σάιτ είναι), αλλά αν ο Κρέτσος έστειλε το άρθρο του για δημοσίευση από τα γραφεία Τύπου των πρεσβειών. Γιατί σίγουρα δεν της ήρθε της υφισταμένης του η φαινή ιδέα, το βράδυ μιας μέρας αργίας, να στείλει το συγκεκριμένο μείλι. Ο Κρέτσος της είπε να το στείλει. Γι' αυτό και δεν απαντά για την ταμπακίερα και μιλάει για «τάχα ανώνυμες αποκλειστικές πληροφορίες, οι οποίες ξεπερνούν τα όρια του κιτρινισμού και της δεξιάς προπαγάνδας», αντί ν' απαντήσει στο απλό ερώτημα: είναι αληθινό ή κατασκευασμένο το μείλι της συνεργατίας του προς τα γραφεία Τύπου των πρεσβειών; Είναι «θεσμικά αρμόζον» να χρησιμοποιούνται τα γραφεία Τύπου για την προώθηση κομματικών ανακοινώσεων και την προσωπική προβολή του γενικού γραμματέα; Το ότι η ΝΔ έκανε τα ίδια (ενδεχομένως και χειρότερα) δε δικαιώνει τον κάθε Κρέτσο. Αντίθετα, έρχεται να επιβεβαιώσει μια λαϊκή παροιμία: «κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι».

Συμφωνία «ελεύθερου» εμπορίου ΕΕ-Καναδά

Τα μονοπώλια πάνω απ' όλα!

Την περασμένη Κυριακή, η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο Καναδάς υπέγραψαν διμερή συμφωνία ελεύθερου εμπορίου (ονόματι CETA), μετά από επτά χρόνια διαπραγματεύσεων. Οι διαπραγματεύσεις κινδύνεψαν να ναυαγήσουν μετά από την άρνηση, την Παρασκευή, μιας βελγικής περιφέρειας (της Βαλονίας) να συναινέσει. Η Βαλονία τελικά υπέκυψε στις πιέσεις και η συμφωνία υπογράφηκε μεταξύ του канаδού πρωθυπουργού Τζάστιν Τριντό και των επικεφαλής των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, του προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ και του προέδρου της Κομισιόν Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ. Για να τεθεί σε ισχύ η ογκώδης συμφωνία των 1.598 σελίδων, θα πρέπει να επικυρωθεί από τα εθνικά κοινοβούλια του Καναδά και των χωρών μελών της ΕΕ, πράγμα που αναμένεται να γίνει μέχρι το τέλος του χρόνου.

Η συμφωνία αυτή, που αποτελεί τη μεγαλύτερη ίσως εμπορική συμφωνία που έχει υπογράψει μέχρι στιγμής η ΕΕ με τρίτες χώρες, θα καταργήσει τους δασμούς στο 92% των προϊόντων του εμπορίου μεταξύ ΕΕ και Καναδά. Αυτό όμως δεν αποτελεί τίποτε περισσότερο από μια ρύθμιση των κανόνων με τους οποίους θα συνεχίσει να διεξάγεται ο άγριος οικονομικός ανταγωνισμός μεταξύ ευρωπαϊκών

και канаδικών μονοπωλίων. Κι αυτό γιατί η κρίση μαστίζει και τις δύο χώρες, με τον Καναδά να βλέπει τις εξαγωγές του να είναι μειωμένες κατά 9,3% σε σχέση με το 2011, και τις 463 μεγαλύτερες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο να βλέπουν τα κέρδη τους να μειώνονται κατά 18% σε σχέση με τα περσινά επίπεδα και κατά 31% σε σχέση με τα προπέρσινά, σύμφωνα με στοιχεία που δημοσίευσε το περιοδικό Forbes (<http://www.forbes.com/sites/shreyaagarwal/2016/05/25/global-2000-europes-largest-companies/#778eab723431>).

Μετά από το ναυάγιο της Διατλαντικής Εταιρικής Συνεργασίας για το Εμπόριο και τις Επενδύσεις (Transatlantic Trade and Investment Partnership - TTIP) μεταξύ των ΗΠΑ και της ΕΕ, η διμερής συμφωνία με τον Καναδά φαίνεται να αποτελεί μια θετική έκβαση στον τομέα του «ελεύθερου εμπορίου». Αυτό όμως δε θα ωφελήσει ούτε τους εργαζόμενους, ούτε το περιβάλλον.

Οι επικριτές της νέας συμφωνίας στην Ε.Ε. επισημαίνουν

τον κίνδυνο μαζικών προσφυγών канаδικών εταιριών σε περίπτωση που η ευρωπαϊκή νομοθεσία τις εμποδίζει να πετύχουν τα κέρδη που προσδοκούν. Σε άρθρο της βρετανικής εφημερίδας Independent αναφέρονται τα εξής:

«Στο επίκεντρο της νέας συμφωνίας CETA είναι ένα νέο νομικό σύστημα, ανοιχτό στις ξένες επιχειρήσεις αλλά όχι σε συνηθισμένους ανθρώπους. Ας πούμε ότι η βρετανική κυβέρνηση εκδίδει μία απόφαση. Αυτό θα μπορούσε να γίνει για να απαγορεύσει επικίνδυνα χημικά, να βελτιώσει την ασφάλεια των τροφίμων κτλ. Σύμφωνα με τη συμφωνία, μία канаδική εταιρία ή οποιαδήποτε εταιρία με канаδική θυγατρική, μπορεί να μηνύσει την βρετανική κυβέρνηση αν θεωρεί ότι η απόφαση είναι άδικη. Και όταν λέμε άδικη, εννοούμε ότι δε θα αποκομίσουν όσο κέρδος περιμένουν να βγάλουν. Η δίκη θα μπορούσε να γίνει σε ένα κεκλεισμένων των θυρών δικαστήριο υπό την εποπτεία δικηγόρων της εταιρίας και χωρίς δικαίωμα έφεσης (σ.σ. το τελευταίο αναίρεθηκε στη συμφωνία και θα υπάρχει μηχανισμός έφεσεων). Οι канаδικές εταιρί-

ες το κάνουν ήδη αυτό σε όλον τον κόσμο. Μία εταιρία που λέγεται Gabriel Resources πρόσφατα ανακοίνωσε ότι μηνύει τη ρουμανική κυβέρνηση για ζημιές, αφότου το κοινοβούλιο μπλοκάρισε την ανάπτυξη ενός από τα χρυσορυχεία της λόγω περιβαλλοντικών κινδύνων. Τώρα υπάρχει αξίωση αποζημίωσης πιθανώς δισεκατομμυρίων λιρών. Η CETA θα ανοίξει αυτό το σύστημα σε χιλιάδες εταιρίες, ακόμα και αμερικανικές με θυγατρικές στον Καναδά, όπως οι Wal Mart, Chevron, Coca Cola και Monsanto» (<http://www.independent.co.uk/voices/if-youre-worried-about-ttip-then-you-need-to-know-about-ceta-a6671886.html>).

Το δικαστήριο αυτό δε θα έχει δικαιοδοσία να κρίνει τη νομιμότητα ενός μέτρου που καταγγέλλεται ότι παραβιάζει τη συμφωνία, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους που αμφισβητεί το συγκεκριμένο μέτρο. Το άρθρο 8.31 της συμφωνίας (βλ. http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2014/september/tradoc_152806.pdf) αφήνει, όμως, στο δικαστήριο τη δυνατότητα να λάβει υπόψη του

την εθνική νομοθεσία και την ερμηνεία της από τα εθνικά δικαστήρια. Η ερμηνεία όμως που θα δώσει δε θα είναι δεσμευτική για τα εθνικά δικαστήρια. Αν προκύψουν σοβαρά προβλήματα με την ερμηνεία της νομοθεσίας, που μπορεί να επηρεάσει την επένδυση, υπάρχει η δυνατότητα να επιληφθεί του θέματος μια Κοινή Επιτροπή της CETA, η απόφαση της οποίας θα είναι δεσμευτική για το δικαστήριο.

Το δημοσίευμα του Independent επισημαίνει τον κίνδυνο μαζικής πώλησης από τον Καναδά αυτοκινήτων που επιβαρύνουν το περιβάλλον. Πρόκειται για τα αυτοκίνητα που καίνε πετρέλαιο από ασφαλούχο άμμο, το οποίο είναι από τα πιο καταστροφικά για το περιβάλλον καύσιμα στον κόσμο. Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του πετρελαίου εξορύσσεται από την Αλμπέρτα του Καναδά. Σήμερα υπάρχουν στην ΕΕ λίγα αυτοκίνητα που κινούνται με αυτό το πετρέλαιο αλλά αυτό μπορεί να αλλάξει. Όταν η ΕΕ πρότεινε απαγορευτική νομοθεσία για να σταματήσει την εισαγωγή τέτοιων αυτοκινήτων στην Ευρώπη, ο Καναδάς χρησιμο-

ποίησε τη CETA ως διαπραγματευτικό όπλο για να μπλοκάρει την πρόταση. Τώρα, οποιαδήποτε απόπειρα από την ΕΕ να μπλοκάρει την εισαγωγή τέτοιων αυτοκινήτων θα την έφερνε αντιμέτωπη με αξιώσεις μεγάλων αποζημιώσεων από τη βιομηχανία πετρελαίου ασφάλτου του Καναδά.

Παρόμοια προβλήματα θα προκύψουν στον τομέα των τροφίμων. Σύμφωνα με τον Independent, η Γαλλία και η Ιταλία έχουν πετύχει 42 εξαιρέσεις για την προστασία των τοπικών προϊόντων τους, συμπεριλαμβανομένων της παρμεζάνας και του γαλλικού τυριού μπρι. Αυτό όμως δεν ισχύει για τις πιο αδύναμες χώρες της ΕΕ, που δεν έχουν φυσικά την ίδια διαπραγματευτική ικανότητα. Αυτές θα είναι έρμαια στα μονοπωλιακά συμφέροντα των канаδέζικων εταιριών. Σκεφτείτε τι θα έπρεπε να πληρώσει το ελληνικό κράτος στην канаδέζικη Eldorado Gold για διαφυγόντα κέρδη όταν αναστάλθηκαν οι εργασίες της στις Σκουριές, επειδή είχε γράψει εκεί που δεν πιάνει μελάνι την περιβαλλοντική νομοθεσία. Με τη CETA σε εφαρμογή οι χρυσοθήρες θα αποκτήσουν ένα ισχυρό όπλο για να επιβάλουν τις ληστρικές τους επιδιώξεις. Αυτό όμως δεν εμπόδισε την «για πρώτη φορά Αριστερά» ελληνική κυβέρνηση να συναινέσει στη συμφωνία!

Η απώλεια της φέτας προπομπός για τα υπόλοιπα ΠΟΠ και ΠΓΕ προϊόντα

Στις 18 Οκτώβρη συγκλήθηκε στο Συμβούλιο για τις Εξωτερικές Υποθέσεις της ΕΕ, στο οποίο οι υπουργοί συζήτησαν σχετικά με την υπογραφή και την προσωρινή εφαρμογή της Συνολικής Οικονομικής και Εμπορικής Συμφωνίας (ΣΟΕΣ/ CETA) με τον Καναδά. Εκτός από το Βέλγιο, που ο υπουργός του δήλωσε ότι δεν μπορεί να στηρίξει τη συμφωνία, όλοι οι άλλοι υπουργοί Οικονομίας δήλωσαν ότι μπορούν να τη στηρίξουν και να τη βάλουν σε εφαρμογή. Η υπογραφή αναβλήθηκε για μερικές ημέρες λόγω της διαφωνίας του Βελγίου, στη συνέχεια το Βέλγιο εξασφάλισε τη συμφωνία της επαρχίας του Βαλονίας και ήρε τις επιφυλάξεις του, με αποτέλεσμα η συμφωνία να υπογραφεί στη 16η Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ-Καναδά.

Εκτός από τα γενικότερα ζητήματα, που έχουν να κάνουν με τον διμπεριαλιστικό ανταγωνισμό, η CETA έχει και ένα ιδιαίτερο ελληνικό ενδιαφέρον, καθώς –όπως έχουμε ξαναγράψει– υπέστη πλήγμα η φέτα ως προϊόν Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) στο έδαφος του Καναδά. Στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο υπουργός Οικονομίας Γ. Σταθάκης στις 19 Οκτώβρη του 2016 δεν αναφέρεται καθόλου στην ελληνική φέτα και στο πλήγμα που υπέ-

στη μ' αυτή τη συμφωνία. Προφανώς, γιατί δεν μπορούσε πια –όπως έκανε παλαιότερα, μετά από τη σύγκληση του Συμβουλίου– να κάνει προπαγανδιστικά παιχνίδια και να καλλιεργεί φρούδες ελπίδες στον ελληνικό λαό και στους κτηνοτρόφους, ότι δήθεν εξασφάλισε υπόσχεση από την Επίτροπο Διεθνούς Εμπορίου πως την επόμενη πενταετία θα επανεξεταστεί η συμφωνία όσον αφορά τη φέτα.

Αντίστοιχο παιχνίδι έκανε και ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου, αναφέροντας, ότι έχει αποσπάσει διεθνώς εμπόριο της ΕΕ για επανεξέταση του ζητήματος της ελληνικής φέτας μετά την πάροδο πενταετίας. Αυτή τη φορά ο Β. Αποστόλου σφύριξε αδιάφορα και δεν έκανε την παραμικρή δήλωση για το χτύπημα που δέχτηκε η φέτα από τη συμφωνία CETA της ΕΕ με τον Καναδά.

Επαναλαμβάνουμε ότι δεν υπάρχει περίπτωση θετικής αντιμετώπισης της φέτας με μελλοντική τροποποίηση της συμφωνίας CETA, γιατί η ΕΕ έχει πετάξει στην πυρά προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης), προκειμένου το γερμανικό και το γαλλικό κεφάλαιο να ενισχύσουν τη θέση τους στο διεθνές

καταμερισμό της εργασίας. Ο,τι χάνεται δεν επανέρχεται, εκτός αν αφορά προϊόντα μονοπωλιακών ομίλων, που κάποια στιγμή βρέθηκαν σε δυσχερή θέση και υπέκυψαν, αλλά όταν βρέθηκαν σε θέση ισχύος επανακατάκτησαν τις απώλειές τους. Δηλαδή, τι θα γίνει μετά από πέντε χρόνια; Οι канаδέζικες φέρμες που παρασκευάζουν και πωλούν «φέτα» θα υποχρεωθούν να βαφτίσουν το προϊόν τους με άλλο όνομα; Αστεία πράγματα.

Πέραν των παραπάνω, πρέπει να επισημάνουμε και πάλι ορισμένα δεδομένα που δείχνουν πως όχι μόνο είναι χαμένη η υπόθεση της φέτας, αλλά έχει ανοίξει ο δρόμος για να χαθούν πολλά ακόμα προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ.

Όταν όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, ανεξάρτητα χρώματος, από το 2009 αφήνουν τις γαλακτοβιομηχανίες να παράγουν ελληνικό γιαούρτι, φέτα και λοιπά γαλακτοκομικά προϊόντα με τη μαζική χρήση εβαπορέ γάλακτος, υπονομεύουν τα προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ. Όταν βγάζουν οινές Υπουργικές Αποφάσεις με τις οποίες θεωρούν το ελληνικό γιαούρτι όχι ως προϊόν ΠΟΠ και ΠΓΕ, αλλά ως προϊόν συγκεκριμένου τρόπου παρασκευής, δίνουν τη δυνατότητα στην Κομισιόν να

παραχωρεί το δικαίωμα στην Τσεχία (και σε όποια άλλη χώρα το ζητήσει στο μέλλον) να παράγει γιαούρτι «ελληνικού τύπου» ή «ελληνικού στυλ». Όταν κάνουν «δωράκι» στη ΦΑΓΕ τη δυνατότητα να παράγει στο εργοστάσιό της στο Λουξεμβούργο «ελληνικό γιαούρτι» με γάλα εβαπορέ και νωπό από χώρες της ΕΕ, δηλαδή χωρίς να χρησιμοποιεί ούτε ένα κιλό νωπό ελληνικό γάλα, ανοίγουν το δρόμο στον καθένα να κάνει το ίδιο, βάζοντας δίπλα στη λέξη «ελληνικό» τη λέξη «τύπος» ή «στυλ».

Στις 27 Σεπτεμβρίου, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου, σε δελτίο Τύπου λογόκρινε επιστολή του Επιτρόπου Υγείας της ΕΕ, προκειμένου να καλλιεργήσει φρούδες ελπίδες στους κτηνοτρόφους και στον ελληνικό λαό, ότι η Τσεχία δε θα μπορεί να παράγει «ελληνικό γιαούρτι». Απέκρυβε σκόπιμα πως ο Επίτροπος στην επιστολή του ενημέρωνε τον Αποστόλου, ότι η Κομισιόν δέχεται να παράγει η Τσεχία «γιαούρτι ελληνικού τύπου» ή «γιαούρτι ελληνικού στυλ».

Καλέσαμε τότε τον υπουργό να δώσει στη δημοσιότητα ολόκληρη την επιστολή του Επιτρόπου, αλλιώς θα το κάναμε εμείς. Δεν το έκανε και έτσι δημοσιεύσαμε ολόκληρη

την επιστολή του Επιτρόπου Andruikaitis, που την είχαμε στα χέρια μας από την πρώτη στιγμή. Μετά από λίγες μέρες, εξέδωσε δελτίο Τύπου η ΠΟΓΕ-ΔΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Γεωτεχνικών Δημοσίων Υπαλλήλων) αναδημοσιεύοντας την επιστολή του Επιτρόπου και το ρεπορτάζ μας και καλώντας τον υπουργό να πάρει θέση δημόσια.

Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργηθεί μεγάλη αναστάτωση στους κτηνοτρόφους και να στριμωχτούν άγρια όχι μόνο ο υπουργός ΑΑΤ αλλά και το Μαξίμου. Ετσι, ο Β. Αποστόλου αναγκάστηκε με δελτίο Τύπου την περασμένη Πέμπτη να ανακοινώσει ότι έστειλε επιστολή στους Επιτρόπους Υγείας και Γεωργίας, με την οποία (όπως ισχυρίζεται) ζητάει από τους δύο επιτρόπους να πάρουν πρωτοβουλίες ώστε οι τσεχικές αρχές, στη βάση του ενωσιακού δικαίου, να αναθεωρήσουν την πρόθεσή τους για θεσμοθέτηση των όρων «τύπου ελληνικό», «στυλ ελληνικό», «υπταγή ελληνική». Ισχυρίζεται, ακόμη, ότι έστειλε αίτημα στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας για να συζητηθεί στις 14 Νοέμβρη σ' αυτό.

Δεν είναι τυχαίο που ο Β. Αποστόλου αρνείται να δώσει στη δημοσιότητα τη δική του

επιστολή για να πληροφορηθούμε το ακριβές περιεχόμενό της. Θυμίζουμε ότι αυτός που πανηγύριζε για την επιστολή Andruikaitis, τώρα εμφανίζεται να διαφωνεί με το ουσιαστικό περιεχόμενό της. Μόνο όταν δώσει στη δημοσιότητα την επιστολή του θα την κρίνουμε συγκεκριμένα. Προς το παρόν επισημαίνουμε ότι για μια φορά ακόμα ο Β. Αποστόλου προσπαθεί να «ταΐσει» τους κτηνοτρόφους με «κονσέρβα» και γι' αυτό δε δημοσιοποιεί τόσο την επιστολή του Επιτρόπου όσο και τη δική του.

Η Κομισιόν αποφάσισε ότι η Τσεχία μπορεί να παράγει «γιαούρτι ελληνικού τύπου» ή «ελληνικού στυλ». Το ζήτημα αυτό δεν είναι πια στη φάση των προθέσεων και της διερεύνησης, όπως ισχυρίζεται ο Αποστόλου. Η κίνησή του να υποβάλει αίτημα στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας είναι καθαρά διαμορφωθεί τα πράγματα στα λεγόμενα θεσμικά όργανα, η υπόθεση της χρήσης αυτών των όρων έκλεισε σε βάρος της Ελλάδας. Καλά θα κάνει ο Β. Αποστόλου να σταματήσει αυτά τα παιχνιδάκια και να κάνει το αυτονόητο: αυστηρή απαγόρευση της χρήσης εβαπορέ γάλακτος στην παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων.

Ο Γολγοθάς του Brexit τώρα αρχίζει

«Γίνεται φανερό ότι αυτή θα είναι είτε μια συμφωνία που δεν αξίζει τον κόπο να φύγουμε (σ.σ. από την ΕΕ) είτε, εναλλακτικά, μια συμφωνία που θα έχει τόσο σοβαρές επιπτώσεις ώστε ο κόσμος μπορεί να αποφασίσει ότι δε θέλει να φύγει». Τα λόγια του πρώην πρωθυπουργού της Βρετανίας Τόνι Μπλερ, ο οποίος ζήτησε την επανάληψη του δημοψηφίσματος για το Brexit ή τη λήψη της τελικής απόφασης από το κοινοβούλιο, και κάλεσε τους υποστηρικτές της παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ να κινητοποιηθούν για να αποφευχθεί η «καταστροφή», προκάλεσαν την οργανωμένη αντίδραση της σημερινής πρωθυπουργού Τερίζα Μέι.

Η Μέι (που την περίοδο του δημοψηφίσματος ήταν επίσης με το στρατόπεδο του Bremaim, δηλαδή της παραμονής στην ΕΕ), υποστήριξε ότι οι δηλώσεις Μπλερ συνιστούν παραβίαση της απόφασης του βρετανικού λαού και επανέλαβε για μια ακόμα φορά την άρνησή της σε επανάληψη του δημοψηφίσματος. Οι Βρετανοί ψήφισαν έξω από την ΕΕ κι αυτό είναι που θα γίνει, είπε η πρωθυπουργός.

Ταυτόχρονα όμως, η κυβέρνηση διαβεβαίωσε την αυτοκινητοβιομηχανία Nissan, διά στόματος του υπουργού Επιχειρήσεων, Ενέργειας και Βιομηχανικής Στρατηγικής, Γκρεγκ Κλαρκ, ότι θα εξασφαλίσει συμφωνία ελεύθερου εμπορίου, χωρίς δασμούς, με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Nissan από τη μεριά της δήλωσε ότι θα συνεχίσει να επενδύει στη Βρετανία μετά το Brexit και υποσχέθηκε ότι τα νέα αυτοκίνητα θα τα παράγει στο εργοστάσιο της Sunderland. Ο Κλαρκ

αποκάλυψε, όμως, ότι η υπόσχεση της Nissan για συνέχιση των επενδύσεων της έγινε αφού προηγουμένως η βρετανική κυβέρνηση έδωσε εγγυήσεις για μη ύπαρξη δασμών για τα εμπορεύματα που εξάγονται από τη Βρετανία στις αγορές της ΕΕ και μετά το Brexit. Πώς μπορεί, όμως, μια κυβέρνηση να δίνει τέτοιες εγγυήσεις, όταν η επιβολή δασμών εξαρτάται (και) από τα κράτη στα οποία θα εξαχθούν τα εμπορεύματα, δηλαδή από την ΕΕ; Είναι φανερό ότι στη δημόσια σφαίρα παίζεται περισσότερο ένα παιχνίδι προπαγάνδας παρά ένα παιχνίδι ουσίας.

Οι τριγμοί στο εσωτερικό της Βρετανίας σχετικά με το Brexit ακούστηκαν και με τις δηλώσεις του διοικητή της Τράπεζας της Αγγλίας, Μαρκ Κάρνβι (υπέρμαχου της παραμονής στην ΕΕ), ότι θα αποχωρήσει πριν ολοκληρώσει τη θητεία του (λήγει το 2021). Μετά από ένα ολιγοήμερο θρίλερ, ο

Κάρνβι δήλωσε ότι θα μείνει μέχρι τον Ιούλη του 2019, προκαλώντας ανακούφιση στους καπιταλιστές, όπως ο σερ Μάρτιν Σορέλ (διευθύνων σύμβουλος του διαφημιστικού κολοσσού WPP), που δήλωσε ότι λυπάται για την πρόωγη αποχώρηση του Κάρνβι.

Με την ημερομηνία για την ενεργοποίηση του άρθρου 50 της συνθήκης της Λισσαβόνας (προβλέπει τη διαδικασία αποχώρησης μιας χώρας από την ΕΕ) να έχει μετατεθεί στο Μάρτη του 2017 (δηλαδή εννέα μήνες μετά από το δημοψήφισμα του Ιουνίου 2016), έχουμε να δούμε πολλά ακόμα. Το σημειώνουμε γιατί οι καπιταλιστές, όπως έχουμε ξαναγράψει, είναι αντίθετοι στην έξοδο από την ΕΕ και ζητούν επιτακτικά από την κυβέρνηση εγγυήσεις για την αποφυγή δασμών στα βρετανικά προϊόντα. Αυτό θα μπορούσε να γίνει ενδεχομένως στα πρότυπα της CETA με τον Καναδά (γράφουμε σε διπλανή στήλη), αλ-

λά η συμφωνία αυτή ακόμα δεν έχει δοκιμαστεί στην πράξη και δεν είναι βέβαιο ότι οι ευρωπαίοι «εταίροι» θα κάνουν τη χάρη στη Βρετανία να ξεπεράσει έτσι εύκολα το ζήτημα (ο Γιούνκερ δήλωσε με νόημα ότι η CETA δεν αποτελεί πρότυπο για το Brexit).

Πώς όμως θα έχουν οι βρετανοί καπιταλιστές και την πύλα ολόκληρη (προνομιακές συμφωνίες με την ΕΕ όχι μόνο για τις δικές της αγορές αλλά και για τις αγορές τρίτων χωρών με τις οποίες η ΕΕ έχει συνάψει συμφωνίες) και το σκύλο χορτάτο (έξοδος από την ΕΕ και αποφυγή όλων των υποχρεώσεων που προβλέπονται για τα κράτη-μέλη); Αυτό αποτελεί ακόμα το ζητούμενο.

Θυμίζουμε ότι με τη συμφωνία ΕΕ-Βρετανίας, που αποτυπώθηκε στα συμπεράσματα της Συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 18ης και 19ης Φλεβάρη του 2016, η Βρετανία κέρδισε:

1. Να μπορεί να διακόψει τις κοινωνικές παροχές σε εργαζόμενους από άλλες χώρες της ΕΕ μέχρι και για τέσσερα χρόνια από την έναρξη της απασχόλησής τους στη χώρα (και για τα επόμενα επτά χρόνια).

2. Να πραγματοποιεί ελέγχους στα σύνορά της κατά παράβαση της Σένγκεν.

3. Να εξαιρούνται από το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας οι υπήκοοι τρίτων χωρών που πριν παντρευτούν με πολίτη της ΕΕ δε διέμεναν νόμιμα σ' αυτή. Με αυτόν τον τρόπο, αν κάποιος μετανάστης χωρίς άδεια παραμονής παντρευτεί, θα εξακολουθεί να μην μπορεί να μετακινηθεί ελεύθερα

εντός ΕΕ.

4. Η Βρετανία θα εξακολουθεί να έχει το δικαίωμα διατήρησης του νομίματός της και να μην ενταχθεί στην διαδικασία στενότερης ένωσης των χωρών της ΕΕ.

5. Η Βρετανία απαλλάσσεται από τη συμμετοχή σε τυχόν καταβολή χρημάτων που δίνονται από την ΕΕ για τη διασφάλιση της ζώνης του ευρώ (π.χ. δάνεια στην Ελλάδα).

6. Τα εθνικά κοινοβούλια θα μπορούν υπό προϋποθέσεις κι εφόσον σχηματίζουν μεγάλη πλειοψηφία (άνω του 55%) να ζητούν τροποποίηση ή απόσυρση μιας ευρωπαϊκής απόφασης.

Αποτελεί απορίας άξιο, λοιπόν, τι περισσότερο θα μπορούσε να κερδίσει η Βρετανία φεύγοντας από την ΕΕ. Γι' αυτό και οι καπιταλιστές ήταν αντίθετοι στην έξοδο, αλλά το «ατύχημα» του δημοψηφίσματος προκάλεσε όλη αυτή την αναστάτωση στο εσωτερικό πολιτικό σκηνικό που είναι δύσκολο να μαζευτεί.

Αυτή η αναστάτωση έχει ήδη προκαλέσει τριβές με τους ευρωπαίους «εταίρους», οι οποίες θα ενταθούν όσο περνάει ο καιρός. Για την ώρα, από τη στιγμή που η Βρετανία δεν έχει ζητήσει να ενεργοποιηθεί το άρθρο 50, οι «εταίροι» αγνοούν επιδεικτικά το θέμα. Όμως όταν φτάσει η στιγμή, τότε τα πράγματα θα δυσκολεψουν και οι καπιταλιστές, όπως εκβιαστικά οδήγησαν στην άνοδο της Τερίζα Μέι στην εξουσία, μπορούν να την κατεβάσουν, αν δουν ότι η Βρετανία στριμώχνεται άγρια και η Μέι δε μπορεί να διαχειριστεί την κρίση.

Πόλεμοι - Business as usual για το γερμανικό ιμπεριαλισμό

Οι πόλεμοι στη Μέση Ανατολή αποτελούν μια πολύ επικερδή επιχείρηση για τη γερμανική πολεμική βιομηχανία, με τα κέρδη από τις εξαγωγές πυρομαχικών ελαφρών όπλων να έχουν δεκαπλασιαστεί το πρώτο εξάμηνο του 2016 σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2015. Τα κέρδη από τις πωλήσεις αυτών των πυρομαχικών, που ενοχοποιούνται για τους περισσότερους θανάτους αμάχων στις εμπόλεμες ζώνες του πλανήτη, εκτοξεύτηκαν στα 283,8 εκατ. ευρώ από 27 που ήταν το πρώτο εξάμηνο του 2015.

Το μεγαλύτερο τμήμα αυτών των όπλων αγοράστηκε από μέλη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ που εμπλέκονται είτε στους πολέμους στη Μέση Ανατολή είτε στη στρατιωτική περικύκλωση της Ρωσίας και της Κίνας. Οι χώρες με τις μεγαλύτερες αγορές ελαφρών όπλων και πυρομαχικών είναι η Γαλλία, η Πολωνία και το Ιράκ, όπου η Γερμανία εξοπλίζει τους κούρδους μαχητές Πεσμεργκά έχοντας πουλήσει στο ιρακινό κράτος το 2016 πυρομαχικά αξίας 5,4 εκατ. ευρώ. Ανάμεσα στις χώρες που ξοδεύουν δισ. ευρώ για την αγορά γερμανικών όπλων όλων των τύπων είναι η Τουρκία, που τροφοδοτεί τη στρατιωτική εμπλοκή της στον πόλεμο στη Συρία και το Ιράκ. Περίπου τα δύο τρίτα αυτών των αγορών αφορούν ανταλλακτικά πολεμικών αεροπλάνων, μη επανδρωμένα κατασκοπευτικά αεροσκάφη και άλλο παραπλήσιο πολεμικό

εξοπλισμό.

Σύμφωνα με τον Σεμπάστιαν Σούλτε, αναλυτή του στρατιωτικού περιοδικού Jane's Defense Weekly, η τρομακτική αύξηση των πωλήσεων γερμανικών όπλων συμπίπτει χρονικά με την κορύφωση της εκστρατείας του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας ενάντια στο ISIS στο βόρειο Ιράκ και στη Συρία. Σύμφωνα με τη σουηδική ΜΚΟ υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων SIPRI, η Γερμανία είναι τέταρτη στη λίστα των χωρών με τις μεγαλύτερες εξαγωγές όπλων για την περίοδο 2010-2014, μετά από τις ΗΠΑ, τη Ρωσία και την Κίνα. Όλες τους είναι μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ που έχει ως στόχο, σύμφωνα με το καταστατικό ίδρύσής του, την προάσπιση της παγκόσμιας ειρήνης! Περιττεύει να σημειώσουμε πόσο υποκριτικό είναι αυτό.

Το 2014, ο γερμανός υπουργός οικονομικών δήλωσε δημόσια την πρόθεσή του να περιορίσει τις εξαγωγές πυρομαχικών όλων των τύπων, που είχαν φτάσει τα 3,97 δισ. ευρώ εκείνη τη χρονιά. Την επόμενη χρονιά, οι πωλήσεις διπλασιάστηκαν φτάνοντας τα 7,86 δισ. Πράσινοι και Die Linke κατηγορήσαν τον υπουργό των σοσιαλδημοκρατών ότι αθέτησε το λόγο του καταλογίζοντάς του ανευθυνότητα. Παρολαυτά, μόνο σαν υπεύθυνη μπορεί να χαρακτηριστεί η θέση της γερμανικής κυβέρνησης. Υπεύθυνη απέναντι στο γερμανικό ιμπεριαλισμό και στην πολεμική του βιομηχανία.

Πετάνε τον Αμπάς σαν στυμμένη λεμονόκουπα

Τις τελευταίες του μέρες στην ηγεσία της Παλαιστινιακής Αρχής φαίνεται να διανύει ο Μαχμούντ Αμπάς με την αμφισβήτηση στο πρόσωπό του να κορυφώνεται εντός κι εκτός Φατάχ, ενώ η επερχόμενη πτώση θεωρείται σίγουρη από όλες τις πλευρές. Το μόνο που φαίνεται να τον κρατάει στην εξουσία είναι το γεγονός ότι το παζάρι για τη διαδοχή του βρίσκεται ακόμα σε εξέλιξη.

Ενας από τους πιο ισχυρούς ανθρώπους στην κούρσα της διαδοχής του Αμπάς και εκλεκτός του Αραβικού Κουαρτέτου, που έχουν σχηματίσει η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία, η Ιορδανία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, δεν είναι άλλος από τον κακόφημο Μοχάμεντ Νταχλάν, τον άνθρωπο που πήγε να βυθίσει τη Γάζα σε εμφύλιο πόλεμο, οργανώνοντας πραξικόπημα ενάντια στην εκλεγμένη κυβέρνηση της Χαμάς, αλλά έχασε και δραπετεύσε εγκαταλείποντας τους οπαδούς του. Η ένταση μεταξύ Αμπάς και Νταχλάν έχει φτάσει στο κατακόρυφο και δεν είναι λίγες οι φορές που οι οπαδοί τους ενεπλάκησαν ακόμα και σε ένοπλες συγκρούσεις στη Δυτική Οχθη.

Αφορμή για να ξεσπάσουν οι πιο πρόσφατες ήταν δυο ακαδημαϊκά συνέδρια που οργάνωσε ο Νταχλάν στην Αίγυπτο με τη στήριξη της κυβέρνησης Σίσι, με θέμα την ίδρυση

παλαιστινιακού κράτους. Ο Αμπάς είδε τα δυο συνέδρια με τη συγκεκριμένη θεματική σαν ανοιχτή πρόκληση στο πρόσωπό του και επέδειξε δύναμη από τον Νταχλάν και απαγόρευσε την έξοδο από τη Δυτική Οχθη σε μέλη και στελέχη της Φατάχ κατά τη διάρκεια των συνεδρίων. Αρκετοί που κατάφεραν να πάνε στα συνέδρια ανακάλυψαν κατά την επιστροφή τους ότι η ιδιότητά τους ως μελών της Φατάχ είχε ανακληθεί με διαταγή του Αμπάς, ενώ όσοι ήταν παράλληλα και υπάλληλοι της ΠΑ είχαν απολυθεί. Η απόφαση αυτή προκάλεσε οργανωμένες διαδηλώσεις εκατοντάδων μελών της Φατάχ και ανταλλαγές πυροβολισμών μεταξύ των διαδηλωτών και των υπηρεσιών ασφαλείας της ΠΑ, που ακόμα βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Αμπάς.

Η Αίγυπτος στηρίζει πλέον ανοιχτά τον Νταχλάν και η κίνηση της Σαουδικής Αραβίας να σταματήσει τη χορήγηση οικονομικής βοήθειας στην ΠΑ δείχνει ότι και αυτή στηρίζει τον Νταχλάν. Παράλληλα, ο Νταχλάν καλλιεργεί ένα προφίλ που τον εμφανίζει σαν το μόνο στέλεχος της Φατάχ που είναι ικανό να συνομιλήσει απευθείας με τη Χαμάς, παρά τη βίαιη εκδίωξή του από τη Γάζα το 2008 από τις Ταξιαρχίες Ιζεντίν Αλ Κασάμ, ένοπλο σκέλος της Χαμάς. Για αυτό φρόντισε και η Χαμάς, επι-

τρέποντας στη σύζυγο του Νταχλάν να εισέλθει στη Γάζα και να διοργανώσει φιλανθρωπικές δεξιώσεις, όπου μοίρασε μεγάλα χρηματικά ποσά στα πιο εξαθλιωμένα λαϊκά στρώματα, χτίζοντας με αυτόν τον τρόπο το φιλολαϊκό προφίλ του Νταχλάν σε περιοχές υπό τη δικαιοδοσία της Χαμάς.

Από την πλευρά του το Ισραήλ δήλωσε διά στόματος Λίμπερμαν ότι αποσύρει την υποστήριξη που παρείχε στον Αμπάς, με αφορμή την αποτυχία του να φέρει σε πέρας τις δημοτικές εκλογές στη Δυτική Οχθη τον περασμένο Οκτώβρη. Παράλληλα, δήλωσε ότι το Ισραήλ διατίθεται να επανεξετάσει την κατασκευή και λειτουργία λιμανιού και αεροδρομίου στη Γάζα, αν η Αντίσταση σταματήσει να σκάβει τούνελ που συνδέουν τη Γάζα με το Ισραήλ. Ετσι, από τη μια αναγνωρίζει ότι το Ισραήλ αδυνατεί να συντρίψει την Αντίσταση και από την άλλη δέχεται πλέον ως κυβέρνηση της Γάζας αυτή της Χαμάς και όχι το αδειανό πουκάμισο που αποτελεί πλέον ο Αμπάς, παρά την πολύτιμη βοήθεια που τους παρείχε διαχρονικά με τη συνεργασία ασφαλείας μεταξύ ΠΑ και σιωνιστών, καταστέλλοντας μεθοδικά και με περίσσιο ζήλο όλα τα εξεγερτικά σκιρτήματα του παλαιστινιακού λαού στη Δυτική Οχθη.

στο ψαχνό

99 χρόνια

Τη Δευτέρα συμπληρώνονται 99 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση. Το σημαντικότερο γεγονός όχι μόνο του προηγούμενου αιώνα, αλλά συνολικά της ανθρωπίνης Ιστορίας.

Πολλές επαναστάσεις έγιναν πριν την Οκτωβριανή, όμως αυτή είχε μια ειδοποιό διαφορά που την καθιστά το σημαντικότερο ιστορικό γεγονός: όλες οι προηγούμενες επαναστάσεις αντικαθιστούσαν ένα εκμεταλλευτικό σύστημα με ένα άλλο. Προοδευτικότερο, ασφαλώς, αλλά εκμεταλλευτικό. Η Οκτωβριανή Επανάσταση είχε ως στόχο την κατάργηση κάθε μορφής εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Όλες οι προηγούμενες επαναστάσεις κατακτούσαν την έτοιμη κρατική μηχανή και την έθետαν στην υπηρεσία της νέας τάξης πραγμάτων, με τις προσαρμογές που ήταν αναγκαίες. Η Οκτωβριανή Επανάσταση τσάκισε το αστικό κράτος και οικοδόμησε έναν εντελώς νέο τύπο κράτους, στο πλαίσιο του οποίου συνενώθηκαν η νομοθετική με την εκτελεστική εξουσία, με στόχο να τραβηχτούν στη διαχείριση όλων των κρατικών υποθέσεων οι πλατιές εργαζόμενες μάζες.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Οκτωβριανή Επανάσταση προκάλεσε μια φρενίτιδα ενθουσιασμού στις εργατικές μάζες όλου του πλανήτη. Όχι μόνο στην Ευρώπη, αλλά ακόμα και στις αποικίες, όπου πληθυσμιακά κυριαρχούσε το πληθειακό (αγροτικό κυρίως) στοιχείο. Νέα επαναστατικά εργατικά κόμματα δημιουργήθηκαν, που ονομάστηκαν κομμουνιστικά. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, το προλεταριάτο μπόρεσε να προβάλει στο προσκήνιο ως δύναμη ανατροπής, με τη νεοσύστατη Σοβιετική Δημοκρατία να φωτοδοτεί το δρόμο του και το Μπολσεβίκικο Κόμμα να νοσηματοδοτεί τις προγραμματικές του επεξεργασίες, τη στρατηγική και την τακτική του.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '50 ξεκίνησε μια διαδικασία παλινόρθωσης του καπιταλισμού, η οποία ολοκληρώθηκε σε μερικά χρόνια και ο καπιταλισμός που έχτισε κατέρρευσε στα τέλη της δεκαετίας του '80. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η επικράτηση του αναθεωρητισμού στο κομμουνιστικό κίνημα αποκατέστησε τη ρεφορμιστική ενότητα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και οδήγησε στο βαθμιαίο ευνουχισμό και την παρακμή του. Ο,τι προωθητικό δημιούργησε και τροφοδότησε η νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης μετατράπηκε σε βαρίδι για το κομμουνιστικό και το εργατικό κίνημα.

Συγκρίνοντας, λοιπόν, μια περίοδο ανάτασης, ακμής, ανόδου του κινήματος, με μια περίοδο υποχώρησης και παρακμής, η επιλογή στέκεται αναγκαστικά στην πρώτη.

Οι εποχές άλλαξαν ασφαλώς, όμως οι βασικές παράμετροι παρέμειναν οι ίδιες. Η εκμετάλλευση βαθιάνει. Η αστική τάξη πήρε πίσω ό,τι κατέκτησε το εργατικό κίνημα την περίοδο της ακμής του και ό,τι είχε καταφέρει να διατηρήσει κατά την περίοδο του ρεφορμιστικού διεκδικητισμού. Ειδικά μετά την κρίση στα τέλη της πρώτης δεκαετίας του 21ου αιώνα, έγινε φανερό ότι η κινεζοποίηση ως διαδικασία αύξησης της εκμετάλλευσης δεν αφορά μόνο την περιφέρεια του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος, αλλά και την Ευρώπη, ακόμα και τις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις.

Ζητούμενο, λοιπόν, εξακολουθεί να αποτελεί η δυνατότητα του προλεταριάτου να προβάλλει ως ανεξάρτητη ταξική οντότητα στο ιστορικό προσκήνιο, πολιτικά συγκροτημένη, σε γραμμή πλήρους ρήξης με τον αστισμό και τις παραφυάδες του. Απ' αυτή την άποψη, η Οκτωβριανή Επανάσταση είναι ο φάρος που φωτίζει και σήμερα το δρόμο μας.

Όταν τον πήραν από υπουργό και τον έβαλαν πρόεδρο της Βουλής, δεν του πολυάρεσε. Τώρα, μάλλον θα πρέπει να μακαρίζει την ώρα που δεν είναι μέλος της κυβέρνησης. Η παιδική χαρά του Μαξίμου συνεχίζει να παίζει... στρατηγικά παιχνίδια, χάνει με αυτογκόλ από τα αποδυτήρια και ο Βούτσης αναβαθμίζεται ως «ο μόνος σοβαρός συριζαίος», ως σταθεροποιητικός παράγοντας του συστήματος, το λόγο του οποίου αποδέχονται ως έγκυρο τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης.

KONTRES

Συμφωνημένα

Όπως δήλωσε σε γαλλική εφημερίδα ο γενικός γραμματέας του ESM Καλίν Ανεβ Γιάνσεν, το ΔΣ του ESM μπορεί να συζητήσει στα τέλη Νοέμβρη τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το ελληνικό χρέος, ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν από τις αρχές του 2017, αλλά «δε θα συζητήσει τα μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα πριν από το τέλος του επόμενου χρόνου».

Συμφωνημένα πράγματα. Το έχει πει ο Σόιμπλε, το έχει πει ο Ρέγκλινγκ, το έχει πει ο Μοσκοβισί, το είπε και ο Τσίπρας μετά την τελευταία σύνοδο κορυφής στις Βρυξέλλες: «Είναι δεδομένο ότι στο Eurogroup του Δεκέμβρη θα συζητηθούν ζητήματα που αφορούν την συγκεκριμένο-ποίηση των μέτρων που είναι απαραίτητα για το χρέος, των άμεσων βραχυπρόθεσμων μέτρων».

Τότε τι μας ζάλιζαν τόσο καιρό ότι συμφωνημένος ήταν και ο καθορισμός των μεσοπρόθεσμων μέτρων, για να δοθεί σήμα σιγουριάς στους «επενδυτές» και να μην αναβάλουν τις επενδύσεις τους; Σίγουρα έκαναν το γνωστό παιχνίδι προπαγάνδας, με τα μάτια στραμμένα στο εσωτερικό της χώρας, όμως επειδή πρόκειται κυριολεκτικά για «παιδική χαρά», είναι πολύ πιθανό να είχαν την αυταπάτη ότι μπορεί να πετύχουν κάτι παραπάνω απ' αυτά που είχαν συμφωνήσει στις 24 Μάη. Επαιξαν τόσο καιρό, παρέστησαν τους σκληρούς διαπραγματευτές και τώρα που πλησιάζει η ώρα της συμφωνίας, προσαρμόζονται.

Περιττεύει να θυμίσουμε πως έχουν ήδη αποδεχτεί το σύνολο του χρέους, που το έχει πληρώσει κάμποσες φορές μέχρι τώρα ο ελληνικός λαός, και έχουν υπογράψει να μείνει η θηλιά στο λαιμό του ελληνικού λαού για πολλές δεκαετίες ακόμα.

Γκάφα ολκής

Τον Πολύδωρα τον καταλαβαίνουμε. Πρέπει να αισθανθηκε όπως είχε αισθανθεί ο Κωστής Στεφανόπουλος όταν τον φώναξαν και του πρότειναν να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας. Ξέρεις τι

είναι, από τελειωμένος αστός πολιτικός να βρίσκεσαι ξαφνικά στο επίκεντρο; Οι συριζαίοι, όμως, για ποιο λόγο κατέληξαν στον Πολύδωρα, χωρίς προηγουμένως να επιχειρήσουν παρασκηνακή συνεννόηση με τη ΝΔ; Για να δημιουργήσουν προβλήματα στο κόμμα του Κούλη, προφανώς. Όμως, αντί να βάλουν γκολ στη ΝΔ, έβαλαν αυτογκόλ με τη σέντρα. Ο Κούλης σ' ένα μισάωρο είχε απαντήσει αρνητικά. Αρνητικά απάντησαν το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι. Ο Καραμανλής, που η συριζανελίτικη προπαγάνδα πήγε να τον εμπλέξει, έβαλε κύκλους του να πουν ότι έχει τρία χρόνια να ανταλλάξει καλημέρα με τον Πολύδωρα. Ούτε ένας δεξιός δε βρέθηκε να πει «καθήστε, ρε παιδιά, ας το κουβεντιάσουμε λίγο» (πόσο μάλλον να υποστηρίξει την υποψηφιότητα Πολύδωρα). Αντίθετα, κάμποσοι προβεβλημένοι συριζαίοι άρχισαν τη γκρίνια, ενώ τα λεγόμενα social media πήραν φωτιά από σχόλια χλευασμού ή οργής.

Αποσμητικό

Παραφράζοντας τον μακαρίτη Θανάση Κανελλόπουλο, θα λέγαμε ότι το πολιτικό συμβούλιο του ΣΥΡΙΖΑ είναι το αποσμητικό στην τουαλέτα της κυβέρνησης. «Ο Βύρων Πολύδωρας προέρχεται από τη δεξιά παράταξη. Δεν είναι πολιτικός φίλος του ΣΥΡΙΖΑ. Για αυτόν, ακριβώς, το λόγο η πρόταση για να αναλάβει την προεδρία του ΕΣΡ δεν είναι μια πρόταση παραταξιακής λογικής. Είναι μια πρόταση στο πλαίσιο της αναζήτησης συναινέσεων» ανακοίνωσε το πολιτικό συμβούλιο, που συγκλήθηκε άρον-άρον την περασμένη Κυριακή. Δε συγκλήθηκε για να επιλέξει ποια θα είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για το πρόσωπο του προέδρου του ΕΣΡ, ούτε ποια τακτική θα επιλεγεί στην αναγκαία προσέγγιση με τ' άλλα κόμματα. Η απόφαση για τον Πολύδωρα πάρθηκε από το παρεάκι του Μαξίμου και το πολιτικό συμβούλιο συγκλήθηκε εκ των υστέρων, όταν φάνηκε καθαρά πως πρόβλημα είχε ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ

και όχι η αντιπολίτευση. Συγκλήθηκε για να μαζέψει την κατάσταση στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, λειτουργώντας κυριολεκτικά

Σβουριχτή

Μόλις ο Λευκός Οίκος ανακοίνωσε επίσημα ότι ο Ομπάμα θα επισκεφτεί την Αθήνα, το Μαξίμου εξέδωσε ένα μακροσκελέστατο πανηγυρικό non paper. Εξ ορισμού προκλητικό για τον προοδευτικό κόσμο (δεν είναι και λίγο να έρχεται πάνω στην επέτειο του Πολυτεχνείου ο ηγέτης του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού), το non paper έριχνε στην πιάτσα το... αντάλλαγμα: «Στο επίκεντρο της επίσκεψης αναμένεται να βρεθούν, επίσης, η ελάφρυνση του ελληνικού χρέους και η πορεία του οικονομικού προγράμματος, το Κυπριακό και το Προσφυγικό».

Λίγες ώρες μετά, ήρθε η σφαλιάρα από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Και ήταν σβουριχτή. Ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου Τζος Ερνεστ, ενημερωμένος προφανώς για το τοιπραϊκό non paper, διευκρίνισε ότι «ο πρόεδρος δεν επισκέπτεται την Ελλάδα για να διαπραγματευθεί κάποιον νέο διακανονισμό μεταξύ Ελλάδας και ΕΕ»! Και τι θα κάνει ο πρόεδρος Ομπάμα στη σχεδόν διήμερη παραμονή του στην Αθήνα; Αφού έριξε τη σβουριχτή σφαλιάρα, ο Ερνεστ έκανε και... μπίζ: «Ο πρόεδρος θα αφιερώσει κάποιον χρόνο για να εγκωμιάσει την ελληνική κυβέρνηση για την υιοθέτηση των μεταρρυθμίσεων που είχε δεσμευτεί να κάνει. Επιπλέον, για να την παροτρύνει να συνεχίσει στο μονοπάτι των μεταρρυθμίσεων που είναι ευεργετικές για τη μακροχρόνια οικονομική και δημοσιονομική κατάσταση στην Ελλάδα». Και για να δώσει μεγαλύτερη έμφαση σ' αυτό που μόλις είχε πει, κατέληξε: «Αυτό θα αποτελέσει με βεβαιότητα ένα μεγάλο μέρος της συζήτησης που θα έχει εκεί ο πρόεδρος».

ως αποσμητικό στο βόθρο του μεγάρου Μαξίμου, όπως φαίνεται καθαρά από την τελευταία πρόταση. Η «αναζήτηση συναινέσεων» απευθύνεται ως δικαιολογία στους εξοργισμένους συριζαίους και όχι στη ΝΔ. Γιατί δεν μπορείς να επικαλείσαι «αναζήτηση συναινέσεων» όταν ανακοινώνεις το όνομα του Πολύδωρα δημόσια, τον καλείς στο Μαξίμου για να τον πάρουν οι κάμερες και λες στην αντιπολίτευση «αυτός είναι κι άμα σας αρέσει».

Τους «έστειλε»

Υποκριτές, διπρόσωποι, κότες, συμφεροντολόγοι. Μερικοί από τους χαρακτηρισμούς που -χωρίς να τους προφέρει- απέδωσε ο πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ Στέργιος Πιτσιόρλας στα στελέχη της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ. Αντιγράφουμε το σχετικό απόσπασμα από τη συνέντευξή του στη Real News:

«Ως Πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ υλοποιώ το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Αυτό το πρόγραμμα το έχει συμφωνήσει η ελληνική κυβέρνηση με τους δανειστές μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις. Εγώ δεν είμαι υπουργός ή βουλευτής. Τις διαπραγματεύσεις τις έκανε κατά κύριο λόγο ο Υπουργός Οικονομικών της χώρας, ο οποίος τυγχάνει να ανήκει στους "53". Την συμφωνία την ενέκρινε η κυβέρνηση στην οποία υπουργοί είναι στελέχη των "53" και την ψήφισε και η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ στην οποία επίσης μετέχουν ως βουλευτές στελέχη των "53". Ποιοι λοιπόν και γιατί ακριβώς με κατηγορούν;

Με κατηγορούν για το γεγονός ότι υλοποιώ τις αποφάσεις στην λήψη των οποίων συμμετείχαν αυτοί και όχι εγώ; Ή με κατηγορούν γιατί υπερασπίζομαι την πολιτική που αυτοί αποφασίζουν και εγώ υλοποιώ; Στο θέμα αυτό θα απευθυνθώ στους παλαιούς μου συντρόφους και θα πω το εξής: Όταν εφαρμόζω μια πολιτική θεωρώ ότι πρέπει και να την υπερασπιστώ. Εάν δεν μπορώ να την υπερασπιστώ, δεν την εφαρμόζω. Εάν δεν μπορούσα να υπερασπιστώ την πολιτική που εφαρμόζω ως Πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ δεν θα έμενα ούτε ένα λεπτό σε αυτήν τη θέση».

Μπουρδολόγοι

Σάλος στη Γαλλία από τη δήλωση του «ροκ σαρ οικονομολόγου» Τομά Πικετί, ότι αν στο δεύτερο γύρο των προκριματικών εκλογών της γαλλικής Δεξιάς αναμετρηθούν ο Σαρκοζί με τον Ζιπέ, θα πάει στις κάλπες και θα ψηφίσει τον δεύτερο για να μην επανεκλεγεί ο Σαρκοζί. Ο τύπος αυτός έγραψε ένα βιβλίο με τίτλο «Το κεφάλαιο στον 21ο αιώνα», που έγινε μπεστ σέλερ χωρίς να λείει απολύτως τίποτα. Δεν είναι μαρξιστής (καμαρώνει ότι δεν έχει διαβάσει ούτε μια σειρά από το «Κεφάλαιο» του Μαρξ!), δεν έχει εισηγηθεί τίποτα στην αστική οικονομική επιστήμη, αλλά πουλάει όσο όλοι οι άλλοι μαζί, γιατί είναι... ροκ σαρ! Είναι κάτι σαν τον Μπαρουφάκη, που σάρωσε σε σταυρούς στη Β' Αθήνας, χωρίς να κάνει ούτε μια περιοδεία στους άπειρους καφενέδες της, μοστράροντας σταρλίκι με δερμάτινα και μηχανές.

Ψεκασμένοι

«Τυχαία είναι όλα αυτά τα ψυγεία στους δρόμους;» αναρωτήθηκε η δήμαρχος της Ρώμης Βιρτζίνια Ράτζι (του κόμματος Γκρίλο). «Πώς τα κουβαλάνε τα ψυγεία; Μου φαίνεται περίεργο», συνέχισε απτόητη, υπαινικισμένη ότι πρόκειται για οργανωμένη προβοκάτσια, για να την κατηγορήσουν ότι δεν αντιμετωπίζει σωστά το πρόβλημα των σκουπιδιών, που θεωρείται το μεγάλο πρόβλημα του δήμου της Ρώμης. Φυσικά, ξέσπασε σάλος στα «social media», όπου οι ρέκτες του είδους άρχισαν να συναγωνίζονται στο ποιος θα πει το πιο πετυχημένο καλαμπούρι, σπάζοντας πλάκα με την ευειδή δήμαρχο που φαντάστηκε τη «συνωμοσία των ψυγείων». Υπάρχουν και χειρότερα, πάντως, αν σκεφτούμε ότι στη χώρα μας υπάρχουν κόμματα, αρχηγοί κομμάτων και υπουργοί που υποστηρίζουν ότι... μας ψεκάζουν.

Γαλλική φινέτσα

- Τελικά, ποια είναι η επίσημη θέση της γαλλικής κυβέρνησης σχετικά με τις αποκαλύψεις στο βιβλίο των Λομ και Νταβέ για επικοινωνία Πούτιν-Ολάντ περί της διερευνητικής επαφής Τσίπρα με τον ρώσο πρόεδρο για τύπωμα δραχμών στη Μόσχα; Διαψεύδεται ή όχι αυτό;

Ζαν-Μαρκ Ερό: Ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας επέλεξε να παραμείνει η Ελλάδα στην ευρωζώνη. Αυτό είναι αδιαμφισβήτητο. Η βούληση αυτή συνοδεύτηκε από αποφάσεις και μεταρρυθμίσεις δύσκολες και θαρραλέες. Σήμερα η Ελλάδα ανακάμπτει. Είναι μια καλή είδηση τόσο για τη χώρα και τον λαό της όσο και για την ευρωζώνη και την Ευρώπη.

Με γαλλική φινέτσα, κάνοντας πως δεν άκουσε την ερώτηση, ο υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας επιβεβαιώνει πλήρως όσα γράφουν οι δυο δημοσιογράφοι της Monde στο βιβλίο τους, που προέκυψε από δεκάδες συνομιλίες τους με τον Ολάντ (συνέντευξη στα «Νέα», 26.10.2016). Κατά συνέπεια έχουμε τις εξής εκδοχές: ή δεν υπήρξε επικοινωνία Πούτιν-Ολάντ και ο γάλλος πρόεδρος είναι ένας κοινός συκοφάντης, ή υπήρξε η επικοινωνία και ο Πούτιν είναι ένας κοινός προβοκάτορας που πήγε να παγιδέψει τον Ολάντ, ή ο Πούτιν είπε την αλήθεια και ο Ολάντ τη μετέφερε στους γάλλους δημοσιογράφους.

21ος χρόνος της «Κόντρας»

Με το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας η «Κόντρα» μπαίνει στον 21ο χρόνο κυκλοφορίας. Όπως γνωρίζουν οι παλιοί αναγνώστες, δε συνηθίζουμε να δίνουμε πανηγυρικό τόνο σ' αυτές τις επετείους. Μια μικρή υπόμνηση είναι για εμάς. Μια υπόμνηση για το δρόμο που έχουμε διανύσει και γι' αυτόν που έχουμε μπροστά μας.

Μια εφημερίδα στα 21 της χρόνια είναι μια ώριμη εφημερίδα. Μια επαναστατική κομμουνιστική εφημερίδα, όμως, ουδέποτε θεωρεί εαυτή ώριμη.

Κάθε μέρα μαθαίνει, κάθε μέρα αντιμετωπίζει νέες προκλήσεις, συνεχώς και αδιαλείπτως οφείλει να θεωρητι-

κοποιεί την εμπειρία της, για να μπορεί να γίνεται πιο αποκαλυπτική, πιο διεισδυτική, πιο «έξυπνη», πιο καταρτισμένη.

Εδώ είμαστε, λοιπόν, έτοιμοι να συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο. Με τη δική σας βοήθεια πάντοτε, είτε αυτή είναι ειδησεογραφική, είτε κριτική, είτε εισηγητική, είτε οικονομική. Αντέξαμε στην κρίση, γίναμε σοφότεροι αυτή την περίοδο, δυναμώσαμε σε ό,τι αφορά την αναλυτική μας ικανότητα και... συνεχίζουμε.

Μάχη για τον έλεγχο του ΕΣΡ

Θυμόσαστε να έχει γίνει ποτέ στις κορυφές του κράτους και του πολιτικού συστήματος ο χαμός που γίνεται με τις τηλεοπτικές άδειες; Θυμόσαστε να έχει διχαστεί το ΣτΕ σε υποθέσεις όπως η εγκληματική επένδυση των χρυσοθήρων στη Χαλκιδική, το κλείσιμο της ΕΡΤ και η απόλυση μεμιάς χιλιάδων εργαζομένων, η αρπαγή του άλσους της Νέας Φιλαδέλφειας για να φτιάξει γήπεδο ένας καπιταλιστής; Θυμόσαστε τα κοινοβουλευτικά κόμματα να φτάνουν τη σύγκρουσή τους μέχρις εσχάτων για ζητήματα όπως τα Μνημόνια και οι εφαρμοστικοί τους νόμοι; Θυμόσαστε τα αστικά ΜΜΕ να σηκώνουν τις παντιέρες της υπεράσπισης του Συντάγματος όταν με μια Πράξη του υπουργικού συμβουλίου καταβαρυνώνταν ο κατώτατος μισθός, όταν θεσπιζόταν άνιση αμοιβή για ίση δουλειά και στη τηλεόραση του ΣΚΑΙ και υποστήριζε ότι ο νόμος του ισχύει στο ακέραιο και θα εφαρμοστεί και ότι με την απόφαση του ΣτΕ απλώς φρενάρει λίγο. Ακόμα και για τις τηλεοπτικές άδειες είπε πως αποκλείεται να είναι παραπάνω από τέσσερις. Το μεσημέρι, βέβαια, τα πράγματα άλλαξαν στη Βουλή, όπου τη μπαγκέτα κρατάει ο Βούτσος. Εκτός από την τροπολογία για την αναστολή του βασικού άρθρου του νόμου Παππά, ο ίδιος ο Παππάς κατέθεσε και δεύτερη τροπολογία, με την οποία η «αιτιολογημένη» γνώμη του ΕΣΡ για τον ορισμό του αριθμού των τηλεοπτικών αδειών, που παρέμενε ως προνόμιο στα χέρια του υπουργού, γινόταν «σύμφωνη γνώμη». Ετσι το ΕΣΡ αποκτούσε ένα οιοειδ δικαίωμα βέτο στον καθορισμό του αριθμού των αδειών. Για να μην ξεφτιλιστεί κι άλλο ο Παππάς, σε συνεννόηση με τον Βούτση έβαλαν έναν συριζαίο βουλευτή να καταθέσει τρίτη τροπολογία που προέβλεπε σύμφωνη γνώμη του ΕΣΡ και στον καθορισμό της τιμής εκκίνησης για κάθε δημοπρατούμενη άδεια. Ο βουλευτής την κατέθεσε και

η οποία καταψήφισε όλες τις τροπολογίες και απάντησε στον Παππά ότι η πρότασή της για την προεδρία του ΕΣΡ (Κουτρομάνος) κάθε άλλο παρά σε συναινετική κατεύθυνση είναι.

Όπως το είπε ωμά, απευθυνόμενος στον Παππά, ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος, η ΝΔ δεν προτίθεται ν' αφήσει τον ΣΥΡΙΖΑ να έχει την πλειοψηφία στο ΕΣΡ. Αυτό είναι το διακύβευμα. Τα υπόλοιπα, το αν η τροπολογία γράφει «αναστέλλεται» ή «καταργείται», το αν επιστρέφουν όλες οι αρμοδιότητες στο ΕΣΡ ή όχι, χρησιμοποιούνται καθαρά προσχηματικά. Και ο Παππάς φρόντισε να δώσει στη ΝΔ όλα τα προσχήματα που ήθελε για να καταψηφίσει τις τροπολογίες, κατηγορώντας τον για αναξιοπιστία και κολπάκια.

Ο Παππάς εμφανίστηκε και σε συνέντευξη σε ξένο Μέσο και στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ και υποστήριζε ότι ο νόμος του ισχύει στο ακέραιο και θα εφαρμοστεί και ότι με την απόφαση του ΣτΕ απλώς φρενάρει λίγο. Ακόμα και για τις τηλεοπτικές άδειες είπε πως αποκλείεται να είναι παραπάνω από τέσσερις. Το μεσημέρι, βέβαια, τα πράγματα άλλαξαν στη Βουλή, όπου τη μπαγκέτα κρατάει ο Βούτσος. Εκτός από την τροπολογία για την αναστολή του βασικού άρθρου του νόμου Παππά, ο ίδιος ο Παππάς κατέθεσε και δεύτερη τροπολογία, με την οποία η «αιτιολογημένη» γνώμη του ΕΣΡ για τον ορισμό του αριθμού των τηλεοπτικών αδειών, που παρέμενε ως προνόμιο στα χέρια του υπουργού, γινόταν «σύμφωνη γνώμη». Ετσι το ΕΣΡ αποκτούσε ένα οιοειδ δικαίωμα βέτο στον καθορισμό του αριθμού των αδειών. Για να μην ξεφτιλιστεί κι άλλο ο Παππάς, σε συνεννόηση με τον Βούτση έβαλαν έναν συριζαίο βουλευτή να καταθέσει τρίτη τροπολογία που προέβλεπε σύμφωνη γνώμη του ΕΣΡ και στον καθορισμό της τιμής εκκίνησης για κάθε δημοπρατούμενη άδεια. Ο βουλευτής την κατέθεσε και

ο Παππάς έσπευσε να την κάνει δεκτή!

Μολονότι ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι συμφώνησαν στις δύο τροπολογίες (το Ποτάμι διαφώνησε μόνο στην πρώτη, την αρχική, με το «αναστέλλεται»), η ΝΔ έμεινε αμετακίνητη. Εβλεπαν μπροστά τους την απόλυτη ταπείνωση του πιο αλαζόνα από τους Τσιπραίους. Ενας άθλιος Παππάς έκανε τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη, εμφανιζόταν μειλίχιος και συναινετικός και έκανε... εκκλήσεις στη ΝΔ, ερμηνεύοντας... θετικά την πρότασή της για τον Κουτρομάνο ως πρόεδρο του ΕΣΡ! Γιατί λοιπόν να του κάνουν τη χάρη να συναινέσουν οι δεξιοί; Του ζητούσαν να καταργήσει εντελώς το νόμο του, εν γνώσει τους ότι αυτό παραήταν εξευτελιστικό να το κάνει ένας υπουργός και μια κυβέρνηση.

Πέρα από τον κομματικό ανταγωνισμό, όμως, ο καυγάς έχει και επιχειρηματικό «πάπλωμα». Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ βιάζεται να δώσει λύση τώρα, γιατί πιέζεται από τους Μαρινάκη και Σαββίδη, έναντι των οποίων έχει αναλάβει δεσμεύσεις. Δεν είναι μόνο το ζήτημα των προκαταβολών, που θα τις πάρουν πίσω (δικεικλώντας και τόκο), αλλά και των δαπανών που έκαναν ετοιμάζοντας τα κανάλια. Ιδιαίτερα ο Μαρινάκης, που -σύμφωνα με δικές μας πληροφορίες- ακόμα και σαπουνόπερα ετοιμαζόταν να γυρίσει για το κανάλι του, ενώ προχώρησε σε συμφωνίες με στελέχη και με ιδιοκτήτες εξοπλισμού. Γι' αυτό και ο Παππάς δείχνει τόση κωλοπιλάλα και δεν περιμένει να δημοσιευτεί πρώτα η απόφαση του ΣτΕ για να δουν όλοι το σκεπτικό της.

Αντίθετα από τη συγκυβέρνηση, που έχει υποχρεώσεις έναντι των «υπερθεματιστών», η ΝΔ έχει δεσμεύσεις έναντι των παλιών καναλαρχών. Οι οποίοι κάθε άλλο παρά βιάζονται, αφού τα μαγαζιά τους λειτουργούν κανονικά. Εχουν όλη την άνεση να μαζέψουν το «χαρτί» της διαφήμισης, να κλείσουν συμβόλαια,

να προγραμματίσουν τις παραγωγές τους και ταυτόχρονα ν' αφήσουν τον Μαρινάκη και τον Σαββίδη να ξεροψήνονται και να μην μπορούν να λειτουργήσουν τα κανάλια τους, γιατί δεν υπάρχει κανένας αρμόδιος να τους δώσει ούτε μια τυπική άδεια λειτουργίας. Γι' αυτό και η ΝΔ, που λειτουργεί σαν όργανο των παλιών καναλαρχών (οι οποίοι, φυσικά, θα βοηθήσουν τον Κούλη να γίνει πρωθυπουργός), λέει στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην περιμένουν τη δημοσίευση της απόφασης του ΣτΕ. Ενα φόβο είχε αυτή η πλευρά. Μη τυχόν και οι Τσιπραίοι προωθήσουν την περιβόητη ρύθμιση «γέφυρα» και μέσω αυτής δώσει προσωρινή βεβαίωση λειτουργίας στους Μαρινάκη-Σαββίδη, ενώ ταυτόχρονα θα ζητήσει λεφτά και από τους παλιούς καναλαρχες. Μέχρι στιγμής τέτοια ρύθμιση δεν έχει κατατεθεί. Μπορεί ο Παππάς σαν πεισματάρικο παιδάριο να δηλώνει ότι θα κατατεθεί, όμως ο Βούτσος έχει δεσμευτεί δημόσια ότι δεν πρόκειται να κατατεθεί τέτοια ρύθμιση, που θα παρακάμπτει το ΕΣΡ.

Βέβαια, αν η ΝΔ συνεχίσει να торπιλίζει την εκλογή ΕΣΡ, η συγκυβέρνηση θα μπορεί να επικαλεστεί την ανάγκη για τη ρύθμιση «γέφυρα». Κάποια στιγμή το «πανηγύρι» πρέπει να τελειώσει κι αυτό το ξέρει και η ΝΔ. Δύσκολα θα γίνει αυτό το Δευτέρα, έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα, αν όμως ο Τσίπρας αλλάξει τον Παππά και δώσει την αρμοδιότητα σε άλλο πρόσωπο, θα μπορούσε ο Βούτσος (που βρίσκεται σε συνεχή επαφή με τα άλλα κόμματα) να αναβάλει τη συνεδρίαση και να συμφωνήσει με τη ΝΔ στο διορισμό ενός ΕΣΡ που καμιά πλευρά δε θα έχει την πλειοψηφία. Ολα είναι ανοιχτά, λοιπόν, και το μόνο βέβαιο είναι πως οι βαρόνοι των μίντια νίκησαν κατά κράτος τους Τσιπραίους, που το μόνο που προσπαθούν να κάνουν είναι να κλείσουν το συντομότερο δυνατό αυτή την πληγή.

Στις 19 Οκτώβρη, ο συνήγορος του Κασιδιά-ρη Δ. Παπαδής εξέταξε τον αιγύπτιο ψαρά Αχμέτ και προσπάθησε να τον παγιεύσει ρωτώντας τον γιατί ή έμπειρη συνήγορός του, στην εξουσιοδότηση που της έκανε στις 18 Ιουλίου του 2012, μίλούσε για άγνωστους δράστες, ενώ αυτός στις 12 Ιούνη του 2012 είχε αναγνωρίσει έξι από τους δράστες της δολοφονικής επίθεσης σε βάρος τους τις πρωινές ώρες της ίδιας μέρας.

Στις 21 Οκτώβρη, στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας», κάναμε προδημοσίευση ρεπορτάζ με τίτλο «Δίκη Χρυσής Αυγής: Στο κενό η προσπάθεια παγίδευσης των μαρτύρων», στο οποίο ξεσκεπαίσαμε την προσπάθεια να εν λόγω συνήγορου να παγιδεύσει τον Αχμέτ. Εν κατακλείδι σημειώναμε: «Ματαιοπονεί, όμως, ο Δ. Παπαδής. Εκτός της αναγνώρισης τους από τα θύματα, οι χρυσαυγίτες -μέσα στον πανικό τους- κατέφεραν να αυτοενοχοποιηθούν, με το διάτρητο άλλοθι που προσπάθησαν να κατασκευάσουν (γράψαμε την προηγούμενη εβδομάδα επ' αυτού)».

Τρεις μέρες μετά, ο συνήγορος του Κασιδιάρη, όπως και οι υπόλοιποι υπερασπιστές των νεοναζιστών της ΧΑ, έκανε αξιολόγηση (βάσει του άρθρου 358 του ΚΠΔ) της κατάθεσης των αιγύπτιων ψαράδων που είχαν κάνει σε προηγούμενες συνεδριάσεις.

Θα περμένε κανείς να επαναλάβει όλα είχε πει με στόμφο κατά την εξέταση του Αχμέτ για το ζήτημα της αναγνώρισης των έξι χρυσαυγιτών. Ήταν το «βαρύ πυροβολικό» του, καθώς με την αναφορά στην εξουσιοδότηση προς τη συνήγορο, αμφισβήτησε ευθέως τις καταθέσεις των Μοχάμεντ και Αχμέτ, με τις οποίες στις 12 Ιούνη του 2012 αναγνώρισαν έξι από τους χρυσαυγίτες που πραγματοποιήσαν τη δολοφονική επίθεση στο σπίτι τους.

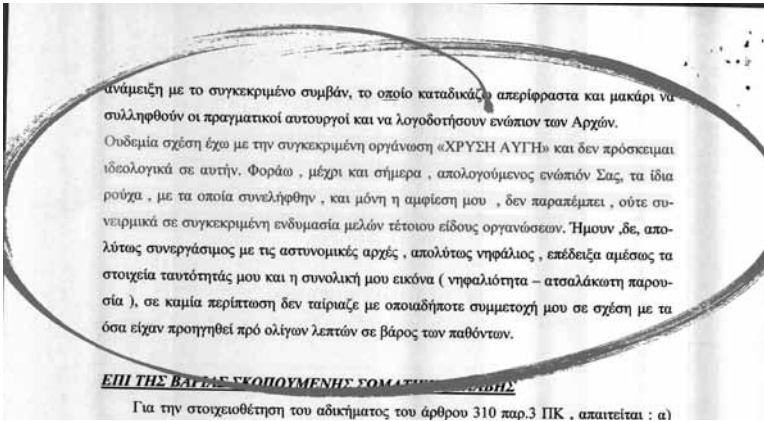
Παρά κάθε «προδοκία», ο Δ. Παπαδής δεν ανέφερε στην αξιολόγησή του ούτε λέξη για αυτό που πριν από πέντε μέρες είχε παρουσιάσει σαν εξαιρετικά σοβαρό στοιχείο που αμφισβητούσε (αν δεν ακύρωνε) την αναγνώριση των χρυσαυγιτών από τους αιγύπτιους ψαράδες. Χωρίς να θέλουμε να «βλογίσουμε τα γένια μας», εκτιμούμε ότι το ρεπορτάζ μας ανάγασε τον συνήγορο του Κασιδιάρη για «ανακρούσει πρύμναν». Μετά το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ για το τι είχε γίνει τον Ιούνη-Ιουλίου του 2012, θα γελούσαν και τα τσιμέντα αν ο συνήγορος του Κασιδιάρη επικαλούνταν το σόφισμα που επινόησε εξετάζοντας το ένα από τα θύματα. Ασε που θα έκανε χειρότερη τη θέση των πέντε χρυσαυγιτών (η έκτι είναι μια τότε ανήλικη, που παραπέμφθηκε στο δικαστήριο ανήλικων).

Σοφιστείας το ανάγνωσμα

Επειδή, όμως, μόνο με σοφιστείες μπορεί να ορθωθεί ένας -πρωτόκλης έστω- υπερασπιστικός λόγος για τα μέλη των δολοφονικών ταγμάτων εφόδου της ΧΑ, ο Δ. Παπαδής επινόησε ένα άλλο σόφισμα, για να υποστηρίξει ότι δεν ήταν οι έξι συλληφθέντες αυτοί που επιχείρησαν να δολοφονήσουν τους αιγύπτιους ψαράδες. Γιατί αν ήταν αυτοί, θα εφάρμοζαν -όπως είπε- αυτό που συνηθίζεται σε τέτοιες περιπτώσεις: χτυπά ακαριαία για να μην με αναγνωρίσουν, φεύγουν γρήγορα για να μην συλληφθούν και κρύβονται. Ιδού πώς παρουσίασε αυτό το...μεγαλόφωνο σόφισμα: «Και ερωτά το στοιχειώδες μυαλό. Ο στοιχειώδης αμυντικός μηχανισμός είναι, κτυπάω, δεν με αναγνωρίζουν και πάω και κρύβομαι. Και ερωτά, θα πήγαινε ο βασικός φερόμενος, -συγγνώμη, κύριε Καρδουοιάτη, που τον λέω βασικό φερόμενο- κύριος Πανταζής, ο οποίος φοράει μπλούζες και ιστορίες και πάει να καθίσει για πέντε λεπτά για να κάνει τι, αντί να πάει να πετάξει τη μπλούζα; Μηχανικά δεν έβρισκε, αριθμούς των πινακίδων δεν είχανε, ψάχνουν να βρουν μέλη, πώς θα τα βρίσκανε; (...) Αστείότητα είναι, επίσης, αστείότητα είναι να πεις ότι ενώ θα οργανώω ένα κτύπημα σε συγκεκριμένο δρόμο και δεν θα πάρω μέτρα προφύλαξης, αλλά θα είμαι εκτεθειμένος πατούσι».

Με λογικές κατασκευές δεν μπορείς να πε-

Ο αστυνομικός μηχανισμός έκανε πλάτες στους νεοναζί

ακόμα οι υπερασπιστές των χρυσαυγιτών, γιατί με την κατάθεση του Σ. Πουλικόγιαννη προστάδα να καταδικαστούν ο φίρερ, οι βουλευτές και τα στελέχη της ΧΑ που κατηγορούνται για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και για διείσυνση της.

Στην κατάθεσή του, λοιπόν, ο Σ. Πουλικόγιαννης αναφέρθηκε και στη στάση των αστυνομικών της ΔΙΑΣ κατά τη διάρκεια της δολοφονικής επίθεσης που δέχθηκαν τα μέλη και τα στελέχη του ΠΑΜΕ, που ήταν στην ουσία στάση ενθάρρυνσης των χρυσαυγιτών, που ήξεραν ότι έχουν το ακαταδίωκτο. Αυτό δεν τα λέει τώρα ο Πουλικόγιαννης, αλλά τα κατέθεσε από την πρώτη στιγμή. Παραθέτουμε απόσπασμα από την κατάθεση που έδωσε στις 13 Σεπτεμβρίου του 2013, μια μέρα μετά τη δολοφονική επίθεση των χρυσαυγιτών κατά των μελών του ΠΑΜΕ, έξι μέρες πριν από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα:

«Θα ήθελα επίσης να αναφέρω πως κατά την διάρκεια των επεισοδίων είδα σε απόσταση πενήντα (50) με εκατό (100) μέτρα και πίσω από εμάς δύο μηχανές της αστυνομίας, της ομάδας ΔΙΑΣ, με τέσσερα (4) άτομα, οι οποίοι ενώ παρακολουθούσαν όλη την εξέλιξη δεν έκαναν καμία παρέμβαση για την αποτρέψουν. Επίσης μετά το πέρας της επίθεσης σε βάρος μας, περίοικος, του οποίου τα στοιχεία γνωρίζω, μου ανέφερε ότι η αποχώρηση με μηχανάκια και των δύο ομάδων που έγινε από την οδό Νεωρίων ήταν σχεδόν ταυτόχρονη με την έλευση ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων με δεκάδες μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ καθώς και με επτά (7) ή οκτώ (8) περιπολικά οχήματα. Οι περίοικοι υποδείκνυαν φανάριους προς τους αστυνομικούς "αυτοί είναι που κτύπησαν τα παιδιά, πιάστε τους" και από ότι ενιμερώθηκα δεν έγινε καμία κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση με αποτέλεσμα να φύγουν ανενοχλήτως».

Τα πραγματικά περιστατικά, λοιπόν, όχι μόνο δε στηρίζουν το σόφισμα του συνήγορου του Κασιδιάρη, αλλά αναδεικνύουν την κενότητα του. Οι χρυσαυγίτες δεν είχαν λόγους εφόδου όταν οργανώνουν τις δολοφονικές τους επιθέσεις και που φορούσαν και οι ίδιοι όταν προήρχαν στον ΑΤ Κερατσινίου, λίγη ώρα μετά τη δολοφονική επίθεση στο σπίτι των αιγύπτιων ψαράδων, σημειώνουμε ότι η αστυνομία προχώρησε στην προσαγωγή των έξι χρυσαυγιτών, γιατί η δολοφονική επίθεση σε βάρος των ψαράδων είχε γίνει γιναστή

τους Ι. Γλύκας κατέθεσε στην τακτική ανακρίτρια του 4ου Τμήματος του Πρωτοδικείου Πειραιά έξι απολογητικά υπομνήματα, με το ίδιο περιεχόμενο (αλλάζουν μόνο τα ονόματα). Οι έξι κατηγορούμενοι ισχυρίζονται (δείτε φωτογραφία): «Ουδεμία σχέση έχω με την συγκεκριμένη οργάνωση "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" και δεν πρόκειται ιδεολογικά σ' αυτήν. Φοράω, μέχρι και σήμερα, απολογούμενος ενώπιόν Σας, τα ίδια ρούχα, με τα οποία συνελήφθη, και μόνη η αμφισβήτηση μου δεν παραπέμπει, ούτε συνειρμικά σε συγκεκριμένη ενδομυσία μελών τέτοιου είδους οργανώσεων»!

Οι χρυσαυγίτες λένε ψέματα. Και είναι στοχευμένο το ψέμα (ότι δήθεν φορούσαν τα ανοιχτόχρωμα ρούχα από τη στιγμή της σύλληψής τους), προκειμένου να ακυρώσουν την αναγνώρισή τους από τα θύματά τους, τους αιγύπτιους ψαράδες, που περιέγραφαν αίματα με μούρες και χρυσαυγίτικες μπλούζες. Θα μπορούσαν να επιχειρήσουν την κατασκευή αυτή, χωρίς τη βοήθεια του αστυνομικού μηχανισμού, που μολονότι τους προσήγαγε με τα μαύρα ρούχα, τους επέτρεψε να ντυθούν και να φωτογραφιστούν σαν κλαρινογαμπροί που είχαν βγει νυχτερινή τσάρκα.

Ας γυρίσουμε, όμως, στην ώρα της προσαγωγής τους στο ΑΤ Κερατσινίου. Όταν προσέρχονται στο Τμήμα τα δυο αδέλφια, ο Μοχάμεντ και ο Αχμέτ (ο τρίτος είχε μεταφερθεί βαρύντα τραυματισμένος στο νοσοκομείο) για να τους αναγνωρίσουν, ο Πανταζής και ο Ευγενικός φορούν ανάποδα τις μπλούζες για να μη φαίνονται τα διακριτικά της ΧΑ. Ο αξιωματικός υπηρεσίας και οι αστυνομικοί που διενήργησαν τη διαδικασία της αναγνώρισης στο ΑΤ Κερατσινίου είδαν αυτή την παράνομη ενέργεια των δύο χρυσαυγιτών. Για ποιο λόγο την επέτρεψαν, αν όχι για να τους βοηθήσουν;

Αυτό δεν το έκαναν οι συγκεκριμένοι αστυνομικοί μόνο από προσωπική συμπάθεια προς τη ΧΑ (δεν το γνωρίζουμε, αλλά και δεν μπορούμε να το αποκλείσουμε), αλλά γιατί υπήρχε «γραμμή» από τα «ψηλά» του αστυνομικού μηχανισμού να μην παρεμποδίζουν την δράση των νεοναζιστών και να μην τους συλλαμβάνουν. Κι αν τύχει και συλλαβθούν κάποιους, να τους βοηθήσουν να «καθαρίσουν» (ζαναθωπίζουμε τι κατέβασαν οι έξι Διάδες που ήταν προστάδα στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα: ότι η εντολή που είχαν ήταν να παρακολουθούν τη δράση των χρυσαυγιτών, να μην επέμβουν και να ενημερώνουν το Κέντρο της Άμεσης Δράσης).

Ότι οι Πανταζής και Ευγενικός φορούσαν μπλούζες της ΧΑ το ομολογούν και αρκείτο από τους συγκατηγορούμενούς τους, στην απολογία που έδωσαν στην ειδική ανακρίτρια εφέτη Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα. Παραθέτουμε αποσπάσματα από την απολογία του Δ. Αγριογιάννη:

«ΕΡΩΤΗΣΗ: Η μάρτυρας Ευαγγελία Πολυχρονίδου, αστυνομικός κατέθεσε στην από 27-11-2013 ένορκη εξέταση της ενώπιόν μας ότι εντόπισαν περί τις 03.30 επί της λεωφόρου Σχιστού τρεις μοτοσυκλέτες με δύο άτομα ανά μοτοσυκλέτα, ότι τους ρώτησαν τι έκαναν και αυτοί απάντησαν ότι καθόνταν και ότι δύο από αυτούς φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι δύο όντως φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής, ο Αναστάσιος Πανταζής και ο Ευγενικός Μάρκος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι σχέση έχετε με τη Χρυσή

Αυγής;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Καμία απολύτως. Ο Ευγενικός και ο Πανταζής φόραγαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής και τις γύρισαν ανάποδα στο τμήμα (...) Υποθέσαμε ότι όντως να είχαν κάνει αυτά τα πράγματα που μας κατηγορούσαν. Γιατί τέτοια ώρα μέσα στη νύχτα πού θα πήγαν με μπλούζες της ΧΑ. Αν βγαίνεις βόλτα τη νύχτα βγαίνεις με τα φυσιολογικά ρούχα».

Ο σκληρός αυτός χρυσαυγίτης λείει και πολλά άλλα ενάντια στους Πανταζή και Ευγενικό. Προφανώς, μετά τη σύλληψη του πανικοβλήθηκε και τα «ερνάνε» όλα, ενοχοποιώντας τους άλλους για να σώσει το τσάμφο του. Ο χώρος δεν επιτρέπει να παραθέσουμε όλα όσα λέει ο Αγριογιάννης. Εδώ στεκόμαστε μόνο στο ότι οι Πανταζής και Ευγενικός φόραγαν μπλούζες της ΧΑ, ότι τις άλλαξαν μέσα στο ΑΤ Κερατσινίου για να εξαπατήσουν τους αιγύπτιους ψαράδες και ότι αυτό έγινε εν γνώσει των αστυνομικών του Τμήματος. Το επέτρεψαν εφαρμόζοντας τη «γραμμή» της ηγεσίας της αστυνομίας να αφήσουν τη ΧΑ να ξεδιπλώνει ελεύθερα το δολοφονικό φασιστικό της έργο ενάντια στον ελληνικό λαό, ενάντια σε πολιτικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις, ενάντια στους μετανάστες, προκειμένου να σπείρει το φόβο και να τους παραπλύνει.

Επίσης, οι Κ. Παπαδόπουλος και Θωμάς Μαρία παραδέχτηκαν στην ειδική ανακρίτρια εφέτη Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα, που τους ρώτησε ποιο από τους συγκατηγορούμενούς τους φορούσαν μπλούζες της ΧΑ, ότι φορούσαν οι Πανταζής και Ευγενικός.

Από το ΑΤ Κερατσινίου, όπου οι αστυνομικοί επέτρεψαν στους δύο χρυσαυγίτες να φορέσουν ανάποδα τις μπλούζες, μας και μπερδέψουν τα θύματά τους, τους αιγύπτιους ψαράδες, να μην τους αναγνωρίσουν, πήμα στη ΓΑΔΑ όπου μεταφερόνται οι χρυσαυγίτες. Εκεί, συγγενείς και φίλοι των συλληφθέντων πογκρομιστών τους πηγαίνουν ρούχα, αυτοί αλλάζουν τα «ρούχα της δουλειάς», με τα οποία είχαν κάνει τη δολοφονική επίθεση, και φωτογραφίζονται σαν κλαρινογαμπροί (η φωτογράφιση γίνεται σε αστυνομική υπηρεσία στη λεωφόρο Καβάλας, όπου τους πηγαίνουν).

Ο χρυσαυγίτης Αγριογιάννης, απαντώντας σε ερώτηση της ειδικής ανακρίτριας εφέτη, για ποιο λόγο του ζητήσαν να κρύψει το ότι φορούσαν μπλούζες της ΧΑ, είπε ότι αυτό έγινε για να μη χαρακτηριστούν χρυσαυγίτες και χρεωθεί η επίθεση στη ΧΑ. Ειδικά ο Πανταζής του είπε πως, επειδή η επίθεση έγινε ελάχιστες μέρες πριν τις εκλογές του Ιούνη του 2012, θα προκληθεί σκάνδαλο σε βάρος της ΧΑ.

Ο Πανταζής, όταν η ειδική ανακρίτρια εφέτης τον ρώτησε αν φορούσε μπλούζα της ΧΑ, όπως κατέθεσαν τόσο ο αστυνομικός Ε. Πολυχρονίδου όσο και συγκατηγορούμενός του, στην προανάκριση και ενώπιόν της (της ειδικής ανακρίτριας), απάντησε ότι αρνείται την κατηγορία και ζήτησε τη φωτογραφία που το έβγαλαν στην αστυνομία την επομένη της σύλληψής του! Εχτιες ένα κάλυπτο άλλοθι, που σφραγίστηκε με το Απολογητικό Υπόμνημα που συντάξε ο δικηγόρος Ι. Γλύκας, όμως ήταν οι πλάτες του αστυνομικού μηχανισμού -από το Κερατσίνι μέχρι τη ΓΑΔΑ- που επέτρεψαν να χτιστεί από το κάλυπτο άλλοθι.

Μετά απ' όλ' αυτά τα πραγματικά δεδομένα, τι να πούμε για το...μεγαλόφωνο σόφισμα του υπερασπιστή του Κασιδιάρη, Δ. Παπαδής, που με πομπώδες ύφος χαρακτηριστικά αστείότητα την αποψη ότι οι έξι συλληφθέντες χρυσαυγίτες αποκλείεται να ήταν οι δράστες της δολοφονικής επίθεσης

σε βάρος των αιγύπτιων ψαράδων, γιατί δε θα πήγαιναν να χτυπήσουν χωρίς να πάρουν μέτρα προφύλαξης! Όπως είδαμε, δεν πήραν μέτρα, γιατί είχαν τη σιγουριά του ακατάδιωκτου. Με τέτοια σοφίσματα ο Δ. Παπαδής πετυχαίνει το αντίθετο αποτέλεσμα από την απενοχοποίηση του Πανταζή και των υπόλοιπων πογκρομιστών, που είναι ο σκοπός του.

Οργιο σκόπμων παραλείψεων

Στο στάδιο της αξιολόγησης των μαρτύρων που κατέθεσαν για τη χρυσαυγίτικη δολοφονική επίθεση σε βάρος των αιγύπτιων ψαράδων, ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Κώστας Παπαδάκης έκανε ένα «σομαρίσµα» των εξοργιστικών παραλείψεων της αστυνομίας, όπως αναδείχτηκαν από τις μαρτυρικές καταθέσεις. Το παραθέτουμε όπως ακριβώς το παρουσίασε ο συνήγορος:

«Αλλά από πού το αντλεί αυτό το θράσος η εγκληματική οργάνωση, ήδη από τότε στα πρώτα βήματα του νομίμου πολιτικού κόμματος; Έχει κάποια σημασία για το δικαστήριο η εκτίμηση του μεγέθους της επικινδυνότητας της, ανάλογα με τη μεταχείριση που έχει από την αστυνομία. Φαντάζομαι και.

Ποια είναι η λοιπόν μεταχείριση από την αστυνομία, κατά τα όσα οι μάρτυρες μας είπαν και όχι κατά τα όσα θα προκύψουν από επόμενη στάδια;

1) Η υποβαθμιστική διατύπωση του σήματος επίθεσης χωρίς να αναφέρεται ο θανάσιμος τραυματισμός ενός ανθρώπου με συνέπεια τις επόμενες αναφερόμενες παραλείψεις:

2) Η παράλειψη σωματικής έρευνας των συλληφθέντων δραστών, η οποία είναι και υποχρεωτική με το άρθρο 119 παρ. ιγ του Π.Δ. 141/1991.

3) Η παράλειψη έρευνας των τροχοφόρων.

4) Η παράλειψη έρευνας του τόπου σύλληψης.

5) Η παράλειψη της κατ' οίκον των δραστών έρευνας.

6) Η παράλειψη της αναζήτησης της διαδρομής για ανεύρεση πειστηρίων.

7) Η παράλειψη περιουλολλογής πειστηρίων από το ίδιο το σπίτι μέσα.

8) Η παράλειψη λήψης αποτυπωμάτων και DNA.

9) Η παράλειψη της συλλογής των στοιχείων όλων των γειτόνων μαρτύρων και οι αναζητήσεις άλλων μαρτύρων εκεί που είχαν παρκάρει τις μηχανές.

10) Η παράλειψη της παρακινής αναφοράς στη Χρυσή Αυγή στις καταθέσεις που έλαβαν οι αστυνομικοί -χωρίς διερωτημένα και στο πόδι φυσικά - το ίδιο πρωί από τους παθόντες.

Και ακολουθούν στη συνέχεια:

11) Η παράλειψη ηθικής δίωξης και απαγγελίας για τον κίνδυνο της ζωής και της σωματικής τους ακεραιότητας που διέτρεξαν οι Αιγύπτιοι μέσα στο σπίτι, λες και όλο το πρόβλημα, όλη η ηθική απιστία της επίθεσης εξαντλείται στις ζήμιες στα παντζούρια και τα οχήματα.

12) Η παράλειψη κλήσης του Σαάντ για αναγνώριση των δραστών.

13) Η παράλειψη εκτέλεσης της ιατροδικαστικής πραγματογνωμοσύνης.

14) Η παράλειψη εξέτασης μαρτύρων, όπως ο Αχμέτιν, στην ανακρίτρια Περαία.

15) Η απώλεια του CD με 44 φωτογραφίες του σπαιπού και των οχημάτων με τις ζήμιες κλπ.

Αυτά λοιπόν αποτελούν, κ. πρόεδρε, στοιχεία τα οποία όταν παραλείπονται σε μια αστυνομική έρευνα για ένα γεγονός τόσο σημαντικό, προφανώς ενθαρρύνουν και ενισχύουν τους δράστες, οι οποίοι την άλλη φορά έρχονται ακόμη πιο δυναμωμένοι. Γιατί νιώθουν προστασία αντί καταστολής. Αναλογισθείτε εάν στη θέση του ατυχούς Αμπουζίν, στην ταράτσα κοιμώταν ένας μεγαλοεργοπολίστης, ένας καναλάρης ένας τραπεζίτης. Θα ήταν ίδια η έρευνα».

Μονίμως «ανοιχτό» το Ασφαλιστικό

Μπορείτε να κοιμώσαστε ήσυχτοι. Όλα ήταν μια παρεξήγηση, η οποία μετατράπηκε σε είδηση μέσα «στο γενικευμένο κλίμα παραπληροφόρησης των ημερών» (Κατρούγκαλος). Κι αν δεν πιστεύετε τον υπουργό Κατρούγκαλο, που έκανε δήλωση, ή τον υπουργό Τσακαλώτο, που εξέδωσε ποπ raper, σφειλτε να πιστέψετε τον εκπρόσωπο του Ντεϊσελμπλούμ, Μισέλ Ρέινς, που διευκρίνισε ότι η αναφορά στο έγγραφο Ντεϊσελμπλούμ ενόψει Eurogroup σε «μέτρα για το Ασφαλιστικό» δεν έχει να κάνει με τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού, αλλά με θέματα όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Είναι πολύ βολικός αυτός ο καυγάς ανάμεσα στα αντιπτευόμενα ΜΜΕ και τους υπουργούς της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Βρίσκουν κάτι σε ένα έγγραφο, σε μια δήλωση κάποιου κοινοτικού παράγοντα, ακόμα κι σ' ένα ρεπορτάζ ή άρθρο ευρωπαϊκής εφημερίδας κι αμέσως το κάνουν αντικυβερνητική σημαία. Τις περισσότερες φορές οι δημοσιογράφοι που ηρερίζονται τα θέματα δεν έχουν ιδέα γ' αυτά, αλλά καλούνται να κάνουν αντικυβερνητικό σαματά. Τα αρμόδια κυβερνητικά στελέχη αποκρούουν σχετικά εύκολα αυτές τις επιθέσεις, αν και το τμήμα της «αρνητικής δημοσιότητας» το πληρώνει η κυβέρνηση. Βλέπετε, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι δεν πιστεύουν ούτε λέξη απ' αυτά που λένε οι υπουργοί των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Όποιος, όμως, γνωρίζει την ουσία του νέου «ασφαλιστικού» συστήματος δεν έχει ανάγκη από ερμηνείες ενός σημειώματος που ετοίμασε ο Ντεϊσελμπλούμ ενόψει του Eurogroup του Νοέμβρη. Είναι πιθανό το σημείωμα του Ντεϊσελμπλούμ να αφορά το Ασφαλιστικό (και όχι το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα, όπως συμφωνήσαν να πουν μετά από την παρέμβαση του Τσακαλώτου). Το λέμε, γιατί ζήτημα Ασφαλιστικό έχει τεθεί ήδη, με τον πιο επίσημο τρόπο και δημόσια, από το ΔΝΤ, που έχει εισιγήνηθεί να μειωθεί η λεγόμενη «προσωπική διαφορά» των παλιών συνταξιούχων, προκειμένου να αντιμετωπίσει το ελληνικό κράτος τον όγκο των απαραίτητων κοινωνικών δαπανών (στις οποίες δεσπόζει το περιβόητο Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα). Επομένως, είτε τεθεί στο Eurogroup του Νοέμβρη, είτε στο επόμενο, είτε στο μεθεπόμενο, κάποια στιγμή το Ασφαλιστικό θα τεθεί για συζήτηση και σ' αυτό το επίπεδο. Και θα τεθεί γιατί «ο λογαριασμός δε βγαίνει».

Μπορεί ο Κατρούγκαλος να

δηλώνει ότι το Ασφαλιστικό «έκλεισε», και μάλιστα να καμρώνει προκλητικά για το νόμο του, μπορεί η «πράσινη» ΠΟΣΕ-ΙΚΑ να εξακολουθεί να φτιάχνει συγκριτικούς πίνακες που δείχνουν μειωμένες τις απώλειες σύνταξης σε σχέση με το προηγούμενο σύστημα (λοβέρδου-Κουτρομάνη), καθώς παίρνουν ως βάση σύγκρισης το ίδιο ύψος συντάξιμων αποδοχών, που δεν μπορεί να είναι ίδιο, αφού ο νόμος Κατρούγκαλου άλλαξε τη βάση υπολογισμού τους, οδηγώντας σε μείωση των συντάξιμων αποδοχών, άρα και σε μείωση της σύνταξης, όμως το Ασφαλιστικό θα είναι μονίμως «ανοιχτό», γιατί ο ΕΦΚΑ (Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης) που δημιουργήσαν είναι ένα θνησιφόρο υπερ-Ταμείο, το οποίο από την αρχή ακόμα της λειτουργίας του θα παράγει ελλείμματα. Ελλείμματα που το κράτος πλέον δεν έχει καμία υποχρέωση να καλύπτει (η υποχρέωση του κράτους εξαντλείται στη χορήγηση της λεγόμενης εθνικής σύνταξης) και επομένως θα κληθούν να πληρώσουν οι συνταξιούχοι με μείωση συντάξεων. Κι επειδή οι νέοι συνταξιούχοι θα έχουν υποστεί ήδη το μεγάλο «μαχαίρι», ο μπαλτάς θα επιπέσει στις «προσωπικές διαφορές» των παλιών συνταξιούχων, οι οποίες θεωρούνται «χαρακτηριστική παροχή» («δεν τις δικαιούνται» βάσει του νέου τρόπου υπολογισμού).

Αναφέρουμε επιγραμματικά μερικές πλευρές ελλειμματικότητας του ΕΦΚΑ. ♦ Στο ασφαλισμένο το σημερινό ΙΚΑ είναι υποχρεωτικό να ασφαλιστούν από τους καταπιλαστές εργοδότες με βάση τους κλαδικούς μισθούς και ημερομίσθια και όχι με βάση τα καταβάλλόμενα. Οι καταπιλαστές εργοδότες δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές, με αποτέλεσμα η «μαύρη τρύπα» στα έσοδα του ΙΚΑ να μεγαλώνει. Με το νέο σύστημα, οι ασφαλιστικές εισφορές θα καταβάλλονται με βάση το εισόδημα, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του ασφαλισμένου (αν δηλαδή είναι μισθωτός ή αυταπασχολούμενος ή ελεύθερος επαγγελματίας). Ετσι, και οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών θα υπολογίζονται με βάση τα καταβάλλόμενα και όχι με βάση τα προβλεπόμενα από τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι οι καταπιλαστές δεν πληρώνουν μισθούς και μεροκατάματα με βάση τις κλαδικές συμβάσεις, αλλά στο ύψος των κατώτατων της ΕΓΓΕΕ (586 ευρώ ή 511 για τους μικρότερους των 25 ετών), αναμένεται να προκύψει αμέσως

μία τεράστια μείωση εσόδων για τους ασφαλισμένους του σημερινού ΙΚΑ (μισθωτοί), που εξακολουθούν να αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό του συνόλου των ασφαλισμένων της χώρας. ♦ Όπως έχουμε αποκαλύψει, στον ΕΦΚΑ μεταφέρονται περίπου ένα εκατομμύριο συνταξιούχοι και εν ενεργεία ασφαλισμένοι του Δημοσίου (που προσελήφθησαν μέχρι 31.12.2010, γιατί από 1.1.2011 όσοι προσλαμβάνονταν ασφαλιζόνταν έτσι κι αλλιώς στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), χωρίς να μεταφερθούν και οι ασφαλιστικές εισφορές που αυτοί έχουν πληρώσει. Στόχος είναι να απαλλάξει ο κρατικός προϋπολογισμός από την υποχρέωση να καταβάλλει τις συντάξεις των δημόσιων υπάλληλων, για τις οποίες αυτοί έχουν πληρώσει (η υποχρέωση της σύνταξης, όμως, που αναφέρεται στους δημόσιους υπάλληλους, να είναι εγγράφο, σε μια δήλωση κάποιου κοινοτικού παράγοντα, ακόμα κι σ' ένα ρεπορτάζ ή άρθρο ευρωπαϊκής εφημερίδας κι αμέσως το κάνουν αντικυβερνητική σημαία. Τις περισσότερες φορές οι δημοσιογράφοι που ηρερίζονται τα θέματα δεν έχουν ιδέα γ' αυτά, αλλά καλούνται να κάνουν αντικυβερνητικό σαματά. Τα αρμόδια κυβερνητικά στελέχη αποκρούουν σχετικά εύκολα αυτές τις επιθέσεις, αν και το τμήμα της «αρνητικής δημοσιότητας» το πληρώνει η κυβέρνηση. Βλέπετε, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι δεν πιστεύουν ούτε λέξη απ' αυτά που λένε οι υπουργοί των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Αναφέρουμε επιγραμματικά μερικές πλευρές ελλειμματικότητας του ΕΦΚΑ.

♦ Στο ΕΦΚΑ θα ενταχθούν και οι αγρότες που είναι ασφαλισμένοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών (ΚΚΑΑ), και τουλάχιστον, οι συνταξιούχοι αυτού του Κλάδου, άλλο ένα εκατομμύριο ασφαλισμένοι, επίσης χωρίς αποθεματικό! Ο ΕΦΚΑ θα εισπράττει μόνο τις ασφαλιστικές εισφορές τους από τώρα και μετά (καταργήθηκε ακόμα και η κρατική χρηματοδότηση που προβλεπόταν!)

Επομένως, εκτός από τη μετατροπή των συντάξεων σε άθλια φιλανθρωπικά βοηθήματα, έφτιαξαν έναν ασφαλιστικό φορέα χρεοκοπημένο από τη γέννησή του. Σε βάρος αυτού του ασφαλιστικού φορέα διαπράττεται εξαρχής η πρωτοφανής ληστεία, αφού οι φορτωμένοι συνταξιούχοι και ασφαλισμένοι που θα γίνουν συνταξιούχοι, χωρίς τα απαιτούμενα αποθεματικά. Ο κρατικός προϋπολογισμός απαλλάσσεται από τη συνταξιοδοτική δαπάνη, την οποία θα κληθεί να σηκώσει ο ίδιος ο ΕΦΚΑ, δηλαδή οι συνταξιούχοι.

Μεταπτυχιακά δύο ταχυτήτων

Το τρικ του διαχωρισμού των μεταπτυχιακών σπουδών σε Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Π.Μ.Σ.) και σε Προγράμματα Μεταπτυχιακής Επαγγελματικής Ειδικότητας (Π.Μ.Ε.Ε.) επινόησαν οι συριζαίοι, για να νομιμοποιήσουν τα υψηλά διδάκτρα στις περισσότερες περιπτώσεις των μεταπτυχιακών σπουδών και να άρουν κατά κάποιο τρόπο τις αντιδράσεις των πρυτάνεων των Πανεπιστημίων.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο «Δεύτερος και τρίτος κύκλος σπουδών των Α.Ε.Ι. - Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών, Διδακτορικές Σπουδές και άλλες διατάξεις», που κατατέθηκε στη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή της Βουλής, τα μεν Π.Μ.Σ. αποσκοπούν «στην προαγωγή της επιστημονικής γνώσης και των τεχνών, την ανάπτυξη της έρευνας και την υψηλού επιπέδου εξειδίκευση πτυχιούχων σε εφαρμογές, ειδικές θεματικές ενότητες ή επί μέρους κλάδους των επιστημών οι οποίοι θεραπεύονται στα προγράμματα πρώτου κύκλου σπουδών των ελληνικών Α.Ε.Ι.», τα δε Π.Μ.Ε.Ε. «αποβλέπουν στη συστηματική ανανέωση και διεύρυνση των επαγγελματικών γνώσεων και δεξιοτήτων πτυχιούχων Α.Ε.Ι.».

Καταρχάς, η φοίτηση σε μεταπτυχιακά προγράμματα αποσκοπεί κυρίως στη διεύρυνση των πιθανοτήτων για την εύρεση εργασίας και την επαγγελματική αποκατάσταση, ενώ περιορισμένος είναι ο αριθμός εκείνων που φοιτά σε μεταπτυχιακά προγράμματα από καθαρά ακαδημαϊκό ενδιαφέρον (ακαδημαϊκή καριέρα).

Επειτα, «η προαγωγή της επιστημονικής γνώσης και η ανάπτυξη της έρευνας» έχει ως φυσικό επακόλουθο για κείνον που την πραγματοποιεί μέσω των Π.Μ.Σ. και την «υψηλού επιπέδου εξειδίκευσή» του «σε εφαρμογές, ειδικές θεματικές ενότητες ή επί μέρους κλάδους των επιστημών», που με τη σειρά της εμπεριέχει και την «ανανέωση και διεύρυνση των επαγγελματικών γνώσεων και δεξιοτήτων», που αποκτώνται, μέσα από Π.Μ.Ε.Ε.

Αρα, ο διαχωρισμός μεταξύ Π.Μ.Σ. και Π.Μ.Ε.Ε. από άποψη περιεχομένου είναι καθαρά γελοίος. Το «κλειδί» του τεχνητού διαχωρισμού είναι, κατά τη γνώμη μας, αποκλειστικά το ύψος των διδάκτρων που επιβάλλονται στη μια και την άλλη περίπτωση και ο τρόπος χρηματοδότησης.

Στα μεν Π.Μ.Σ., η χρηματοδότηση «προέρχεται i) από τον προϋπολογισμό του ΑΕΙ που είναι υπεύθυνο για τον σχεδιασμό τους, ii) από το ΥΠΠΕΘ, iii) από δωρεές, παροχές, κληροδοτήματα, χορηγίες φορέων του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα, από παροχές νομικών προσώπων, πόρους από ερευνητικά προγράμματα

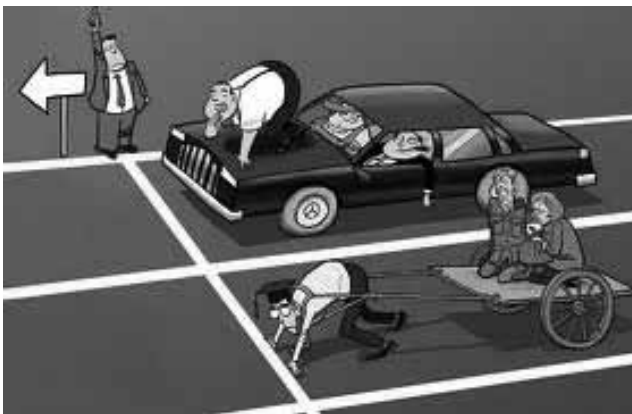
τα, ευρωπαϊκούς πόρους και κάθε άλλη νόμιμη πηγή, iv) από μέρος των εσόδων ή των οφειλών των υπόχρεων των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας (ΕΛΚΕ) των ΑΕΙ και v) από το παρακρατούμενο μέσω του ΕΛΚΕ ποσοστό των εσόδων των Π.Μ.Σ. ή των Π.Μ.Ε.Ε.». Για δε τα Π.Μ.Ε.Ε. «προβλέπονται διδάκτρα και πόροι που καταβάλλονται από ιδιωτικούς φορείς και αποβλέπουν στην επιμόρφωση του υπαλληλικού και στελεχικού τους δυναμικού».

Οι συριζαίοι άλλαξαν και την ονομασία «διδάκτρα» για τα Π.Μ.Σ. και την αντικατέστησαν με το «τέλος εγγραφής», ώστε να μην προκαλούν και να κάνουν και τη σχετική δημαγωγία.

Για δημαγωγικούς λόγους αναφέρουν ότι το «τέλος εγγραφής» προβλέπεται μόνο «σε εξαιρετικές περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα λειτουργικά έξοδα ενός Π.Μ.Σ. δεν είναι δυνατό να καλυφθούν εξ ολοκλήρου από τις υπό i έως v πηγές χρηματοδότησης». Το χάλι της χρηματοδότησης των Πανεπιστημίων όμως είναι τέτοιο που η «εξαιρετική περίπτωση» θα είναι ένα γενικευμένο και μόνιμο φαινόμενο.

Στα Π.Μ.Σ. «το ποσό του τέλους εγγραφής προσδιορίζεται για όλη τη διάρκεια σπουδών που προβλέπει το Π.Μ.Σ. και το ύψος του δεν υπερβαίνει το ποσό των 500 Ευρώ για Π.Μ.Σ. διάρκειας δύο εξαμήνων, 750 Ευρώ για Π.Μ.Σ. διάρκειας τριών εξαμήνων και 1.000 Ευρώ για Π.Μ.Σ. διάρκειας τεσσάρων εξαμήνων» (τα περισσότερα Π.Μ.Σ. διαρκούν τέσσερα εξάμηνα, άρα μιλούμε για 1.000 ευρώ στη συντριπτική πλειοψηφία των μεταπτυχιακών προγραμμάτων). Ενώ στην περίπτωση λειτουργίας Π.Μ.Ε.Ε., «τα προβλεπόμενα διδάκτρα δεν μπορούν να ξεπερνούν κατά δύομισι φορές τα προβλεπόμενα τέλη εγγραφής σε Π.Μ.Σ.», δηλαδή μπορεί να ξεκινούν από 1.250 ευρώ και να φθάνουν τα 2.500 ευρώ.

Σημειώνουμε δε, ότι τα Π.Μ.Σ. των τμημάτων οικονομικού και χρηματοπιστωτικού ενδιαφέροντος - που έχουν σήμερα υψηλά διδάκτρα - θα είναι κατά πάσα πιθανότητα και αυτά που θα χαρακτηρίσουν Π.Μ.Ε.Ε., ενώ είναι και αυτά που συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον των επιχειρήσεων. Η χρηματοδότηση των προγραμμάτων αυτών από τις καταταλίστικές επιχειρήσεις για την «εξειδίκευση» του υψηλού στελεχικού δυναμικού τους θα είναι μόνο ένα μέρος της χρηματοδότησης των μεταπτυχιακών, το μεγαλύτερο μέρος θα προέρχεται από την τσέπη των ιδίων των φοιτητών τους.

Το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά αποτελεί μέσον δημαγωγίας για τους συριζαίους -ειδικά η ρύθμιση για την επιβολή πλαφόν στα διδάκτρα-, τώρα που δεν τους έχει απομείνει πλέον τίποτα με το οποίο μπορούν να εξαπατήσουν την εργαζόμενη κοινωνία.

Σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας (Κόντρα, αρ. φύλ. 885) σημειώναμε:

Είναι αλήθεια ότι την τελευταία δεκαπενταετία η «βιομηχανία» των μεταπτυχιακών στα ελληνικά Πανεπιστήμια έλαβε μεγάλες διαστάσεις. Εκατοντάδες προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών δημιουργήθηκαν, πατώντας πάνω στην αγωνία της σπουδάζουσας νεολαίας να εξασφαλίσει μια θέση στην αγορά εργασίας, μέσω τάχα της ιδιαίτερης ειδίκευσης που θα αποκτούσε σε κάποιον τομέα, αλλά και στην προσπάθεια των Πανεπιστημίων να επιβιώσουν εξοικονομώντας κονδύλια βγαλμένα από την «τσέπη» των μεταπτυχιακών φοιτητών, όπως και στην προσπάθεια πολλών πανεπιστημιακών καθηγητών να αυξήσουν τον μισθό τους διδάσκοντας στα μεταπτυχιακά προγράμματα.

Δημιουργήθηκε, λοιπόν, μια «άρρωστη» κατάσταση, όπου τα ιδρύματα και οι διδάσκοντες κέρδιζαν από το υστέρημα και τον πόθο των νέων να αποκατασταθούν επαγγελματικά, ενώ το αστικό κράτος έμενε αλώβητο σε ρόλο παρατηρητή, γλυτώνοντας κονδύλια για τη λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων. Μέσα σ' αυτόν τον κυκεώνα είναι φυσικό να υπάρχουν πολλά μεταπτυχιακά προγράμματα αμφίβολης σημασίας και αξίας. Και πάνω απ' όλα βεβαίως παραμένει το ουσιαστικό ερώτημα για την καθαυτή αξία των μεταπτυχιακών σπουδών. Γιατί π.χ. πολλές βασικές γνώσεις για την κατάκτηση μιας επιστήμης να μεταφέρονται στον μεταπτυχιακό κύκλο και να μην υπάρχουν στον βασικό κύκλο σπουδών, ώστε να αποτελέσουν κοινό κτήμα όλων των φοιτητών;

Η απάντηση βρίσκεται στην κακόφημη διακήρυξη της Μπολόνια, που διαχώρισε τις σπουδές σε τρεις κύκλους (προπτυ-

χιακό, μεταπτυχιακό, διδακτορικό) και καθιέρωσε τη λογική των πιστωτικών μονάδων, ώστε η ανέλιξη στους δυο τελευταίους να αποτελεί προνόμιο μόνο λίγων και εκλεκτών, ενώ οι πολλοί, προορισμένοι για τις κατώτερες περιοχές της παραγωγής και των αστικών μηχανισμών, να περιορίζονται στις απόλυτα απαραίτητες βασικές γνώσεις και δεξιότητες, με στόχο να είναι «ευέλικτοι», δηλαδή αναλώσιμοι για το κεφάλαιο και το σύστημα.

Τη διακήρυξη της Μπολόνια έβαλε σε εφαρμογή ο νόμος Διαμαντοπούλου (Ν. 4009/2011). Ο νόμος επέβαλε τους τρεις κύκλους σπουδών, με τον πρώτο κύκλο, που οδηγεί σε πτυχίο, να ορίζεται τριετής (περιλαμβάνει μαθήματα που αντιστοιχούν σε 180 ακαδημαϊκές μονάδες, όταν ένα ακαδημαϊκό έτος απαιτεί μαθήματα που αντιστοιχούν σε 60 μονάδες).

Αυτή άλλωστε είναι η διαδομένη ευρωπαϊκή πρακτική (bachelor), που προέκυψε από τις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου για μαζική παραγωγή «χεριών», για εργαζόμενους φτηνούς με γνώσεις «μιας χρήσης» και για μια ελίτ στελεχιακού δυναμικού με μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους.

Το νομοσχέδιο των συριζαίων για τα μεταπτυχιακά δεν απορρίπτει αυτή τη λογική. Απλώς επιχειρεί να βάλει κάποια όρια στη λειτουργία προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, ενώ παίρνει και κάποια φιλολαϊκά, υποτίθεται, μέτρα περιορίζοντας το ύψος των διδάκτρων.

Με το παρόν νομοσχέδιο, οι συριζαίοι ικανοποιούν επίσης ένα χρόνιο αίτημα των Πολυτεχνείων και των Γεωπονικών Σχολών, να θεωρούνται οι πενταετείς και εξαετείς σπουδές, σπουδές που αποδίδουν πτυχίο επιπέδου master. Στο νομοσχέδιο αναφέρεται χαρακτηριστικά:

«Οι τίτλοι Πανεπιστημιακών Τμημάτων ή Σχολών με θετικό-εφαρμοσμένο προσανατολισμό πενταετούς ή εξαετούς φοίτησης, τα οποία ικανοποιούν τις προϋποθέσεις της επόμενης παραγράφου είναι ισοδύναμα με μεταπτυχιακά

διπλώματα υπό τη διεθνή ονομασία "MASTER" όπως αυτά χορηγούνται από Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα του ενιαίου Ευρωπαϊκού χώρου εκπαίδευσης, αλλά και όσων χωρών της αλλοδαπής ακολουθούν αντίστοιχη πρακτική.

β. Η ισοδυναμία αυτή ισχύει μόνο για τα Τμήματα ή τις Σχολές οι οποίες, κατά την κρίση της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ) πληρούν τις πιο κάτω προϋποθέσεις:

◆ Προσφέρουν σπουδές γνωστικού αντικειμένου με θετικό-εφαρμοσμένο προσανατολισμό.

◆ Έχουν πρόγραμμα ενιαίας και αδιάσπαστης πενταετούς ή εξαετούς φοίτησης.

◆ Διαθέτουν επαρκή σε εύρος και λογική διάρθρωση μαθήματα, που καλύπτουν ολόκληρο το εύρος του σχετικού γνωστικού αντικειμένου, περιλαμβανομένων και επαρκών μαθημάτων εμβάθυνσης (προχωρημένου επιπέδου) διάρκειας δύο τουλάχιστον εξαμήνων.

◆ Προβλέπουν την υποχρεωτική εκπόνηση ερευνητικού χαρακτήρα Διπλωματικής εργασίας, εντός ενός εξαμήνου κατ' ελάχιστον.

Το βήμα αυτό θεωρείται από πολλούς θετικό, εμείς, όμως, σημειώνουμε ότι πρόκειται ουσιαστικά για την έμμεση αποδοχή και αναγνώριση της κακόφημης Συνθήκης της Μπολόνια, την οποία είχαν πολεμήσει, δικαίως, σύσσωμα μπορούμε να πούμε τα ελληνικά Πανεπιστήμια, όταν το 2001 το θέμα άρχισε να αναδεικνύεται και στην πανεπιστημιακή κοινότητα της χώρας μας.

Γιατί, όταν αναγνωρίζεις ότι οι πενταετείς αδιάσπαστες σπουδές οδηγούν σε master -με δεδομένο ότι η Μπολόνια διαχωρίζει τις σπουδές σε τρεις κύκλους, με τον πρώτο σημαίνει ότι έμμεσα αναγνωρίζεις ότι οι τριετείς σπουδές της Μπολόνια μπορούν να οδηγούν στο βασικό πτυχίο (bachelor). Συνεπώς «αδειάζεις» όλες τις υπόλοιπες πανεπιστημιακές σχολές, που στην Ελλάδα έχουν σπουδές που διαρκούν τουλάχιστον τέσσερα έτη! Κοντολογίς υποβαθμίζεις τα ελληνικά Πανεπιστήμια, που έως τώρα κρατούσαν «άμυνα» στις αλλαγές που όριζε η Συνθήκη της Μπολόνια.

Το νομοσχέδιο προβλέπει:

◆ Τα Π.Μ.Σ. εδρεύουν σε αυτοδύναμα Τμήματα, θεραπεύουν ίδιες ή συναφείς ειδικότητες με το επιστημονικό πεδίο του Τμήματος.

◆ Τα Π.Μ.Σ. απονέμουν Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (Δ.Μ.Σ.). Τα Προγράμματα

Μεταπτυχιακής Επαγγελματικής Ειδικότητας (Π.Μ.Ε.Ε.) απονέμουν Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Επαγγελματικής Ειδικότητας (Μ.Δ.Ε.Ε.). Το Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Επαγγελματικής Ειδικότητας είναι δίπλωμα ισότιμο με Δ.Μ.Σ., που δεν καλύπτει, όμως, την τυπική προϋπόθεση για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής.

◆ Τα Π.Μ.Σ. και τα Π.Μ.Ε.Ε. αντιστοιχούν κατ' ελάχιστον στις εκάστοτε οριζόμενες από τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές ρυθμίσεις πιστωτικές μονάδες (European Credit Transfer and Accumulation System, E.C.T.S.). Οι μεταπτυχιακοί τίτλοι σπουδών που απονέμονται στα ελληνικά Α.Ε.Ι. υπόκεινται στους περιορισμούς και τους κανόνες που απορρέουν από το εκάστοτε ισχύον στην Ελλάδα ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς και συσώρευσης πιστωτικών μονάδων.

◆ Απόφαση επιβολής τέλους εγγραφής σε Π.Μ.Σ. λαμβάνεται από τη Σύγκλητο ή τη Συνέλευση του ΑΕΙ με απόλυτη πλειοψηφία επί των μελών της. Προϋπόθεση για την έγκριση αυτή είναι η ειδικά αιτιολογημένη και διεξοδικά τεκμηριωμένη πρόταση της Συνέλευσης του αρμόδιου Τμήματος.

◆ Πρόσθετες επιβαρύνσεις, που δεν μπορούν να υπερβαίνουν το 1/4 του τέλους εγγραφής, μπορεί να προβλέπονται για το κόστος συμμετοχής μεταπτυχιακών φοιτητών σε εκπαιδευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες.

◆ Εντολή αυτοδύναμης διδασκαλίας και επίβλεψης μεταπτυχιακών διπλωματικών εργασιών παρέχεται από τη Συνέλευση του Τμήματος, με απόλυτη πλειοψηφία επί των μελών της, σε καθηγητές του οικείου Τμήματος, άλλων Τμημάτων του Ιδρύματος ή άλλων ΑΕΙ της ημεδαπής ή της αλλοδαπής, μέχρι και προ τριετίας αφυπηρετήσαντες καθηγητές, ερευνητές, διδάκτορες καθώς και όσες κατηγορίες διδασκόντων, ερευνητών ή επιστημόνων αναγνωρισμένου κύρους.

◆ ΑΕΙ της ημεδαπής μπορούν να συνεργάζονται με αναγνωρισμένα ομοταγή ιδρύματα ή Ερευνητικά Ιδρύματα της αλλοδαπής για την οργάνωση και λειτουργία κοινών Π.Μ.Σ. για χορήγηση Δ.Μ.Σ.

◆ Στις διδακτικές υποχρεώσεις των καθηγητών εμπίπτει μια τουλάχιστον πλήρης τριωρη εβδομαδιαία διδασκαλία σε μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Για τις αμοιβές αυτές ισχύουν οι εκ του Νόμου προβλεπόμενες παρακρατήσεις υπέρ του ΕΛΚΕ. Το σύνολο των ακαθάριστων μηνιαίων απολαβών καθηγητών και ερευνητών από την εν γένει συμμετοχή τους σε Π.Μ.Σ. δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50% του ακαθάριστου βασικού μηνιαίου μισθού καθηγητή πρώτης βαθμίδας.

◆ Η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική για τους εγγε-

γραμμένους μεταπτυχιακούς φοιτητές, σύμφωνα με τις προβλέψεις του οικείου κανονισμού.

◆ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές έχουν όλα τα δικαιώματα, τις παροχές και τις διευκολύνσεις που προβλέπονται και για τους φοιτητές του πρώτου κύκλου σπουδών πλην του δικαιώματος παροχής δωρεάν διδακτικών συγγραμμάτων.

◆ Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές ανανεώνουν υποχρεωτικά την εγγραφή τους κάθε ακαδημαϊκό εξάμηνο.

◆ Οι διδακτορικές σπουδές προσφέρονται δωρεάν και οργανώνονται σε αυτοδύναμα Τμήματα Πανεπιστημίων (σ.σ. οι φοιτητές που εκπονούν διδακτορικό είναι πολύ λιγότεροι σε σύγκριση με αυτούς που παρακολουθούν τον δεύτερο κύκλο σπουδών, δηλαδή τα Π.Μ.Σ., στα οποία και η επιβολή «τέλους εγγραφής» θα είναι γενικευμένη).

◆ Οι υποψήφιοι διδάκτορες έχουν και διατηρούν μέχρι πέντε πλήρη ακαδημαϊκά έτη από την πρώτη εγγραφή τους, όλα τα δικαιώματα, τις παροχές και τις διευκολύνσεις που προβλέπονται και για τους φοιτητές του δεύτερου κύκλου σπουδών, όπως προβλέπεται στους οικείους Κανονισμούς. Μέχρι και ένα έτος μετά την ολοκλήρωση της διδακτορικής τους διατριβής, διατηρούν δικαιώματα πρόσβασης, δανεισμού και χρήσης των ηλεκτρονικών υπηρεσιών των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών.

◆ Τα Πανεπιστήμια δύνανται να ιδρύουν Ινστιτούτα Διδακτορικών Σπουδών (Ι.Δ.Ι.Σ.), τα οποία ανταποκρίνονται σε διεθνώς παραδεδεγμένες κατηγοριοποιήσεις επιστημών. Αποτελούνται από Σχηματισμούς επισημονικών και ερευνητικών πεδίων οι οποίοι αντιστοιχούν σε επιμέρους ενότητες συγγενών γνωστικών αντικειμένων που θεραπεύονται στο Ιδρύον Πανεπιστήμιο (Κτητορικό Ιδρυμα) και τους συνεργαζόμενους θεσμούς.

Σε μεταβατική διάταξη του νομοσχεδίου προβλέπεται:

Τα ήδη υφιστάμενα Π.Μ.Σ. στα Α.Ε.Ι. και τα Π.Μ.Σ. σύμπραξης των Α.Ε.Ι. με Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή της αλλοδαπής παύουν να λειτουργούν, εάν εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δεν έχουν προσαρμοσθεί στις διατάξεις του.

Στην άθλια συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων Ωμή πολιτική υπαγόρευση του δεσποταριάτου

Η γνώμη μας για τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, για τον Τσίπρα και για τον Φίλη, είναι γνωστή. Αυτή η γνώμη, όμως, δε θα μας κάνει να κλείσουμε τα μάτια και τ' αυτιά μπροστά στην ωμή και προκλητική πολιτική παρέμβαση του δεσποταριάτου, όπως εκδηλώθηκε με τη συνέντευξη του επικεφαλής του σε τηλεοπτική εκπομπή. Ο Ιερώνυμος βγήκε στην εκπομπή του Παπαχελά πρώτο για να φράξει το δρόμο σε κάθε συζήτηση για χωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος («θα σας κοστίσει πιο πολύ, γιατί μας χρωστάτε» είναι η ιταμή πρόκληση) και δεύτερο για να υποδείξει στον Τσίπρα ότι πρέπει ν' αλλάξει τον Φίλη από υπουργό Παιδείας.

Βρίσκει και τα κάνει, βέβαια, ο επικεφαλής των ρασοφόρων καπιταλιστών. Έχει απέναντί του μια περιδεή κυβέρνηση, που το μόνο που την ενδιαφέρει είναι να παραμείνει στην εξουσία και υποκύπτει -χωρίς καν μια μικροσύγκρουση- απέναντι στις πιο ιταμές αξιώσεις της, παίρνοντας πίσω ακόμα και ήσσονες προσπάθειες αστικού εκσυγχρονισμού, όπως είναι η κατάργηση του χριστιανορθόδοξου προσληλυτισμού στο σχολείο, που γίνεται με προκάλυμμα το μάθημα των Θρησκευτικών.

Οι δεσποτάδες, επισείοντας τη ρομφαία του πολιτικού επηρεασμού των πιστών και της διάσπασης της κυβερνητικής πλειοψηφίας (μέσω Καμμένου), επιβάλλουν τις αξιώσεις τους στην κυβέρνηση, η οποία έχει ήδη χάσει κάθε λαϊκό έρεισμα, λόγω της σκληρής μνημονιακής πολιτικής της. Η αθλιότητα των Τσιπροκαμμένων φαίνεται καθαρά στα περιστατικά που -χρωματισμένα προφανώς με τη δική του «ματιά»- περιέγραψε ο Ιερώνυμος. Για τα Θρησκευτικά: «Ο πρωθυπουργός μου είπε δεν θα κάνουμε τίποτα. Δυστυχώς ο κ. Φίλης είναι ένας προβληματικός άνθρωπος. Είναι ασυνεπής στις σχέσεις του και στα λόγια του. Αλλά λέει το βράδυ, άλ-

λα λέει το πρωί. Από τέτοιους ανθρώπους δεν περιμένεις (...) Ξέροντας το χαρακτήρα του υπουργού, στη συνάντησή μας στο μέγαρο Μαξίμου ρώτησα τον κ. Φίλη μπροστά στον πρωθυπουργό, αν συμφωνεί με όσα είχαμε πει. Μου είπε ότι εφόσον ήταν παρών ο πρωθυπουργός, ο υπουργός κάνει ό,τι λέει εκείνος. Στην πορεία τα άλλαξε όλα».

Ο Φίλης, που ενδιαφέρεται μόνο για την υπουργική καρέκλα (ακόμα κι αν αυτή δε θα είναι η καρέκλα του υπουργού Παιδείας), όχι μόνο δε «σήκωσε το γάντι», όχι μόνο δε ζήτησε κάλυψη από τον πρωθυπουργό (για απειλή παραίτησης δεν το συζητάμε), αλλά έκανε μια κλαψιάρικη δήλωση, πριν μεταδοθεί η συνέντευξη του Ιερώνυμου, παραπονούμενος ότι ο Ιερώνυμος «δεν αποφεύγει τον πειρασμό» να συνεχίσει «πείσματα και πράγματα που μας έχουν πληγώσει», μολονότι άλλα είπε -παρουσία του Τσίπρα- στις 28 Οκτώβρη στον Αη Στράτη. Υποσχέθηκε, δε, ότι δεν σκοπεύει ν' ακολουθήσει, γιατί υποστηρίζει όσα δήλωσε ο Ιερώνυμος στον Αη Στράτη. Σε χρόνο ρεκόρ το δεσποταριό ανέβασε τους τόνους, με δήλωση του διευθυντή του γραφείου Τύπου της Αρχιεπισκοπής Χάρη Κονιδάρη, που κατηγορήσε τον Φίλη ότι «υποπίπτει για μία ακόμη φορά σε έναν ακόμη πειρασμό και πάλι για επικοινωνιακούς λόγους» (οι δεσποτάδες θέλουν για πάρτη τους το μονοπώλιο του λόγου!),

του απέδωσε «αντικληρικαλιστικό πείσμα» και υπογράμμισε με νόημα ότι «δυστυχώς γι' αυτόν, έναν υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, οι υβριστικές και απρεπείς για την Εκκλησία και την προσφορά της στο έθνος μας και στον λαό μας, δηλώσεις του είναι ακόμη ωπές»!

Δεν ξέρουμε αν ο Τσίπρας θα κρατήσει τον Φίλη στο υπουργείο Παιδείας ή θα τον στείλει αλλού (για να τον βγάλει από την κυβέρνηση το κόβουμε κομματάκι δύσκολο, μετά τη θριαμβευτική σταυροδότησή του στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ), ό,τι και να κάνει όμως, είναι αποδεδειγμένο πλέον ότι έχει υποταχτεί πλήρως στις πιο ιταμές αξιώσεις των ρασοφόρων καπιταλιστών.

ΥΓ. Ο Τσίπρας, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι τα νέφη στις σχέσεις κυβέρνησης-ιερατείου διαλύθηκαν, κανόνισε να παραστεί μαζί με τον Ιερώνυμο στις εκδηλώσεις για την 28η Οκτώβρη στον Αη Στράτη. Ο συμβολισμός ήταν ευθύς και ενταγμένος απόλυτα στο γνωστό εθνικιστικό δόγμα: «Κράτος και Εκκλησία σε ενότητα απέναντι στις τουρκικές προκλήσεις». Ο Ιερώνυμος, ακολουθώντας τη μακρά παράδοση του ιερατείου (όταν τους απλώνεις ένα δάχτυλο, σου κόβουν ολόκληρο το χέρι), έστριψε απότομα, προσπέρασε και με την επιθετική τηλεοπτική συνέντευξη θέλησε να μετατρέψει αυτό που εμφανιζόταν ως συμβιβασμός, σε θρίαμβο του ιερατείου επί των συριζαίων.

Αποθράσυνση φασισταριών

Χρυσαιγίτες, ενδεχομένως και φασισταριά από άλλες συμμορίες (ή χρυσαιγίτικα παρρητήματα που εμφανίζονται με άλλα ονόματα), κατέλαβαν εδώ και μερικές μέρες το χώρο (ιδιοκτησίας δήμου Αθηναίων) που προορίζεται για να χτιστεί το τζαμί στο Βοτανικό και εγκατέστησαν «Στέγη αστέγων» και «Hotspot μόνο για Έλληνες»! Κρέμασαν τα βρομοπανό τους (δεσποζουν πανό της ναζιστικής συμμορίας και ένα που γράφει «Stop Islam»), έβγαλαν και περίπολα με στρατιωτικές στολές που κάνουν περιπολίες!

Φυσικά, η αστυνομία «δεν είδε τίποτα». Η είδη-

ση έγινε γνωστή από δημοσιεύματα σε φασιστικές ιστοσελίδες, που προκάλεσαν την παρέμβαση του γενικού γραμματέα Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Κ. Παπαϊωάννου, που ζήτησε την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών.

Τα φασισταριά έχουν αποθρασυνθεί καθώς στη Βουλή ενάντια στην ανέγερση του τζαμιού δεν ψήφισαν μόνο οι νεοναζί αλλά και οι ΑΝΕΛ. Θεωρούν, λοιπόν, ότι υπάρχει μια ευρύτερη πολιτική βάση πάνω στην οποία μπορούν να πατήσουν για να δώσουν το ρατσιστικό, ξενοφοβικό, φασιστικό τους «σόου».

Προβολές & Συζητήσεις ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ

- Πούθ' έρχεσαι;
- Απ' τη Βαβυλώνα.
- Πού Πας;
- Στο Μάτι Του Κυκλώνα.

«Φάτα Μοργκάνα», Νίκος Καββαδίας

Η περιπέτεια αυτού που δεν βρίσκει γη κάτω από τα πόδια του, αυτού που περπατά από μια χώρα σε μια άλλη, που διασχίζει τα σφραγισμένα σύνορα του «παγκοσμιοποιημένου» καπιταλισμού μέσα στη νύχτα, που είναι ανοιχτά μόνο για τη ροή των κεφαλαίων και των εμπορευμάτων, σε μια ατέρμονη φυγή - αυτού που δραπετεύει από τη Σκύλλα προς τη Χάρυβδη. Του φτωχού κι απανταχού ανεπιθύμητου, αυτού που δεν πνίγεται στη διαδρομή, που δε θάβεται σε έναν ανώνυμο τάφο - αυτού που δεν χωρά στον παράδεισο της Δύσης, που τώρα αναμετρείται με την κόλασή της: απροσμέτρητες τραγωδίες που στοιχειώνουν τη Μεσόγειο και τον κόσμο, στοιχειώνουν και το σύγχρονο κινηματογράφο στα μόνα ανοιχτά σύνορα που του έχουν απομείνει, αυτά του ντοκιμαντέρ με τη μυθολογία.

Οι προβολές αρχίζουν στις 8:30μμ και μετά το τέλος τους ακολουθεί συζήτηση.

Η είσοδος είναι -όπως πάντοτε- ελεύθερη.

~Παρασκευή 11/11/2016~

MEDITERRANEA

(Ιταλία - Γαλλία - ΗΠΑ - Γερμανία - Κατάρ, 2015, 107')

Σκηνοθεσία, Σενάριο: Γιόνας Καρπινιάνο

Φωτογραφία: Γουάιαντ Γκάρφιλντ

Ερμηνείες: Κουντούς Σείχόν, Αλασάν Σάι

Παραγωγή: Audax Films, Court 13 Pictures, DCM Productions, End Cue, Good Lap Production, Grazka Taylor Productions, Le Grisbi Productions, Hyperion Media Group, Maiden Voyage Pictures, Nomadic Independence Pictures, Sunset Junction Entertainment, TideRock Media, Treehouse Pictures

Δύο άνδρες από την Μπουρκίνα Φάσο επιχειρούν τη μεγάλη έξοδο από την Αφρική προς την Ευρώπη, ψάχνοντας μια καλύτερη τύχη και την ευκαιρία να στηρίξουν τις οικογένειές τους. Το επικίνδυνο και τραυματικό ταξίδι, στη διάρκεια του οποίου πολλές ζωές κινδυνεύουν ή χάνονται, φαίνεται να φτάνει στο τέλος του όταν οι δυο φίλοι καταλήγουν σε μια επαρχιακή πόλη της Ιταλίας, όπου δουλεύουν στη συγκομιδή εσπεριδοειδών. Κι εκεί όμως, τα πράγματα δεν είναι όπως τα περίμεναν.

Ο ιταλοαμερικανός Γιόνας Καρπινιάνο αποφασίζει να προεκτείνει τη μικρού μήκους ταινία του *A Chjana*, την οποία γύρισε με αφορμή τις εξεγέρσεις των μεταναστών στο Ροζάρνο της Ιταλίας το 2010, και να προσεγγίσει τους πρωταγωνιστές αυτών των ταραχών μέσα από τη μέθοδο της μακροχρόνιας παρατήρησης. Ο σκηνοθέτης πέρασε πέντε χρόνια ζώντας από κοντά τις ζωές των αφρικανών μεταναστών στην Ιταλία και εξερευνώντας τις προσωπικές τους ιστορίες. Η έρευνα αυτή τον οδήγησε στη συνάντηση με τον μετανάστη και πρωταγωνιστή της ταινίας Κουντούς Σείχόν, του οποίου η προσωπική ιστορία έχει πολλά κοινά σημεία με τον χαρακτήρα που υποδύεται, τον Αϊβα. Ο σκηνοθέτης υπογραμμίζει: «Αυτό που με ενδιέφερε περισσότερο είναι το πώς η Ιταλία υποδέχεται τους μετανάστες (...) Ο μετανάστης δεν είναι απλά ένας ξένος, ο τρομερός ή περίφημος άγνωστος, ανάλογα με τις ιδεολογικές πεποιθήσεις του καθενός, αλλά είναι ένα στοιχείο αυξανόμενης σημασίας στην παγκοσμιοποιημένη εποχή μας». Το *Mediterranea* προβλήθηκε στην Εβδομάδα Κριτικής του φεστιβάλ των Καννών και σε πλειάδα άλλων κινηματογραφικών φεστιβάλ αποσπώντας πολύ θερμές κριτικές καθώς και τα βραβεία στα φεστιβάλ του Καΐρου και της Στοκχόλμης.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Ο πλανητάρχης έρχεται, εμπρός βήμα ταχύ
να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην κατοχή.

Τα 71 χρόνια της κλείνει σήμερα (5 Νοέμβρη) η Αλέκα Παπαρήγα, για όσους δεν ξέχασαν...

Η προσπάθεια ανάσχυσης του τρισμέγιστου Byron (ένας είναι

ο Μπάιρον και γνωστή η μακρόχρονη λατρεία της στήλης προς το πρόσωπό του) από το χρονοντούλαπο της ιστορίας και το πηγάδι (ποιου Μελιγαλά ρε;) της σιωπής και των πολιτικών και πωλητικών εξελίξεων, έκανε τη στήλη να πανηγυρίζει εν οδοίς τε και ρύμαις, με ρίμες, εν χορδαίς τε και οργάνοις. «Μέρα τρανή, μέρα λαμπρή, μέρα γιορτής μεγάλη / ξημέρωσε -πρώτα ο θεός- στον τόπο μας ο Αλέξης», ύμνησε η λαϊκή μούσα στο κατά παραγγελία δίστιχο, το οποίο είχε και ένα δίστιχο δώρο, μιας και κάθε Νοέμβρη η μούσα κάνει προσφορές: «Ω Μπάιρον τρισμέγιστε και χιλιοπαινεμένε / τι ευτυχία είν' αυτή και τι μεγάλη δόξα!». Όμως, κάθε τι ωραίο (ω, ρέω) είναι καταδικασμένο να τελειώνει γρήγορα, κάποιες φορές πριν καν αρχίσει. Και μείναμε με την όρεξη...

Το σύνθημα-αποδεικτικό έμεινε σ' έναν τοίχο του κέντρου της Θεσσαλονίκης, ξεχασμένο και μελαγχολικό σαν τις βροχές που το ξεπλένουν. «Οχι στη νέα κατοχή - ψηφίζουμε Συ-ΡΙΖΑ». Πόσος κατήφορος, αδυσώπητος, άθλιος, προδοτικός κατήφορος διανύθηκε από τότε...

«Στροφή της κεφαλής αριστερά: Όλα είναι σκατά. Στροφή της κεφαλής δεξιά: Όλα είναι σκατά. Αντε να χαθούμε, παλιό-τόμαρα μιας ευτυχίας πέμπτου ή έκτου ορόφου» (Οδυσσεάς Ελύτης).

Η τόσο ταιριαστή παρέα των «αριστερών» και των ρασοφόρων (εξ ου και το «πρώτα ο θεός» παραπάνω, όταν μνημονεύτηκε το όνομα του -κατά παλαιότερη δήλωσή του- άθεου πρωθυπουργού), ανανεώνοντας τη σχέση (τις χέσει;) και τις πυκνές συννευρέσεις της πριν γίνουν βαρετές όλο στα ίδια και στα ίδια μέρη, πετάχτηκε και μέχρι τον Αη Στράτη για μια εορταστική εκδρομούλα σ' ένα φημισμένο ψαρονήσι. Τι κι αν ήταν τόπος εξορίας; Πάνε, πέρασαν αυτά.

Μετά από τους Απάτσι και τον Τζερόνιμο
έμειναν οι καπάτσοι με Ιερώνυμο.

Θα ήταν διασκεδαστικά αν δεν ήταν επιβλαβή κι οδυνηρά για την κοινωνία όλα αυτά τα δημοσιεύματα του τύπου «ο ΟΗΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για εξαφάνιση ειδών», «το τάδε παρατηρητήριο κρούει τον κώδωνα για την πείνα και τις αρρώστιες», «η δείνα ΜΚΟ κρούει τον κώδωνα για το περιβάλλον» κλπ. Ο καπιταλιστικός «παράδεισος» (λέγε με κόλαση) βρίθει φορέων και μονάδων που πληρώνονται με δισεκατομμύρια για να κρούουν τον κώδωνα! Μίσθαρνοι κωδονοκρούστες που λειτουργούν απλά ως κέντρα εμβριθών διαπιστώσεων και τίποτε περαιτέρω... Επιτροπές, ταξίδια, έρευνες, παραγγελίες (τι πίτσες ρε;), πακτωλός χρημάτων και διαπλοκές, για να λένε μερικά αυτόνοτητα (στην καλύτερη περίπτωση) ως δεκανίκι των ισχυρών και «τυράκι» στη φάκα για τους αφελείς...

«Ειλικρινά, ποιος μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορέσουμε να νικήσουμε κάνοντας μια ευχή σε κάθε χάντρα του κομπολογιού μας, με αγώνα για μικροαλλαγές, με επίκληση στα αστικά δικαιώματα, με την συλλογή υπογραφών ή με "μακρινούς περιπάτους"; Δεκαετίες συμφιλώσης, ψηφοθηρισμού, ρουτίνας, εκχυδαϊσμού του μηνύματος της επαναστατικής δέσμευσης, κάνανε να χαθεί από την προοπτική του κινήματος ένα από τα πρώτιστα σημεία της μαρξιστικής θεωρίας: Το άλμα από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό θα γίνει μέσα από την επαναστατική βία. Και μόνο έτσι» («Μια σελίδα, μια σφαίρα, μια σελίδα, μια σφαίρα»).

Σκαλίζοντας αρχεία θυμηθήκαμε ότι το 2005 έγιναν στην Κίνα 74.000 συγκρούσεις μεταξύ κινέζων χωρικών και αρχών! Ρε ούποστη μου, μιλάμε για διακόσιες τρεις συγκρούσεις τη μέρα! Οχτώμισι την ώρα! Μία κάθε εφτά λεπτά! Πού πήγαν όλα αυτά;

Αλέξη μου ο έρπης σου δεν ξαναβγήκε. Πάει!

Θα είσαι πλέον ευτυχής στο έρπειν σου. Και high.

Κοκκινοσκουφίτσα

Για την υπόθεση της «Μαρφίν» Αθώοι μετά από χρόνια ομηρίας

Ενα από τα κόλπα της Αντιτρομοκρατικής είναι τα περιβόητα... ανώνυμα τηλεφωνήματα. Κάποιοι υποτίθεται ότι τους παίρνει και τους λέει πού θα βρουν τον ένα και ποιος είναι ένοχος για το άλλο. Κι αυτοί... δεν έχουν αναγνώριση κλήσης στο τηλεφωνικό κέντρο τους και δεν μπορούν να βρουν ποιος είναι αυτός που τους τηλεφώνησε. Τέτοιες καταθέσεις έχουν γίνει από αξιωματικούς της Αντιτρομοκρατικής σε υποθέσεις οργανώσεων του αντάρτικου πόλης, στις οποίες προσπαθούν να εμπλέξουν αναρχικούς αγωνιστές. Εννοείται πως δεν υπάρχουν τηλεφωνήματα. Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο η Αντιτρομοκρατική έχει στοχοποιήσει κάποιους και για να μην φανεί ότι τους έχει υπό παρακολούθηση, σκαρώνει την ψευτιά του ανώνυμου τηλεφωνήματος.

Στην περίπτωση του αναρχικού Θεόδωρου Σίψα και του Π.Α. είχαμε μια... πρωτότυπη αλλαγή του σενάριου. Δεν είχαμε «ανώνυμο τηλεφώνημα», αλλά «ανώνυμη επιστολή», που έδινε τα ονόματά τους και

τις διευθύνσεις τους ως υπεύθυνων για τον εμπρησμό του υποκαταστήματος της «Μαρφίν» (από τον οποίο τρεις εργαζόμενοι βρήκαν τραγικό θάνατο) και τις μολότοφ στον «Ιανό». Στις αρχές Μάη του 2010 έγιναν τα γεγονότα, στα τέλη Απριλίου του 2011 έγιναν οι προσαγωγές του Θ. Σίψα και δύο συντρόφων του.

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς τι συνέβη. Στην αστυνομία ασκούσαν πιέσεις επειδή δεν έβρισκε κάποιους να τους φορτώσει τον εμπρησμό της «Μαρφίν». Αυτές οι συλλήψεις θα λειτουργούσαν και σαν αντίβαρο στις αγωγές που είχαν γίνει ενάντια στα αφεντικά της τράπεζας και τους προϊσταμένους, που όχι μόνο δεν έκλεισαν το υποκατάστημα τη συγκεκριμένη απεργιακή μέρα, αλλά κλείδωσαν τους εργαζόμενους σε ένα κτίριο-παγίδα, που δεν είχε σύστημα πυρασφάλειας ούτε έξοδο κινδύνου (σε επίπεδο αστικής δίκης, ήδη έχουν καταδικαστεί σε αποζημίωση των οικογενειών των θυμάτων). Επειδή, λοιπόν, δεν ήταν δυνατόν να βρεθούν

αυτοί που πέταξαν τις μολότοφ, επέλεξαν από τη «δεξαμενή» των αναρχικών που έχουν φακελωμένους.

Η υπόθεση φαινόταν από την αρχή ότι δεν έχει κανένα έρεισμα σε ενδείξεις. Παρά ταύτα, ασκήθηκε δίωξη και ο Θ. Σίψας με τον Π.Α., αφού υπέστησαν σύλληψη, κατ' οίκον έρευνα, διαπόμπευση από τα εξωνημένα ΜΜΕ και ομηρία που κράτησε τεσσεράμισι χρόνια, αθώωθηκαν ομόφωνα από το Μεικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας, γιατί από το υλικό της δικογραφίας και από την ακροαματική διαδικασία δεν προέκυψε το παραμικρό σε βάρος τους. Αθωωτική ήταν και η πρόταση του εισαγγελέα της έδρας.

Δεν μπορούμε, βέβαια, να πούμε «τέλος καλό, όλα καλά». Γιατί αυτή η σκευωρία ούτε η πρώτη είναι ούτε η τελευταία θα είναι. Ο κατασταλτικός μηχανισμός είναι αδίστακτος, τα αστικά ΜΜΕ είναι αδηφάγα και ο συνδυασμός αυτών των δύο οδηγούσε, οδηγεί και θα εξακολουθήσει να οδηγεί σε τέτοια φαινόμενα.

Μια υπόθεση που βρομάει

«Υπήρχε μία διερεύνηση αν θα μπορούσε ο τότε αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ να επισκεφθεί τη χώρα και διερεύνηση άλλων δυνατοτήτων σε σχέση με αγορά προϊόντων αγροτικών από τα κρατικά σούπερ μάρκετ της Βενεζουέλας εκείνο τον καιρό». Αυτή ήταν η εξήγηση που έδωσε ο Ν. Παππάς, εξηγώντας για ποιο λόγο πήγε το 2013 στη Βενεζουέλα μαζί με τον -περιβόητο πια- Αρτέμη Αρτεμίου, τον κύριο δικηγόρο-σύμβουλο καπιταλιστικών επιχειρήσεων και στέλεχος του ΑΚΕΛ. «Σίγα να μην πήγαμε στα supermarket της Βενεζουέλας για να αγοράσουμε πιπεριές και φασόλια» απάντησε ειρωνικά ο Αρτεμίου από το twitter.

Ακολούθησαν ένα «ανάγνωσμα» του συντάκτη ειδικών αποστολών των «Νέων», Γ. Παπαχρήστου, στη στήλη του, και ένα δημοσίευμα του συντάκτη ΣΥΡΙΖΑ της «ΕφΣυν», Ν. Σβέρκου, που έδιναν την ίδια είδηση, το καθένα από διαφορετική σκοπιά, εννοείται. Ο Παππάς πήγε στη Βενεζουέλα, συνοδευόμενος από τον Ηφαιστο (σήμερα της ΛΑΕ, γνωστό για τις στενές σχέσεις του με το καθεστώς Τσάβες), τον Αρτεμίου ως εκπρόσωπο των Βαρδινογιάννηδων και κάποιους εφοπλιστές για να κάνουν μπίζνες, στο πλαίσιο του προγράμματος «πετρέλαιο αντί για τρόφιμα» που προωθούσε η κυβέρνηση Μαδούρο!

Σύμφωνα με την «ΕφΣυν», οι ελληνικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις ασφυκτιούσαν επειδή ο Σαμαράς δεν τις άφηνε να κάνουν μπίζνες με τη Βενεζουέλα, ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρούνταν τότε «κυβέρνηση εν αναμονή» (sic!) και οι καπιταλιστές απευθύνθηκαν σ' αυτόν για να τους ανοίξει μπίζνες με τη Βενεζουέλα. Οι Βαρδινογιάννηδες ενδιαφέρονταν για μπίζνες, βρήκαν τον Αρ-

τεμίου που είχε «κονέ» στη Βενεζουέλα και... έγινε το ταξίδι. Τον Παππά και τον Ηφαιστο τι τους χρειάζονταν, όμως; Αφού ο Μαδούρο ήθελε να κάνει μπίζνες, αυτοί ήθελαν να κάνουν μπίζνες, γιατί να έχουν μαζί τους στελέχη της τότε αντιπολίτευσης;

Κι αν είναι έτσι, γιατί δε βγήκε ο Παππάς να το πει από την πρώτη στιγμή; Γιατί έλεγε μπουρδες στον Χατζηνικολάου, την ίδια

στιγμή που η πληροφόρηση έτρεχε σε άλλα κέντρα (Παπαχρήστου); Τέτοιες συμπεριφορές είναι καθαρά ενοχικές. Και φυσικά, η υπόθεση βρομάει... διαπλοκή. Το δεξί χέρι του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης κάνει το μεσάζοντα ανάμεσα σε καπιταλιστές και την κυβέρνηση μιας τρίτης χώρας. Για ποιο λόγο; Για να βοηθήσει στην... οικοδόμηση του

σοσιαλισμού του 21ου αιώνα; Και οι Βαρδινογιάννηδες ήθελαν μεσάζοντα τον Παππά για να κάνουν μπίζνες στη Βενεζουέλα; Μήπως ήταν οι Τσιπραιίοι που ήθελαν να γίνει η «δουλειά» και οι Βαρδινογιάννηδες δεν τους χάλασαν το χατίρι, ενώ τώρα, χολωμένοι από το «ρίξιμο» που έφαγαν στα τηλεοπτικά, σπεύδουν να βγάλουν τα άπλυτα των Τσιπροπαπάδων στη φόρα;

Τα σκυλιά αλυχτάνε γι' αυτούς που τα ταΐζουν

Ευτυχώς που πρόλαβε η «Αυγή» και διέκοψε τη συνεργασία με την Public Issue του Μαυρή. Φαντάζεστε να δημοσίευε το τελευταίο γκάλοπ της εταιρίας, που δείχνει τη ΝΔ να κατακτά άνετα αυτοδυναμία (42%) και τον ΣΥΡΙΖΑ να ακολουθεί πορεία κατρακύλας αλά ΠΑΣΟΚ (18%), τον δε Κούλη να ρίχνει νταμπλ σκορ στον Τσίπρα (42% έναντι 21% στην καταληλότητα για πρωθυπουργία); Εβδομήντα ποτάμια δε θα τους ξεπλέναν από την οργή του Μαξίμου.

Και η εταιρία, βέβαια, δεν κρατάει ούτε τα προσχήματα. Εντάξει, να δεχτούμε ότι η ΝΔ προηγείται δημοσκοπικά του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ό,τι χάνει ο ΣΥΡΙΖΑ να πηγαίνει ολόκληρο στη ΝΔ, χωρίς να κερδίζουν τίποτα τα άλλα κόμματα (8% το ΠΑΣΟΚ, 7,5% το ΚΚΕ, από 2,5% το Ποτάμι και η Ζωή, από 2% Καμμένος και Λεβέντης); Κι ο Κούλης διπλάσια καταληλότητα από τον Τσίπρα, λες και δεν είναι Μητσοτάκης, λες και δεν υπήρξε ο καλύτερος υπηρέτης των πιο σκληρών νεοφιλελεύθερων μονιωνικών μέτρων ως υπουργός των Σαμαροβενιζέλων. Ε, δεν το έχουν ρίξει στη λωτοφαγία όλοι οι έλληνες πολίτες-ψηφοφόροι.

Είναι να μην τα πάρει στο κρανίο ο Καμμένος και να μην απαντήσει με το δικό του μοναδικό τρόπο, μέσω twitter; Δείτε τη φωτογραφία και θα καταλάβετε.

Εμείς να θυμίσουμε αυτό που έχουμε πολλές φορές επισημάνει στο παρελθόν: οι δημοσκοπήσεις δεν αποτυπώνουν το κλίμα, αλλά χρησιμοποιούνται για να φτιάξουν το κλίμα. Αυτό στην Ελλάδα γίνεται με τον πιο χοντροκομμένο τρόπο (γι' αυτό και πέφτουν τόσο πολύ έξω), όμως δε συμβαίνει κάτι το ριζικά διαφορετικό στο εξωτερικό. Δείτε τι γίνεται στις ΗΠΑ, την πατρίδα αυτού του τρόπου άσκησης της αστικής πολιτικής. Όταν οι

επιτελάρχες της Κλίντον διαπίστωσαν ότι υπάρχει κίνδυνος εφρησυχασμού, που μπορεί να τον πληρώσουν στην κάλη με μεγάλη αποχή (αγαπημένη εκλογική συμπεριφορά τεράστιας μάζας αμερικανών ψηφοφόρων, που οφείλεται σε πολιτική αδιαφορία και βαρεμάρα), έβαλαν μπροστά δημοσκοπήσεις που δείχνουν τον Τραμπ να κλείνει την ψαλίδα, ακόμα και να περνάει μπροστά. Έτσι, δίνουν στην εκλογική αντιπαράθεση αμφίροπο χαρακτήρα, φιλοδοξώντας ότι πλήθη αφροαμερικανών και ισπανόφωνων θα τρέξουν να ψηφίσουν, δημιουργώντας ρεύμα υπέρ της Κλίντον στις γειτονιές τους.

Ανασχηματισμολογίας το ανάγνωσμα

Η μνημονιακή πολιτική δεν αλλάζει

«Το κυβερνητικό σχήμα που συγκροτήσαμε είναι σαφώς μικρότερο σε σχέση με κάθε προηγούμενο και περιλαμβάνει μόνο 10 υπουργεία, έναντι 18 της προηγούμενης δομής. Αποδείξαμε ότι τηρούμε τις δεσμεύσεις μας» έλεγε ο Τσίπρας στην πρώτη συνεδρίαση του πρώτου κυβερνητικού συμβουλίου των Τσιπροκαμμένων. Τα υπουργεία ήταν, βέβαια, 12 (συμπεριλαμβανόμενων των δύο «Ηρακλέων του στέμματος» Παππά και Φλαμπουράρη) και συν τον αντιπρόεδρο Δραγασάκη 13. Και δίπλα στους 13 υπουργούς είχαμε 20 αναπληρωτές υπουργούς και 6 υφυπουργούς, συνολικά 40 νοματαίους, που καθιστούσαν την πρώτη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων μία από τις πολυανθρωπότερες στην ιστορία του ελληνικού αστικού κοινοβουλευτισμού. Την ξεπερνούσαν μόνο οι συγκυβερνήσεις Παπαδήμου και Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, με 45 νοματίους η καθεμιά, αν και αυτές είχαν περισσότερους υφυπουργούς παρά υπουργούς και αναπληρωτές.

Ο Τσίπρας, όμως, ήταν αποφασισμένος να τους πάρει το ρεκόρ. Έτσι, η κυβέρνηση που έφτιαξε μετά τις δεύτερες εκλογές, έφτασε αισίως τα 46 μέλη: αντιπρόεδρος, 16 υπουργοί, 16 αναπληρωτές υπουργοί και 12 υφυπουργοί. Όμως, θέλει να ανεβάσει κι άλλο τον πήχη, για να δυσκολευτούν να του πάρουν το ρεκόρ οι επόμενοι. Έτσι, βάσει των δύο Προεδρικών Διαταγμάτων που έστειλε για έγκριση στο ΣτΕ, τα υπουργεία αυξάνονται κατά πέντε, φτάνοντας αισίως τα 21. Δεν ξέρουμε σε τι ύψη θα φτάσει η «σούμα» υπουργών, αναπληρωτών υπουργών και υφυπουργών (λογικά θα μειωθούν οι αναπληρωτές), αναλογιζόμαστε όμως ότι πρέπει να βουλευτούν οι τεράστιες πολιτικές προσωπικότητες του «σοσιαλιστικού χώρου», που κόσμησαν με την παρουσία τους το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ (Τζουμάκας, Ξενογιαννακοπούλου, Κουβέλης), οπότε δε θα εκπλαγούμε αν η «σούμα» φτάσει και πάνω από 46. Σε αριθμό υπουργείων, πάντως, θα πάρει το ρεκόρ, αν σκεφτούμε ότι οι τρικομματικές κυβερνήσεις Παπαδήμου και Σαμαρά είχαν 18 και αυτή των Τσιπροκαμμένων θα φτάσει τους 21.

Η αναφορά σε «μικρό και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα» έχει καταντήσει διαχρονικό ανέκδοτο του ελληνικού αστικού κοινοβουλευτισμού. Το μέγεθος του υπουργικού συμβουλίου καθορίζεται πάντοτε από την ανάγκη να τηρηθούν εσωκομματικές ισορροπίες και προσχωρήσεις, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις μερίδων του κεφαλαίου. Βέβαια, τα περί «μικρού και ευέλικτου

κυβερνητικού σχήματος» είναι και μια ωραία προπαγάνδα, ιδιαίτερα όταν ένα κυβερνών κόμμα βρίσκεται στα ντουζένια του και θέλει να δείξει ότι φέρνει καινοτομίες και κάνει εκσυγχρονισμούς που καμιά άλλη κυβέρνηση δεν τόλμησε να κάνει στο παρελθόν.

Έτσι και οι Τσιπραίοι, έπαιξαν μ' αυτό το ιδεολόγημα όταν σχημάτισαν την πρώτη κυβέρνηση με τους ψεκασμένους. «Αλλάζουμε την κυβερνητική δομή, φτιάχνουμε ένα πραγματικό μικρό και ευέλικτο σχήμα με 10 μόνο υπουργεία που θα προέλθουν από συγχωνεύσεις στη βάση της αποτελεσματικότητας, της λειτουργικότητας και της συνάφειας αντικειμένου», δήλωνε ο Τσίπρας στην περιβόητη αποκλειστική συνέντευξή του στο «Βήμα» στις 24 Γενάρη του 2015, παραμονή των εκλογών, όταν ο Ψυχάρης τον έχρισε πρωθυπουργό, γοητευμένος από τον εσπρέσο που του 'φτιαξε ο ίδιος ο Τσίπρας με τα χεράκια του και από την αρχοντική αταραξία της διάσημης πλέον γάτας Ιμαλαίων. Εφτιαξε πράγματι δέκα υπερυπουργεία, προκειμένου να βολέψει τους βαρόνους του τότε ΣΥΡΙΖΑ. Στη συνέχεια, όταν έβγαλε τους Λαφαζανικούς από την κυβέρνηση, άρχισε να σπάει τα υπερυπουργεία. Για παράδειγμα, ο Βαγγέλης Αποστόλου έπρεπε να χριστεί υπουργός αντί για αναπληρωτής, οπότε το ΥΑΑΤ, που είχε γίνει τμήμα του υπερυπουργείου Λαφαζάνη, ξανάγινε ανεξάρτητο υπουργείο.

Τώρα, που πρέπει να βουλευτούν περισσότεροι, καθώς το σύνθημα που επικρατεί είναι το «αρβάλα, καβάλα, αρπάξτε την κουτάλα», σπάει κι άλλο τα υπερυπουργεία, δημιουργώντας πέντε ακόμα χωριστά υπουργεία-φέουδα. Τα ΠΔ αποκάλυψαν και μερικά «κουφά», με κορυφαίο τη μεταφορά των Μεταφορών στο Ναυτιλίας. Δε θα μπορούμε, όμως, στον πειρασμό της ανασχηματισμολογίας, που αποτελεί την αγαπημένη μορφή τζόγου της αστικής δημοσιογραφίας (αν και αυτή τη φορά έχει υποχωρήσει, λόγω των εξελίξεων στο μέτωπο των τηλεοπτικών αδειών) και των υπαλλήλων στα υπουργεία και τους εποπτευόμενους οργανισμούς, που συζητούν καθημερινά επί «σίγουρων πληροφοριών» για το αν μένει ή φεύγει ο υπουργός και ποιος έρχεται στη θέση του. Για εμάς σημασία έχει η πολιτική.

Πρόκειται ν' αλλάξει, έστω και στο ελάχιστο η ακολουθούμενη πολιτική, επειδή ο ανασχηματισμός θα είναι δομικός (όπως πρώτη είπε η τιτανότεραστια Γεροβασίλη, χωρίς να πολυκαταλαβαίνει το περιεχόμενο της λέξης); Η απάντηση είναι «όχι» και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε το γιατί. Η πολιτική είναι καθορι-

σμένη από το Μνημόνιο και τους στόχους που αυτό θέτει. Και ο έλεγχος στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής ασκείται από το μηχανισμό που έχουν εγκαταστήσει οι ιμπεριαλιστές δανειστές (τρίοι-ΕWG-Eurogroup). Το αν θα είναι ο ένας ή ο άλλος συριζαίος σε υπουργικό πόστο, το αν θα υπουργοποιηθεί το τρίο Τζουμάκα-Μαριλίζας-Κουβέλη, το αν οι τάχαμοι διαφωνούντες με τις ιδιωτικοποιήσεις θ' αλλάξουν υπουργείο ή θα διωχτούν από την κυβέρνηση, το αν ο Μουζάλας θα διωχτεί και στη θέση του θα μπει καθαρόαιμος συριζαίος για να διαχειριστεί τα κονδύλια για τους πρόσφυγες, μπορεί να ενδιαφέρει τα συγκεκριμένα πρόσωπα, μπορεί να ενδιαφέρει τις φράξιες του ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να ενδιαφέρει τις ΜΚΟ που διαπλέκονται με συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα, μπορεί να ενδιαφέρει καπιταλιστές που επίσης διαπλέκονται με τα συγκεκριμένα πρόσωπα, δεν έχει όμως καμιά σημασία για τον ελληνικό λαό.

Μένει ένα τελευταίο ζήτημα που αφορά την... πρωτοτυπία της ετοιμασίας των Προεδρικών Διαταγμάτων για την αναδιάρθρωση του υπουργικού σχήματος, προτού γίνει ο ανασχηματισμός. Μιλάμε για πρωτοτυπία γιατί μέχρι τώρα οι πρωθυπουργοί πρώτα ανακοίνωναν τον ανασχηματισμό και μετά έφτιαχναν τα ΠΔ με τις αλλαγές στη δομή των υπουργείων (αν έκαναν τέτοιες αλλαγές). Γι' αυτό και είχαμε το φαινόμενο κάποιοι υπουργοί να ορκίζονται μόνοι τους, μερικές μέρες μετά την ορκωμοσία του υπόλοιπου υπουργικού συμβουλίου. Ο πρωθυπουργός ανακοίνωνε τη νέα σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου και τις τυχόν αλλαγές στη δομή των υπουργείων, μετά φτιάχνονταν τα ΠΔ με τις αλλαγές στη δομή της κυβέρνησης, πήγαιναν στο ΣτΕ για τον προβλεπόμενο έλεγχο (που σ' αυτή την περίπτωση είναι τυπικός), τα υπέγραφε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και αμέσως όρκιζε τους υπουργούς των νέων υπουργείων. Ακολουθούσαν αυτή η διαδικασία για να μη διαρρεύσουν οι αλλαγές στη δομή του υπουργικού συμβουλίου και τροφοδοτηθεί η ανασχηματισμολογία, που πάντοτε αποτελεί μπελά για τον εκάστοτε πρωθυπουργό (κινητοποιούνται φράξιες, λομπιστές και λοιπές... δημοκρατικές δυνάμεις, ασκώντας πιέσεις στον ίδιο και στο στενό πολιτικό του περιβάλλον).

Γιατί, λοιπόν, ο Τσίπρας ακολουθίσε διαφορετική τακτική, στέλνοντας τα ΠΔ στο ΣτΕ για έγκριση; Πίστευε ότι δε θα διαρρεύσουν ή τα έστειλε ακριβώς για να διαρρεύσουν και ν' αλλάξει την πολιτική ατζέντα, βάζοντας στην κορυφή της την

ανασχηματισμολογία; Τα δεδομένα λένε ότι τα ΠΔ στάλθηκαν στο ΣτΕ στις 26 και το Ε' Τμήμα του τα ενέκρινε στις 27 Οκτωβρίου. Διέρρευσαν στις 31, δηλαδή την πρώτη εργάσιμη μέρα μετά την έγκρισή τους. Σημειώστε, ακόμα, ότι στις 26 Οκτώβρη εκδόθηκε και η απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ που έκρινε το νόμο Παππά αντισυνταγματικό και ότι πρόεδρος του Ε' Τμήματος είναι ο αντιπρόεδρος του ΣτΕ Αθανάσιος Ράντος, δηλαδή ο δικαστής που οι συριζαίοι διαπόμπευσαν κυκλοφορώντας υποκλαπέντα ηλεκτρονικά μηνύματα για την προσωπική του ζωή. Μπορεί κανείς να κάνει διάφορες σκέψεις, αλλά χωρίς συγκεκριμένη πληροφόρηση (που εμείς τουλάχιστον δεν έχουμε), ελλοχεύει ο κίνδυνος της διολίσθησης στη σεναριολογία και τη συνωμοσιολογία.

Το μόνο βέβαιο είναι πως έγγραφα που πηγαινούν στο ΣτΕ (και στα άλλα δικαστήρια) δεν υπάρχει περίπτωση να μείνουν απόρρητα. Περνούν από πολλά χέρια, τα βλέπουν πολλά μάτια (δικαστών, υπαλλήλων, δικηγόρων) και η διαρροή στους δημοσιογράφους είναι σίγουρη. Κρυφά μπορούν να μείνουν μόνο αν πάνε στα χέρια ενός προσώπου, αλλά αυτό δεν ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ακόμα και η «παιδική χαρά» του Μαξίμου θα πρέπει να υπολόγιζε ότι σίγουρα θα υπάρξει διαρροή. Ίσως, λοιπόν, να υπολόγιζε στη διαρροή. Και βέβαια, δεν είχε κανένα διασταγμό να βγάλει προς τα έξω, άτυπα όπως πάντοτε, ενόχληση και αιχμές κατά Ράντου για τη διαρροή.

Έτσι όπως έχουν έρθει τα πράγματα, ο Τσίπρας πρέπει να κάνει τον ανασχηματισμό αμέσως μόλις ησυχάσει η κατάσταση με τα τηλεοπτικά. Το παρασκήνιο οργιάζει, οι φράξιες πιέζουν και το θέμα δεν μπορεί να σέρνεται για πολύ. Αν όμως κάνει ανασχηματισμό πριν από τη ρύθμιση των τηλεοπτικών (απόσυρση των ουσιαστικών διατάξεων του νόμου Παππά και εκλογή ΕΣΡ), αυτός θα πάει στράφι από άποψη προπαγάνδας. Αν βγάλουν ΕΣΡ τη Δευτέρα, θα πρέπει να περιμένουμε σχεδόν αμέσως τον ανασχηματισμό, καθώς οι Τσιπραίοι θα επιχειρήσουν «φυγή προς τα μπρος» και αλλαγή ατζέντας.

ΥΓ. Η «Κόντρα» φεύγει για το τυπογραφείο ενώ οργιάζουν οι φήμες ότι επίκειται η ανακοίνωση του ανασχηματισμού (Παρασκευή μεσημέρι). Δημοσιογραφικά αισθανόμαστε ότι κάτι χάσαμε. Πολιτικά δε χάσαμε τίποτα. Κι αυτό είναι που έχει σημασία. Τις παραπολιτικές πτυχές του ανασχηματισμού θα έχουμε την ευκαιρία να τις σχολιάσουμε στο επόμενο φύλλο.

Για δεσ ποιοι μιλάνε!

Το φιάσκο των Τσιπραίων με τις τηλεοπτικές άδειες, που πήγαν να χτίσουν δικό τους σύστημα διαπλοκής και τώρα δίνουν μάχη πολιτικής επιβίωσης, δεν μπορεί να λειτουργήσει ως άλλοθι για την αστική Δικαιοσύνη, που προσπαθεί να «ξεπλυθεί» με τη βοήθεια της πλειοψηφίας των συστημικών ΜΜΕ που τη στηρίζουν. Είναι πραγματικά εξοργιστικό το περιεχόμενο των ανακοινώσεων που εξέδωσαν η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και η Ένωση Δικαστικών Λειτουργών του ΣτΕ.

Η ΕΔΕ κατήγγειλε την κυβέρνηση ότι προσπάθησε «να εντάξει τη Δικαιοσύνη και τους λειτουργούς της στην πολιτική αντιπαράθεση», λες και όταν επικυρώνουν κάθε είδους πολιτικές επιλογές των κυβερνήσεων, θάβοντας εργατικά δικαιώματα δε συμμετέχουν στην πολιτική και κοινωνική αντιπαράθεση, αλλά κρίνουν σαν ουδέτεροι, υπεράνω τάξεων και συμφερόντων κριτές. «Κατηγορήθηκε το Ανώτατο Δικαστήριο για τις αποφάσεις του στα μνημόνια, το “κούρεμα” των ομολόγων, τη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, σαν να είναι αυτό που νομοθετεί και όχι οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις που επέβαλαν τα δυσβάσταχτα για την κοινωνία μέτρα» αναφέρει η ίδια ανακοίνωση. Οντως, οι κυβερνήσεις νομοθετούν, μέσω των πλειοψηφιών στη Βουλή, όμως το ΣτΕ και τ' άλλα αστικά δικαστήρια δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να επικυρώνουν τα αντιλαϊκά νομοθετήματα των κυβερνήσεων. Δεν είδαμε να δείξουν καμιά ευαισθησία, όπως έδειξαν στην περίπτωση των τηλεοπτικών αδειών.

Το ότι κόπηκαν σχεδόν στα δύο, σε ένα ζήτημα που από νομική άποψη είναι καθαρό, δείχνει τη συμμετοχή τους στην πολιτική **και οικονομική** αντιπαράθεση ανάμεσα στις αστικές δυνάμεις. Κάτι λιγότερο από τους μισούς επέλεξαν να στηρίξουν τους ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ και τα νέα τηλεοπτικά τζάκια που στοιχίζονταν πίσω τους, ενώ οι περισσότεροι (ελάχιστα πάνω από τους μισούς, όμως) επέλεξαν να ταχθούν με τους παλιούς βαρόνους και τα κόμματα της αντιπολίτευσης που τους στήριζαν. Τι έπαιξε ρόλο σ' αυτό το διχασμό; Οχι μόνο το «λόμπινγκ» που έκαναν οι άνθρωποι της κάθε πλευράς (το «λόμπινγκ» είναι μια εξαιρετικά βρόμικη υπόθεση, που διεξάγεται εξ ολοκλήρου στο παρασκήνιο), αλλά και οι προσωπικές φιλοδοξίες. Γιατί καθένας από τους μεγαλόσχηνους δικαστές έχει και μια καριέρα να φροντίσει.

Ας πάψουν, λοιπόν, να προκαλούν και τη νοημοσύνη μας και τα νεύρα μας οι δικαστές. Η Δικαιοσύνη δεν είναι ανεξάρτητη και οι συνταγματικοί κανόνες δεν είναι γρανιτένιοι για τους θεράποντές της. Αυτοί οι κανόνες είναι από λάστιχο. Και η Δικαιοσύνη δεν είναι τυφλή, αλλά φοράει ταξικά γυαλιά. Αστικά για την ακρίβεια.

Οι Τσιπραίοι, βέβαια, «δε δικαιούνται για να ομιλούν». Προκαλούν εξίσου -αν όχι περισσότερο- όταν «θυμούνται» ξαφνικά ότι το ΣτΕ στήριξε όλα τα Μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους. Γιατί αυτοί τι έκαναν; Δεν στηρίζουν τα Μνημόνια, τους αντιλαϊκούς και αντεργατικούς τους νόμους, προσθέτοντας μάλιστα τους νόμους ενός τρίτου Μνημονίου σ' αυτούς των δύο προηγούμενων; Είναι προφανέστατο ότι έχασαν την ψυχραιμία τους, καθώς η πλειοψηφία της Ολομέλειας του ΣτΕ επέλεξε το αντίπαλο στρατόπεδο, όμως δεν κατάφεραν να πείσουν κανέναν με τις ψευτιές τους. Άλλωστε, μόλις τους πέρασαν λίγο τα νεύρα, άρχισαν τις κωλοτούμπες και τα πλάγια πηδηματάκια, σε μια προσπάθεια να βγουν απ' αυτή την ιστορία με τις μικρότερες πολιτικές απώλειες.

Η αστική Δικαιοσύνη είναι ένας μηχανισμός καταστολής. Ενας μηχανισμός εφαρμογής του Δικαίου της αστικής τάξης. Όταν έχει να αντιμετωπίσει υποθέσεις με καθαρά ταξικό περιεχόμενο, το έργο της είναι εύκολο. Γνωρίζουμε όλοι την ευκολία με την οποία κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές οι απεργίες των εργαζόμενων. Γνωρίζουμε τη μοναδική ευκολία με την οποία πέφτουν εξοντωτικές καταδίκες επί αγωνιστών του αντάρτικου Παππά και εκλογή ΕΣΡ), αυτός θα πάει στράφι από άποψη προπαγάνδας. Αν βγάλουν ΕΣΡ τη Δευτέρα, θα πρέπει να περιμένουμε σχεδόν αμέσως τον ανασχηματισμό, καθώς οι Τσιπραίοι θα επιχειρήσουν «φυγή προς τα μπρος» και αλλαγή ατζέντας.

Τα πράγματα δυσκολεύουν για την αστική Δικαιοσύνη όταν καλείται να κρίνει σε υποθέσεις που διχάζουν το αστικό στρατόπεδο. Σ' αυτές συγκρούονται οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα και τα αστικά δικαστήρια διχάζονται. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση των τηλεοπτικών αδειών. Η πλειοψηφία της Ολομέλειας του ΣτΕ επέλεξε τελικά το μέτωπο καναλαρχών-αντιπολίτευσης.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μάης 2002. Η τότε διοίκηση της Γουίμπλεντον (ιστορική αγγλική ομάδα με συμμετοχές στην Πρέμιερ Λιγκ και φιναλίστ του κυπέλλου Αγγλίας), για να αντιμετωπίσει την άσχημη οικονομική κατάσταση της ομάδας και το σοβαρό γηπεδικό πρόβλημα (το γήπεδο που έπαιζε από το 1912 ήταν παλιό, μικρό, κακοφτιαγμένο και δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της αγγλικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας) αποφασίζει να μεταφέρει την ομάδα στην κωμόπολη του Μίλτον Κέινς (σε απόσταση 90 χιλιομέτρων) και να αλλάξει το όνομά της σε Μίλτον Κέινς Ντονς.

Η συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών δεν αποδέχτηκε την απόφαση της διοίκησης για «εξαφάνιση» της αγαπημένης τους ομάδας. Αποφασισαν λοιπόν να κρατήσουν «ζωντανή» την ομάδα της καρδιάς τους, μαζεύτηκαν, έφτιαξαν το καταστατικό ίδρυσης της AFC Wimbledon (προβλέπει ρητά ότι το club δεν μπορεί να πωληθεί σε κανέναν, εκτός από ποσοστό 25% των μετοχών, ενώ το 75% θα παραμένει πάντοτε στους οπαδούς ώστε αυτοί να μπορούν να αποφασίζουν για τα θέματα της ομάδας), δημιούργησαν το πρώτο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας και ξεκίνησαν την πορεία τους από την ένατη και τελευταία ερασιτεχνική κατηγορία.

Εκαναν έρανο μεταξύ τους, πήραν τραπεζικό δάνειο για να αγοράσουν ένα μικρό γήπεδο 5.000 θέσεων (οι μισές χωρίς καθίσματα), μάζεψαν τους πιτσιρικάδες από τις ακαδημίες της πρώην ομάδας τους και ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές και δήλωσαν συμμετοχή στο πρωτάθλημα. Δεκατέσσερα χρόνια αργότερα, η αυθεντική Γουίμπλεντον ανεβαίνει στην επαγγελματική Λιγκ 1 (δύο κατηγορίες πριν την Πρέμιερ Λιγκ), συναντά την Μίλτον Κέινς Ντονς, που έχει υποβιβαστεί από την Τσάμπιονσιπ, και την προσπερνά στη βαθμολογία (μετά από 15 αγωνιστικές έχει 23 βαθμούς έναντι 16 της αντιπάλου της). Το όνειρο γίνεται πραγματικότητα, αφού η αυθεντική Γουίμπλεντον έχει ένα αξιόλογο ρόστερ, με νεαρούς παίκτες που προσελκύουν το ενδιαφέρον των μεγάλων αγγλικών ομάδων, και βρίσκεται ένα βήμα πριν την ανέγερση του νέου της γηπέδου (χωρητικότητας 11.000 θέσεων που μπορεί να μετατραπούν σε 20.000) στην παραδοσιακή γειτονιά της ομάδας, όπου ήταν η φυσική της έδρα.

Έχουν ήδη βρεθεί οι χορηγοί και οι τράπεζες που θα καλύψουν το κόστος κατασκευής του και πριν από μερικές μέρες η διοίκηση της ομάδας έπεισε το δημοτικό συμβούλιο και πήρε την έγκρισή του, παρουσιάζοντας ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το γήπεδο με πολλαπλά οφέλη και για την περιοχή και τους κατοίκους της (η σύγκριση με την Αγία-Σοφία του Γατούλη μόνο θλίψη και οργή μπορεί να προκαλέσει).

Η ιστορία της αυθεντικής Γουίμπλεντον, που δεν βγαίνει έξω από τα όρια του καπιταλισμού, από κάθε άποψη, εξηγεί για μια ακόμη φορά γιατί το ποδόσφαιρο αποτελεί τον «βασίλειό» των αθλημάτων και προβάλλει την άλλη όψη του ποδοσφαίρου, που έχει χαθεί στην εποχή της ακραίας επαγγελματικοποίησης του.

Ενας αξιολύπητος Νενέκος

Μια νέα σελίδα για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο ξεκινάει να γράφεται μετά την ανακοίνωση της «Επιτροπής Εξομάλυνσης», υπό τον επιτετραμμένο των ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ Κωστάκη Κουτσοκούμνη. Στα μέλη της επιτροπής, σύμφωνα με τις δηλώσεις Κουτσοκούμνη, δίνεται αρχικά χρονικός ορίζοντας μέχρι τις 31 Μάη του 2017 για να ολοκληρώσουν το έργο που τους έχει ανατεθεί, με δυνατότητα παράτασης της θητείας τους, αν αυτό κριθεί σκόπιμο από τις ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ. Έργο της Επιτροπής είναι να δρομολογήσει τις αναγκαίες διαδικασίες για να βγει από το σημερινό τέλμα το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, με πρώτη προτεραιότητα τις αλλαγές στο κανονιστικό και το νομοθετικό πλαίσιο, προκειμένου να επιτευχθεί η απόρροια λειτουργία της ΕΠΟ.

Πριν ξεκινήσουμε το σχολιασμό μας για τη σύνθεση και το έργο της επιτροπής, θα πρέπει να σημειώσουμε την επιβεβαίωση της στήλης -διά στόματος Κουτσοκούμνη- στην εκτίμηση για το λόγο παρέμβασης των διεθνών ομοσπονδιών στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Σε ερώτηση σχετικά με το χρόνο και το λόγο για τον οποίο παρενέβη η ΦΙΦΑ, η απάντησή του ήταν: «Ο λόγος που έγινε τώρα είναι ότι η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου επενέβαινε ξεκάθαρα στο αυτοδιοίκητο. Πήρε απόφαση για το πώς θα διεξάγονται οι εκλογές. Ενα θέμα που πρέπει να είναι πάντα μακριά από νομοθετικές παρεμβάσεις».

Οι οπαδοί της ερασιτεχνικής ποδοσφαιρικής ομάδας του Παρισιού Menilmontant Football Club 1871 εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στον λιβανέζο κομμουνιστή Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά, που βρίσκεται εδώ και 32 χρόνια στις γαλλικές φυλακές, επειδή αρνείται να αποκηρύξει τις ιδέες του, και απαιτούν την άμεση αποφυλάκισή του. Η στήλη στέλνει αγωνιστικούς χαιρετισμούς στους οπαδούς της MFC 1871 και συντάσσεται στο πλευρό τους στον αγώνα για την απελευθέρωση του συντρόφου Αμπνταλά.

ΥΓ. Το 1871 υποθέτουμε ότι παραπέμπει στην Κομμούνα του Παρισιού.

Ξεκάθαρα, λοιπόν, η διασφάλιση του αυτοδιοίκητου και η απόλυτη εξουσία στα δρώμενα του ποδοσφαίρου είναι το μοναδικό μέλημα για ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ, που είναι πρόθυμες να ανεχθούν τις επιλογές του οποιουδήποτε Γκιρτζίκη και της παρέας του και τα πεπραγμένα κάθε ποδοσφαιρικής «παράγκας», δεν ανέχονται όμως ούτε για μια στιγμή την παραμικρή αμφισβήτηση της απόλυτης εξουσίας τους επί των ποδοσφαιρικών «υπηκόων» τους.

Όσον αφορά την επιτροπή και τα μέλη που την απαρτίζουν, είναι φανερό από την έντονη παρουσία των δικηγόρων (οι οποίοι, σύμφωνα με το ρεπορτάζ, έχουν καλές σχέσεις με τον υφυπουργό Αθλητισμού Σταύρο Κοντονή), ότι θα δρομολογηθούν άμεσα οι νομοθετικές ρυθμίσεις που αξιώνουν οι διεθνείς ομοσπονδίες και τις οποίες -όπως όλα δείχνουν- έχει αποδεχτεί ο Κοντονής. Ενα δεύτερο σημείο που πρέπει να τονιστεί και το οποίο αποδεικνύει ότι υπάρχει κομπρεμί ανάμεσα σε Κοντονή και ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ, είναι η πρόσληψη από τη ΦΙΦΑ του μέχρι πρότινος διευθυντή του γραφείου του Κοντονή, Ιάκωβου Φιλιππούση, που αναλαμβάνει ως «σύμβουλος διοίκησης και επικοινωνίας» που θα αναφέρεται σε ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ. Ο Φιλιππούσης επί της ουσίας θα είναι αυτός που θα κινεί τα νήματα και θα δρομολογεί τις εξελίξεις.

Το τρίτο που αξίζει να σχολιαστούμε είναι ότι στην επιτροπή δεν υπάρχουν άτομα από την πλευρά της ΕΠΟ (είτε της

διοίκησης Γκιρτζίκη είτε της αντιπολίτευσης Γραμμένου), με μοναδική εξαίρεση την παρουσία του Πανσανία Παπανικολάου, ο οποίος διατηρεί τη θέση του εκτελεστικού γραμματέα αλλά με σαφώς ψαλιδισμένες αρμοδιότητες. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι οι διεθνείς ομοσπονδίες και ο Κοντονής δεν έχουν εμπιστοσύνη στους «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού ποδοσφαίρου και γι' αυτό θα δρομολογήσουν τις εξελίξεις χωρίς τη συμμετοχή τους.

Όσον αφορά τα πρακτικά καθήκοντα της Επιτροπής, στους πρώτους στόχους της είναι η λειτουργία και ο ρόλος της διαιτησίας και ο έλεγχος των οικονομικών της ΕΠΟ. Ηδη η Επιτροπή πήρε τις πρώτες αποφάσεις της, ορίζοντας τον Γιώργο Μπίκα στη θέση του προέδρου της ΚΕΔ και καταργώντας το ισπανικό μοντέλο για τον ορισμό των διαιτητών, ενώ αναμένονται σημαντικές αλλαγές στον πίνακα διαιτητών. Στον οικονομικό τομέα, τα μέλη της επιτροπής θα κλείσουν τη μέχρι σήμερα οικονομική χρήση της ΕΠΟ και στη συνέχεια ορκωτοί λογιστές θα κάνουν έλεγχο στο ταμείο της Ομοσπονδίας. Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για να πείσουμε ότι οι πρώτες αποφάσεις της Επιτροπής έχουν καθαρά επικοινωνιακό χαρακτήρα και στοχεύουν να πείσουν ότι κάτι καινούργιο ξεκινάει στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Εν κατακλείδι, η παρέμβαση ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ έχει στόχο τη διασφάλιση του αυτοδιοίκητου (του δικού τους ελέγχου, δηλαδή) και όχι την εξυγίανση του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Οι διεθνείς ομοσπονδίες, λειτουργώντας με τον τσαμπουκά του αποικιοκράτη που επιβάλλει τους όρους του στους ιθαγενείς, οι οποίοι τσακώνονται θέτοντας σε κίνδυνο τα συμφέροντά του, δρομολόγησαν τις εξελίξεις που διασφαλίζουν την απόλυτη κυριαρχία τους. Σε αυτή την επίδειξη δύναμης, ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ έχουν στο πλευρό τους τον Κοντονή, ο οποίος τους προσφέρει γην και ύδωρ, προκειμένου να παρουσιάσει τον εαυτό του σαν τον μεγάλο «εξυγιαντή» του ελληνικού ποδοσφαίρου, όμως τελικά θα καταγραφεί στην ιστορία ως προσκυνημένος και Νενέκος.

Κος Πάπιας
 papias@ekseggersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΕΝ ΛΟΥΟΥΤΣ

Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ

Πρόκειται για την τελευταία ταινία του διάσημου βρετανού σκηνοθέτη, που κέρδισε το Χρυσό Φοίνικα στο τελευταίο Φεστιβάλ των Καννών. Ο Λόουτς, όπως κάνει τόσα χρόνια τώρα, γυρίζει μια κοινωνική διαμαρτυρία. Ο πρωταγωνιστής του, ο Ντάνιελ Μπλέικ, είναι ένας ξυλουργός από το Νιούκαστλ, που παθαίνει ένα καρδιακό επεισόδιο κι ο γιατρός του απαγορεύει να επιστρέψει στη δουλειά. Για πρώτη φορά στη ζωή του, ο Ντάνιελ έχει ανάγκη το κράτος για

να επιβιώσει. Και τότε ξεκινά ένας τεράστιος γραφειοκρατικός Γολγοθάς, καθώς ο Ντάνιελ παραπέμπεται από υπηρεσία σε υπηρεσία, τρέχοντας να καλύψει απίστευτες απαιτήσεις. Κάπου εκεί γνωρίζει μια ανύπαντρη μητέρα δυο παιδιών, την Κέιτι, με την οποία θα δημιουργήσουν μια άτυπη οικογένεια.

Ο Κεν Λόουτς μαζί με τον μόνιμο συνεργάτη του στο σενάριο Πολ Λάβερτι κάνουν το σινεμά που γνωρίζουν καλά. Πολιτική και κοινωνική καταγγελία, με έντονο χιούμορ, που ενίοτε καταλήγει στο απλοϊκό και το προβλέψιμο.

PANTOY ΖΟΥΝΤΕ

Αφερим

Ενα ιδιότυπο γουέστερν μας έρχεται από τη Ρουμανία. Στην τρίτη του δουλειά, ο Ζούντε επιλέγει να μας μεταφέρει στη Βλαχία του 1835. Ενας αστυνομικός και ο γιος του αλωνίζουν τη ρουμανική ύπαιθρο, προκειμένου να βρουν έναν τσιγγάνο σκλάβο που κατηγορείται για αποπλάνηση της γυναίκας του τοπικού άρχοντα. Στη διαδρομή συναντούν ανθρώπους διαφορετικών εθνικοτήτων και θρησκειών, Τούρκους και Ρώσους, Ρουμάνους και Ούγγρους, χριστιανούς και εβραίους, οι οποίοι -όλοι τους- κουβαλούν στερεότυπα και προκαταλήψεις για τους άλλους. Σε όλη τη διαδικασία, ο πατέρας δε χάνει

ευκαιρία να κάνει μαθήματα ζωής στο γιο του, βγαλμένα από τη λαϊκή σοφία, που αντικατοπτρίζει όλες τις αντιθέσεις... Κι όταν τελικά βρίσκουν τον κατηγορούμενο, τίποτα δεν ξεκαθαρίζεται.

Ο Ζούντε, μέσα από μια ιδιαίτερα στιλιζαρισμένη γραφή (ασπρόμαυρη φόρμα που παραπέμπει σε γουέστερν), προσπαθεί να κοιτάξει στο παρελθόν των Βαλκανίων και να βρει απαντήσεις για την σημερινή κατάσταση. Η ταινία αυτή του χάρισε μια Αργυρή Αρκτο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ του Βερολίνου.

ΜΠΑΜΠΑΚ ΑΝΒΑΡΙ

Στη σκιά του φόβου

Οιρανός Ανβάρι γυρίζει την πρώτη ιρανική ταινία τρόμου, που τελικά είναι πολλά περισσότερα από μια ακόμα ταινία τρόμου. Ο Ανβάρι τοποθετεί την ιστορία του στην Τεχεράνη, το 1988, λίγο μετά το τέλος του πολέμου με το Ιράκ. Η νίκη έχει δυναμώσει τους φανατικούς μουσουλμάνους. Η πρωταγωνίστριά του, η Σιντέχ, ακτιβίστρια,

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Οι προσβολές απαντώνται.

**Και τώρα οι δυο μας,
Ηλέχτρα.
Εμείς οι δυο
Κλεισμένοι εδώ,
Να η ζωή κι ο κόσμος.
Σε λεν Ηλέχτρα,
Με λεν Καθρέφτη.
Εσύ 'σαι φως**

**Κι εγώ σκοτάδι
Και σε σβήνω.
Εσύ 'σαι θάρος
Κι εγώ 'μαι φόβος.
Εσύ 'σαι ελπίδα
Κι εγώ 'μαι αγκούσα
Και σε δαγκώνω.
(Β. Ρώτας
ποίημα για την Ηλ. Αποστόλου)**

Ριχάρδος ο Τερντοκάρδος

► Συνελήφθη στην Αϊόβα ύποπτος για δολοφονίες αστυνομικών. Η αντίθετη περίπτωση (και όταν ακόμα είναι γνωστοί οι δολοφόνοι-μπάτσοι) δεν προβλέπεται...

► Απλά ρωτάμε: τι ακριβώς είναι αυτή η «κήρυξη και προετοιμασία απεργιακής κινητοποίησης για τις 24 Νοέμβρη» που ευαγγελίζεται το ΠΑΜΕ; Μία ακόμα κατά τα ειωθότα...

► Τελικά, ΚΑΙ η Κίνα είναι σοσιαλιστική, όπως ΚΑΙ το Βιετνάμ... Τι γιατί και πώς; Περισσότες speaking (συμμετοχή του στην «18η Διεθνή Συνάντηση Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων» στο Βιετνάμ). Οι... ξινίλες από τις «πρωτοβουλίες» του «Κ» Κ Κίνας και αυτού του Βιετνάμ ξεχάστηκαν...

► «"Μαγειρεύουν" περικοπές στα κοινωνικά επιδόματα» (ο τίτλος από www.tanea.gr/news/economy/article/5402928). Το ζήτημα είναι τι (δεν) λένε οι Ψυχαράιοι (που θέλουν να το παίξουν και φιλολαϊκοί).

► Εσείς τι διαλέγετε: περίπατο με το ΠΑΜΕ ή με τη ΓΣΕΕ;

► Ουλαλούμ.

► Ανασχηματισμός. Και λοιπόν, τι;

► Βοτανικός: τα φιδάκια εκκολάφθηκαν.

► Νέες συντάξεις χηρείας (με σφραγίδα ΣΑΝΕΛ): 150 ευρώ (ολόκληρα...).

► Από τα ανέκδοτα που κυκλοφορούν: προμήθεια πετρελαίου θέρμανσης.

► Ευτυχώς που είναι σε καλό

δρόμο το Κυπριακό...

► Τι πίνει; «Αριστερή διακυβέρνηση και καθημερινότητα» - Κ. Πουλάκης, www.avgi.gr, 30/10/2016.

► Μα τον «φίλο Ολάντ»; («Καλπάζουν οι προσωπικές φιλοδοξίες των Γάλλων σοσιαλιστών...» - Ε. Τσερεζόλε, www.avgi.gr, 30/10/2016).

► «Τάξη στο τηλεοπτικό πεδίο» σαλπίζει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (www.kathimerini.gr/881774/opinion/epikairothta/politikh/o-dromos-einai-anoiktos). Ο διαγ(κ)ωνισμός των καπιταλιστών παραδιάρκεσε.

► Χολή για το (επαναστατικό) ΚΚΕ, το ΕΑΜ και τον ΕΛΑΣ, αλλά και υπέρ της αναθεώρησης της ιστορίας της περιόδου 1940-1949, ο Στ. Κασιμάτης (www.kathimerini.gr/881772/opinion/epikairothta/politikh/aristera-toy-misoys-dejia-ths-akinhsias).

► «Σεβασμός στη μνήμη του Μεταξά» - Τάκης Θεοδωρόπουλος (www.kathimerini.gr, 2/11/2016). Κι η κοπριά στα λάχανα...

► Γιούχα στον Κατρούγκαλο σε συνέδριο του ΙΚΑ. Φτάνει αυτό;

► Η ευφορία της εφορίας στον καπιταλιστικό κόσμο.

► Η «κόκκινη μηλιά» του Κοτζιά φτάνει μέχρι την Ινδία. Ξέχασε την Κίνα...

► Το κρύο βγήκε παγανιά.

► Πάνω, λοιπόν, από 60.000 οι συντάξεις του ΙΚΑ που εκκρεμούν. Γενναίο βήμα στην -προς τα κάτω- ισότητα...

► Τι άλλο από «έμφαση στην πράσινη οικονομία και κούρεμα

χρέους» θα πρότεινε το (αμαρτωλό) WWF Ελλάς; Πρασινό, πράσιν' αλόγα και πράσιν' αλόγα...

► Μπάτσοι-στελέχη και μπάτσοι απλοί σε μαφιόζικο κύκλωμα: η αστυνομία πάντα κοντά στον πολίτη...

► Ο Αλέκος Φραπεδιάρης «διαβεβαίωσε τους εργαζομένους (σ.σ. των Φωσφορικών Λιπασμάτων Καβάλας) ότι θα αναπτύξει πρωτοβουλία προβαίνοντας σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες». Και, όπως είναι γνωστό, ο λόγος του κυρ-Αλέκου, λίρα εκατό...

► «Ψαλιδίζονται τα αναδρομικά των δικαστικών» - Ε, τι, πρέπει να συγκινηθούμε, δηλαδή;

► Κι όχι αυταπάτες προπαντός. Το πολύ πολύ να τους εκλάβεις σα δυο θαμπούς Προβολείς μες στην ομίχλη Σαν ένα δελτάριο σε φίλους που λείπουν

Με τη μοναδική λέξη: ζω «Γιατί» όπως πολύ σωστά είπε κάποτε κι ο φίλος μου ο Τίτος, «κανένας στίχος σήμερα δεν κινητοποιεί τις μάζες Κανένας στίχος σήμερα δεν ανατρέπει καθεστώτα». Εστώ. Ανάπηρος, δείξε τα χέρια σου. Κρίνε για να κριθείς. (Μανόλης Αναγνωστάκης, «Επίλογος»)

► Και ο λαός βουκόλος;

► «Λιώστε τον!» ήταν η διαταγή του μπάτσου στον οδηγό μηχανήματος συνθλιβής απορριμμάτων όταν είδε τον Μουχσίν Φικρί να σκαρφαλώνει για να πά-

ρει πίσω τα (κατασχεμένα) ψάδια του (Μαρόκο -2016 και βλέπουμε-, www.morningstaronline.co.uk/a-3cd7-Morocco-fish-sellers-grind-him-death-11-face-charges#WBanUC2LTcs).

► Λίγες (:) οι μέρες του Τζ. Ζούμα στην προεδρία της Ν. Αφρικής.

► Βλίτυξ (=βδέλλα) η αστική τάξη στο σβέρκο των εργατών.

► Rock 'n' roll is here to stay.

► Γεφυρίς τούτη η συγκυβέρνηση.

► «Το ημερολόγιό μου αρχίζει την 4η Αυγούστου 1914. Από εκείνη την ημέρα το βαρόμετρο ανέβηκε: 13 εκατομμύρια νεκροί, 11 εκατομμύρια ανάπηροι, 50 εκατ. στρατιώτες στα πεδία των μαχών, 6 δισεκατομμύρια όπλα, 50 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα αερίων. Τι περιθώρια αφήνουν όλα αυτά στην "ανάπτυξη του ατόμου"; Μέσα σε τέτοιες συνθήκες κανείς δεν μπορεί να αναπτυχθεί "ατομικά". Άλλο είναι αυτό που τον ωρμάζει. Ο εικοσάχρονος ήρθε αντιμέτωπος με τον Πόλεμο. Μοίρα. Έκανε κάθε άλλο δάσκαλο περριτό. Καλοκαίρι. Μόναχο. 1914. Βρισκόμουν ως άμισθος μαθητευόμενος στο Χοφτεάτερ και σπούδαζα φιλοσοφία, γερμανικά και ιστορία της τέχνης στο πανεπιστήμιο. Το Χοφτεάτερ δίδασκε κυρίως κλασσικό δράμα με λίγο από Βίλντενμπρουχ, Άνστενγκρούμπερ κ.λ.π. Θεωρούσε τον Ίψεν, το Kater Lampe του Ρόζενοφ τολμηρά προοδευτικό. Δύο τάσεις επικρατούσαν» (Ερβιν Πισκάτορ, «Το πολιτικό θέατρο»).

Βασίλης

Ο Αθανίτης θέλησε να κάνει μια ταινία για τους αόρατους ανθρώπους, για τους ανθρώπους φαντάσματα που προσπαθούν αθόρυβα να επιβιώσουν. Καλών προθέσεων κοινωνικό δράμα από τον σκηνοθέτη των ταινιών «Αντίο Βερολίνο», «Καμιά Συμπάθεια για το Διάβολο», «Τρεις Μέρες Ευτυχίας».

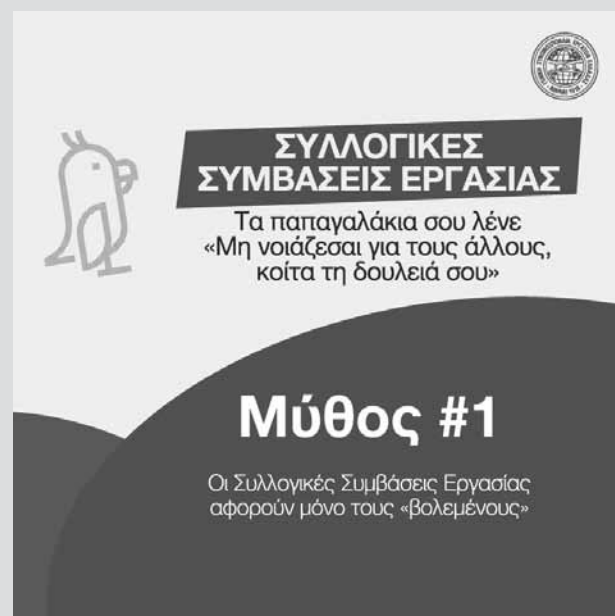
Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Brexit: Μήπως τελικά υπάρχει ζωή έξω από την ΕΕ και μάλιστα καλύτερη;**

Το ευμεγέθες πανό είναι κρεμασμένο σε παράδρομο της εθνικής οδού, στα όρια Μεταμόρφωσης - Ν. Φιλαδέλφειας. Είναι ανυπόγραφο, οπότε δεν μπορούμε να το αποδώσουμε σε κάποια οργάνωση ή συλλογικότητα, όμως το περιεχόμενό του αποδίδει με πιστότητα μια από τις πολιτικές πλάνες που ταλανίζουν το αντιμνημονιακό κίνημα τα τελευταία χρόνια. Την αποχώρηση από την ΕΕ (καμιά φορά το αίτημα «μινιμάρεται» περισσότερο: αποχώρηση από το ευρώ - επιστροφή στη δραχμή), σε συνθήκες καπιταλισμού. Άλλοι μένουν εκεί (θεωρούν την επιστροφή σ' έναν καπιταλισμό με εθνικό νόμισμα, πανάκεια για όλα τα δεινά της κρίσης), αλλά το επενδύουν με επαναστατικό βερμπαλισμό, κάνοντας λόγο για μεταβατικό σύνθημα-αίτημα. Τα μεταβατικά συνθήματα, όμως, όπως μας διδάσκει η θεωρία και η ιστορική εμπειρία, όταν διατυπώνονται σε συνθήκες που δεν υπάρχει αυτό που ονομάζουμε **επαναστατική κατάσταση**, μετατρέπονται στο αντίθετό τους. Γίνονται συνθήματα ρεφορμιστικής ενσωμάτωσης των εργαζόμενων μαζών στη λογική διαχείρισης του καπιταλισμού. Κάποιοι από τους φορείς αυτής της πολιτικής πλάνης «αρπάχτηκαν» ακόμα και από το Brexit, αναζητώντας τη δικαίωσή τους στην ψήφο της πλειοψηφίας των Βρετανών. Μια ψήφο που είχε στη βάση της όχι κάποια -ρεφορμιστική έστω- εργατική πολιτική, αλλά μια ρατσιστική, ξενοφοβική πολιτική, επεξεργασμένη από τα πιο αντιδραστικά τμήματα του βρετανικού ιμπεριαλιστικού πολιτικού συστήματος.

◆ «Νέα ενημερωτική καμπάνια στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ξεκίνησε από χθες το βράδυ η ΓΣΕΕ, ενόψει της 2ης αξιολόγησης η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε ανατροπή σημαντικών εργασιακών δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Με κεντρικό σύνθημα "Σπάμε τους Μύθους" αποκαλύπτουμε τι σημαίνει πρακτικά για τους εργαζόμενους μια περαιτέρω απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, ενώ παράλληλα απαντάμε με επιχειρήματα στα κάθε είδους "παπαγαλάκια" τα οποία προσπαθούν... να "θολώσουν τα νερά"». Δε θα μπορούσε να λείψει η αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία από τα λεγόμενα social media. Και μη μας ρωτήσετε, θυμωμένοι, αν απορρίπτουμε την προπαγάνδα και τη ζύμωση από το twitter και το facebook. Δεν απορρίπτουμε τίποτα, όταν αυτό εντάσσεται σε μια κατεύθυνση ενημέρωσης και οργάνωσης με σκοπό τον αγώνα και δεν αποτελεί μέσο αποξένωσης και αποστασιοποίησης των εργαζόμενων, οι οποίοι πληροφορούνται απλώς κάποια πράγματα μέσω της οθόνης του υπολογιστή τους, όντας απομονωμένα άτομα, που άγονται και φέρονται από τον κάθε πουλημένο αστογραφειοκράτη συνδικαλιστή. Αμφιβάλλει κανείς ότι τέτοιες χρυσοπληρωμένες καμπάνιες από τη ΓΣΕΕ αυτή τη λογική θέλουν να προωθήσουν;

Επρεπε να δημοσιοποιηθεί η Εκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (ΓΠΚΒ) για το τρίτο τρίμηνο του 2016, για να πληροφορηθούμε ότι στο Eurogroup του περασμένου Ιούνη κατατέθηκε με όλες τις επισημότητες έκθεση της τρόικας/κουαρτέτου για τα εργασιακά, με τίτλο «Background Note, Select Labor Market Reforms in Greece: Rationale and Future Considerations» («Ενημερωτικό Σημείωμα, Επιλεγμένες Μεταρρυθμίσεις στην Αγορά Εργασίας της Ελλάδας; Σκεπτικό και Μελλοντι-

Επίσημο έγγραφο του Eurogroup αποκαλύπτει

Περισσότερη κινεζοποίηση απαιτεί το κεφάλαιο

κές Εκτιμήσεις»).

Περιττεύει να πούμε ότι επί πεντάμηνο η κυβέρνηση δεν έχει πει λέξη για την ύπαρξη αυτού του κειμένου, επί τη βάση του οποίου γίνονται οι διαπραγματεύσεις με την τρόικα. Θυμίζουμε ότι τα εργασιακά βρίσκονται στην κορωνίδα των θεμάτων της λεγόμενης δεύτερης αξιολόγησης, ενώ ο Κατρούγκαλος επιμένει στο ίδιο αηδιαστικό παραμύθι περί επαναφοράς του πλαισίου των συλλογικών συμβάσεων. Το παραμύθι αυτό επαναλαμβάνει και ο Τσίπρας σε κάθε ευκαιρία (τελευταία φορά που τον ακούσαμε ήταν στο πρόσφατο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ).

Ας δούμε, όμως, τι περιλαμβάνει το έγγραφο που κατατέθηκε στο Eurogroup, όπως το παρουσιάζει στην έκθεσή του το ΓΠΚΒ (οι εμφάσεις είναι δικές μας):

«Η έκθεση των θεσμών προς την κυβέρνηση μετά την πρώτη αξιολόγηση για τη μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας, αναφέρεται στα εξής ζητήματα:

◆ Οι θεσμοί υποστηρίζουν την **επέκταση του πεδίου των επιχειρησιακών συμβάσεων** (μισθοί και απασχόληση) διότι βοηθούν τις επιχειρήσεις να προσαρμοστούν σε περιόδους οικονομικής δυσχέρειας ή προσαρμογής. Η μεταρρύθμιση των συλλογικών διαπραγματεύσεων συμβάλλει σύμφωνα με τους θεσμούς, στην **ευελιξία των επιχειρήσεων προκειμένου να προσαρμόσουν το εργασιακό κόστος μέσω των τιμών** και όχι μέσω των απολύ-

σεων.

◆ Στην περίπτωση που οι διαπραγματεύσεις αποτυγχάνουν, θα πρέπει να υπάρχει **δυνατότητα προσφυγής τόσο των εργοδοτών όσο και των εργαζομένων**. Σε κάθε περίπτωση **κατά τη διαδικασία της διαιτησίας θα λαμβάνονται υπόψιν οικονομικά κριτήρια** που αφορούν στην εκάστοτε επιχείρηση, αλλά και τη γενικότερη κατάσταση που επικρατεί στον κλάδο των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στην διαδικασία διαιτησίας. **Η δυνατότητα μονομερούς προσφυγής, σύμφωνα με τους θεσμούς, θα συνεχίζει να υφίσταται.**

◆ Ο κατώτατος μισθός στην Ελλάδα ήταν προϊόν διμερούς διαπραγμάτευσης μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Εφεξής όμως **θα αποφασίζεται από το κράτος** και από το 2017 και μετέπειτα θα αποτελεί ένα μοναδικό ποσό αναφοράς **χωρίς να περιλαμβάνει τα επιδόματα ωρίμανσης**. Ο κατώτατος μισθός θα πρέπει να **αναπροσαρμόζεται** έτσι ώστε να συμβάλλει στην αύξηση της απασχόλησης και στην μείωση της ανεργίας, **ενισχύοντας ταυτόχρονα την αύξηση της ανταγωνιστικότητας.**

◆ Ως προς τις ομαδικές απολύσεις οι θεσμοί κρίνουν **απαραίτητη την κατάργηση των περιορισμών και την αύξηση του ποσοστού του ορίου των απολύσεων από 5% σε 10%**. Με αυτή την πρακτική μειώνονται οι κίνδυνοι μαζικής ανεργίας, όπως συνέβη στις επιχειρήσεις Ηλεκτρονική, Softex και Sprider, όπου εκα-

τοντάδες εργαζόμενοι έχασαν την εργασία τους.

◆ Για το συνδικαλιστικό νόμο, οι θεσμοί υποστηρίζουν ότι δεν έχουν πραγματοποιηθεί αλλαγές στη δομή και την οργάνωση των συνδικάτων, στην **εξασφάλιση της εκπροσώπησης όλων των εργαζομένων**, καθώς και την **εφαρμογή της “ανταπεργίας” (“lockout”)**. Τέλος, επισημαίνουν ότι **θα ήταν χρήσιμη η δημιουργία μιας πλατφόρμας ηλεκτρονικής καταγραφής των μελών των συνδικάτων που θα μείωνε τη γραφειοκρατία και θα καταπολεμούσε πρακτικές εκμετάλλευσης**.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν μας προκαλεί έκπληξη. Οι καπιταλιστές, τους οποίους εκπροσωπεί η τρόικα/κουαρτέτο, θέλουν να ρίξουν ακόμα πιο κάτω τους μισθούς, να ενισχύσουν τις συμβάσεις σε επίπεδο επιχείρησης (και τις ατομικές) όπου ο εργάτης είναι έρμαιο στους εκβιασμούς τους, να έχουν τη δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και να μπορούν να απολύουν μεγαλύτερο ποσοστό εργαζόμενων κάθε μήνα, χωρίς διοικητικά εμπόδια, για να μπορούν να χρησιμοποιούν την απειλή των ομαδικών απολύσεων ως μοχλό εκβιασμού για συμφωνίες μείωσης των μισθών. Όπως λέει και το πόρισμα της επιτροπής «σοφών» (συγκροτήθηκε και λειτουργήσε στο Λουξεμβούργο), θα πρέπει να υπάρξει μια τέτοια «κουλτούρα διαλόγου» και ένα τέτοιο θεσμικό πλαίσιο που να επιτρέπει στους καπιταλιστές,

όταν αντιμετωπίζει προβλήματα η επιχείρηση, να ρίχνουν τους μισθούς ακόμα και κάτω από τα κατώτατα όρια, ώστε να αποφύγουν τις απολύσεις (αυτή η επιτροπή εισήγαγε την έννοια του υπο-κατώτατου μισθού, όχι πια με ηλικιακά κριτήρια, όπως ισχύει από το 2012, αλλά για όλους, κατά τα πρώτα χρόνια της πρόσληψής τους, που θεωρούνται χρόνια... μαθητείας).

Όταν υπογράφηκε το πρώτο Μνημόνιο, τα στελέχη της τότε κυβέρνησης ΓΑΠ διαβεβαίωσαν σε όλους τους τόνους, ότι οι μειώσεις μισθών αφορούν

μόνο τους εργαζόμενους στο Δημόσιο, που οι μισθοί τους έχουν δημοσιονομική επίπτωση, και ουδόλως τους εργάτες του ιδιωτικού τομέα. Ξέρουμε τι έγινε στη συνέχεια. Τρίμηνο με τρίμηνο, χρόνο με χρόνο, χτυπιόταν άγρια μισθοί, μεροκάματα και εργασιακές σχέσεις. Μια διαδικασία κινεζοποίησης εξελισσόταν με όλο και μεγαλύτερη σφοδρότητα, υλοποιώντας τη βασική κατεύθυνση του Μνημονίου, σύμφωνα με την οποία η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας συναρτάται από την προσαρμογή των μισθών στα επίπεδα που ισχύουν στις χώρες της ΝΑ Ευρώπης. Κάθε που έκλεινε μια αξιολόγηση και αποφαιζόταν ένα ακόμα πακέτο αντεργατικών μέτρων, οι κυβερνήσεις υποστήριζαν ότι «έσωσαν» κάποιο εργατικό δικαίωμα. Μέχρι που ερχόταν η σειρά του, οπότε υποστήριζαν ότι «έσωσαν» κάτι άλλο.

Τα περισσότερα μέτρα στη διαδικασία κινεζοποίησης έχουν παρθεί. Το πλαίσιο έχει κατά βάση δημιουργηθεί. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ (με τη στήριξη και της μνημονιακής αντιπολίτευσης) συμφώνησε στο τρίτο Μνημόνιο ότι δεν πρόκειται να υπάρξει επιστροφή στο παρελθόν. Τώρα, η τρόικα/κουαρτέτο βάζει πάνω στο τραπέζι κάποιες ακόμα απαιτήσεις των καπιταλιστών. Το μόνο που μένει να μάθουμε είναι αν θα τις υλοποιήσουν όλες τώρα ή αν θα υπάρξει συμφωνία για κλιμάκωσή τους, για να μην πέσουν όλες μαζί.

βαθύ κόκκινο

Παιχνίδια ξεπουλημένων

«Οι δυνάμεις της εργασίας και της επιχειρηματικότητας απαιτούν emphaticά την ενίσχυση του θεσμού των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων». Δεν πρόκειται για τίτλο σε κάποια εφημερίδα, αλλά για τίτλο δελτίου Τύπου της ΓΣΕΕ! Πώς οδηγήθηκε η ΓΣΕΕ στο συμπέρασμα για την κοινή στάση καπιταλιστών και εργατών έναντι των συλλογικών διαπραγματεύσεων; Μελετώντας τα συμπεράσματα «Πανελλήνιας Συνδρομητικής Ερευνας κοινής γνώμης της Metron Analysis», την οποία παρήγει η ίδια.

Δηλαδή, η ΓΣΕΕ πλήρωσε μια εταιρία δημοσκοπήσεων να κάνει μια τηλεφωνική «έρευνα» για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις! Λες και δεν ξέρουμε ότι οι εργαζόμενοι ήταν, είναι και θα είναι υπέρ των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Ναι, αλλά εδώ μαθαίνουμε ότι και οι καπιταλιστές είναι εξίσου υπέρ της ενίσχυσης του συστήματος των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

«Η ενίσχυση του θεσμού των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας καταγράφεται ως ευρεία πλειοψηφική άποψη σε όλες τις επιμέρους κατηγορίες ανάλογα με την ιδεολογική αυτοτοποθέτηση των ερωτώμενων στο πολιτικό φάσμα ή το κομματικό πρόσημο της ψήφου τους στις τελευταίες Εθνικές Εκλογές (Σεπτέμβριος 2015). Ταυτόχρονα, αναδεικνύεται σε κοινό τόπο, πεποίθηση και αίτημα ανεξάρτητα από την ηλικία, το φύλο, το εκπαιδευτικό επίπεδο, την κοινωνική διαστρωμάτωση, την επαγγελματική δραστηριότητα ή τη θέση στην απασχόληση» αναφέρει η πανηγυρική ανακοίνωση της ΓΣΕΕ.

Τότε ποιος είναι ενάντια στις συλλογικές διαπραγματεύσεις; Η κακιά τρόικα. Για την ακρίβεια, το μοχθηρό ΔΝΤ, ο «ακραίος παίκτης» όπως λέει ο... κομμουνιστής Κατρούγκαλος. Η οποία για λογαριασμό ποιων ενεργεί, αν όχι των καπιταλιστών;

Πρόκειται για νεοφιλελεύθερη ιδεολογία έλεγε ο Τσίπρας (πριν υπογράψει το Μνημόνιο και «ενστερνιστεί» το περιεχόμενό του). Εχουν κάποιες εμμονές, ιδιαίτερα τα στελέχη του ΔΝΤ, γι' αυτό επιμένουν σε μέτρα ολοένα και ευρύτερης απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων.

Ετσι, μια καθαρά ταξική επιλογή μετατρέπεται σε... ψυχασθένεια κάποιων τεχνοκρατών. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τις αποκαλύψεις ότι εκπρόσωποι των συνδικάτων των καπιταλιστών είχαν συναντήσεις με τους τροϊκανούς, όπου τους έδιναν τα αιτήματά τους, τα οποία στη συνέχεια περνούσαν σε νόμους. Ούτε να επαναλάβουμε τα συμπεράσματα της θεωρητικής μας ανάλυσης, σύμφωνα με τα οποία και οι ελληνικές κυβερνήσεις είναι σύμφωνες με τα αντεργατικά μέτρα, αλλά τις βολεύει να κρύβονται πίσω από την «κακιά» τρόικα. Στο βασικό διαχωρισμό που διαπερνά την κοινωνία μας θα σταθούμε.

Ταξικός είναι αυτός ο διαχωρισμός. Από τη μια οι εργάτες, από την άλλη οι καπιταλιστές. Οι πρώτοι θέλουν να βελτιώνουν όσο γίνεται τη ζωή τους, οι δεύτεροι θέλουν να αποκομίζουν το μέγιστο κέρδος. Αυτά τα δύο είναι συγκοινωνούντα δοχεία: ό,τι προστίθεται στον εργατικό μισθό (το μέσο με το οποίο οι εργάτες μπορούν να βελτιώσουν τη ζωή τους) αφαιρείται από το κέρδος, και αντίστροφα.

Οι συλλογικές συμβάσεις (που δεν περιλαμβάνουν μόνο διαπραγμάτευση γύρω από ένα τραπέζι, αλλά και αγώνα, απεργία, διαδήλωση, σύγκρουση) είναι το «χαρτί» στο οποίο αποτυπώνεται κάθε φορά το αποτέλεσμα αυτής της σύγκρουσης. Ακόμα και σε συνθήκες υψηλής ανεργίας και μεγάλης πτώσης του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, με παράλληλη ενδυνάμωση του καπιταλιστικού στρατόπεδου, οι καπιταλιστές δε θέλουν ενίσχυση του συστήματος των συλλογικών συμβάσεων, γιατί βλέπουν μπροστά, όταν το εργατικό κίνημα θα ξαναδυναμώσει, και δε θέλουν να έχει στη διάθεσή του τέτοια εργαλεία. Γι' αυτό και τάσσονται υπέρ των πιο σκληρών αντεργατικών μέτρων.

Επομένως, αυτό που κάνει η εργατοπατερία είναι να σπέρνει τις ιδέες της ταξικής συνεργασίας, υπονομεύοντας τις προοπτικές ταξικής ανάκαμψης.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση